

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Những kẻ cướp giật !!!

Tại VN thấm nhuần “đạo đức cách mạng” và nổi bật “tám gương bác Hồ” dưới triều đại cộng sản này, các vụ cướp giật trong nhà, ngoài phố xảy ra như cơm bữa, thậm chí đáng được đề cử kỷ lục Guinness toàn cầu. Tuy nhiên, thời gian gần đây, công luận người Việt trong và ngoài nước đều xôn xao bất bình trước hai sự kiện cướp giật đặc biệt.

Trước hết là vụ “hôi bia” ở Đồng Nai. Số là vào ngày 04-12-2013, một chiếc xe tải chở bia Tiger gặp nạn tại vòng xoay Tam Hiệp, Biên Hòa - Đồng Nai. Xe lạc tay lái nhưng không có người chết và bị thương. May quá! Cả ngàn thùng bia đổ ra đường và hoàn toàn có thể nhặt lại để sắp xếp chở đến địa chỉ cần giao. Thế nhưng, bỗng nhiên hàng chục, rồi hàng trăm người xông vào hôi của. Họ đánh cả xe ba gác tới để chở bia, có người leo vào xe để lấy luôn cả những thùng bia chưa rơi ra trước sự bất lực của tài xế. Mặc cho anh này và phụ xe van lạy, những kẻ cướp vẫn không động lòng trắc ẩn. Họ chẳng cần biết anh tài xế đó sẽ phải gánh hết toàn bộ hậu quả, phải sửa chữa xe, phải đền bù số bia bị mất cho chủ hàng. Nhiều hình chụp đưa lên mạng đã gây phẫn nộ cho toàn xã hội, thậm chí khiến nhiều cư dân địa phương cảm thấy xấu hổ lây đến nỗi đã có kẻ giăng biểu ngữ tại hiện trường vụ việc: “Là dân Biên Hòa, là người Việt Nam, tôi thấy xấu hổ thay cho những ai đã “cướp vài lon bia” ở đây trưa ngày 4/12”.

Thứ đến, vào chiều Chúa nhật 08-12-2013, trong buổi sinh hoạt chào mừng Ngày Quốc tế Nhân quyền tại công viên 23-9 trước chợ Bến Thành Sài Gòn, do nhiều anh em dân chủ tổ chức, với việc phân phát cho người lớn tập “Tuyên ngôn Quốc tế NQ” và cho trẻ em bong bóng in chữ “Quyền con người của chúng ta phải được tôn trọng”, thì một vụ cướp giật chấn động khác đã xảy ra. Một anh chàng béo mập, mang kính cận ra vẻ trí thức (sau này bàn dân thiên hạ biết là một thạc sĩ mới du học ở Mỹ về và đang là cán bộ tuyên giáo của đoàn Thanh niên CS thành Hồ). Y có mặt tại buổi sinh hoạt này, trước hết là để bóp vỡ kiêu côn đồ mấy quả bong bóng nhân quyền mà trẻ em cầm trên tay, thứ đến là đơi những ai thuyết trình về các quyền con người để leo nhèo lên tiếng phá thói họ với lời lẽ hết sức mất dạy như: “Tự do nhân quyền cũng chỉ là thịt chó trong quán nhậu mà thôi...”. Cuối cùng, y chạy đến bên một cô đang cầm trên tay cả xấp Tuyên ngôn và hành xử với cung cách một tên cướp đúng nghĩa: xô ngã cô này để giật cả xấp rồi bỏ chạy. Bị níu áo nhưng y đã thoát thân nhờ vào sự can thiệp của đồng bọn. Hành động của tên cán bộ đoàn đã gây phẫn nộ lẫn ngao ngán cho mọi người và y đã được nhiều bài học rất đích đáng.

Về vụ việc của kẻ vừa du học xong từ một nước văn minh dân chủ bậc nhất thế giới và đang làm ở một cơ quan “quản lý giáo dục” giới trẻ quan trọng bậc nhất VN này, đồng đảng, đồng đoàn và đồng bọn của y dĩ nhiên cho đó là do “ý thức cảnh giác sắc bén” và “tinh thần cách mạng cao độ”!?! Còn về vụ “hôi bia” nói trên và nhiều vụ tương tự như hôi tiền, hôi hàng trên đường lộ khắp đất nước từ nhiều năm qua, có kẻ cho đó là “do sự cạnh tranh trong xã hội xuất phát từ kinh tế thị trường, cái tôi được đề cao dẫn đến sự ích kỷ, lòng tham của con người nảy sinh” hay do “hiện nay nhà trường bị quá tải về mặt chương trình, kiến thức, vì vậy chương trình giáo dục đạo đức không có nhiều thời gian, đưa trẻ ít được dạy dỗ về mặt này” (x. Soha.vn 11-12-2013). Đây là lối đổ lỗi thông thường cho cơ chế kinh tế hay cơ chế giáo dục. Người ta quên đi hay không dám nói tới nguyên nhân quan trọng nhất, đó là cái chế độ duy vật vô thần chỉ biết dạy con người hưởng thụ và mưu cầu vật chất bất kể lương tâm, cái chế độ chủ trương “sống là đấu tranh giành giật với người” và “mọi phương cách đoạt lợi đều tốt” bất kể luân lý và lòng nhân, cái chế độ mà đảng cầm quyền không bao giờ chấp nhận chia sẻ quyền lực lẫn quyền lợi cho ai hòng tha hồ trấn áp và vơ vét, nêu gương “thượng bất chính hạ tắc loạn”, cái chế độ giáo dục thói gian dối và bạo hành từ ghế nhà trường với những tám gương vô đạo đức, cái chế độ ngăn cản mọi tôn giáo huấn luyện lương tâm con người trong học đường lẫn ngoài xã hội, cái chế độ mà từ khi xuất hiện tại VN tới giờ, luôn nổi bật chữ “cướp”.

Mở đầu là vụ “cướp chính quyền” từ tay chính phủ hợp hiến hợp pháp Trần Trọng Kim do đảng CS thực hiện từ 17 đến 23-8-1945. Tiếp đến là cướp mọi ruộng đất (có khi cướp mạng) của những kẻ bị gán là “địa chủ” để thực hiện chính sách “người cày có ruộng”. Sau màn giao ruộng cho bần nông thì chỉ một thời gian ngắn, đã cướp giật lại tất cả từ tay họ mà bỏ vào các hợp tác xã; và đến Hiến pháp năm 1992 rồi Luật Đất đai năm 1993 thì đã hiến định và luật định hành vi ăn cướp đó qua công thức “đất đai thuộc về toàn dân do nhà nước đại diện quản lý và sở hữu”.

Trong thời gian mở cuộc xâm lăng Việt Nam Cộng Hòa, một quốc gia hợp hiến hợp pháp được quốc tế công nhận, thì đã xảy ra vụ cướp cái tiết thiêng liêng của đồng bào miền Nam trong cuộc tổng tấn công Tết Mậu Thân, tiêu mạng 5 đến 6 ngàn thường dân vô tội riêng tại Huế, chưa kể hàng triệu sinh linh dân Việt bị tước đoạt vì cuộc chiến bành trướng chế độ Cộng sản kể từ tháng 12-1960 (lúc thành lập cái gọi là “Mặt trận Giải phóng”) đến tháng 4-1975.

Sau biến cố đau thương này thì đủ trò cướp giật tại miền Nam thất thủ, từ cá nhân đến tập thể, từ thường dân đến nhà nước, từ hành vi tự tiện đến chính sách chủ trương. Cả một nền kinh tế phồn thịnh với bao phương tiện sản xuất hiện đại (lúc đó) của VNCH phần bị phá tán, phần bị tước đoạt bởi những kẻ chiến thắng vừa tham lam vừa ngu dốt, vừa gian dối vừa tàn bạo, khiến đất nước tiến đến bờ vực chết đói khác biệt chỉ 10 năm sau “ngày giải phóng”.

Trước đó một chút, việc cướp đoạt mọi quyền lợi của nhân dân không chỉ thực thi trên thực tế mà còn được luật định trắng trợn qua điều 4 Hiến pháp ban hành năm 1980: “Đảng CSVN, đội tiên phong và bộ tham mưu chiến đấu của giai cấp công nhân VN, được vũ trang bằng học thuyết Mác-Lênin, là lực lượng duy nhất lãnh đạo Nhà nước, lãnh đạo xã hội”. Đến HP năm 1992, việc cướp quyền dân này lại được tiếp tục luật hóa với ngôn từ đều giả hơn: “Đảng CSVN, đội tiên phong của giai cấp công nhân VN, đại biểu trung thành quyền lợi của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và của cả dân tộc, theo chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh, là lực lượng lãnh đạo Nhà nước, lãnh đạo xã hội. Mọi tổ chức của Đảng

**GIẢI NHẬN QUYỀN
VIỆT NAM 2008
GIẢI TRUYỀN THÔNG
LIÊN MẠNG 2011**

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01 ▶ **Những kẻ cướp giật !!!**
- Trg 03 ▶ **Công ước Chống Tra tấn.**
-Liên Hiệp Quốc.
- Trg 05 ▶ **Tuyên bố nhân ngày ra mắt.**
-Mạng Lưới Blogger Việt Nam
- Trg 06 ▶ **Giáo hội PGVNTN thất vọng về bản Hiến pháp mới.**
-Hòa thượng Thích Viên Định.
- Trg 07 ▶ **Thông điệp của PGHH nhân Ngày Quốc tế Nhân quyền.**
-Hội trưởng Lê Quang Liêm.
- Trg 09 ▶ **Buổi cầu nguyện và học hỏi về nhân quyền tại DCCT Saigon**
-Truyền thông Chúa Cứu Thế.
- Trg 10 ▶ **Thánh thất An Ninh Tây: hữu xạ tự nhiên hương.**
-Tín đồ An Ninh Tây.
- Trg 11 ▶ **Ngày tang khóc cho dân tộc Việt Nam.**
-Võ Thị Hào.
- Trg 13 ▶ **Nghĩ suy từ Hiến pháp mới.**
-Nguyễn Ngọc Già.
- Trg 15 ▶ **Hiến pháp mới: Cơ hội cuối không thể cứu vãn!**
-Phạm Chí Dũng.
- Trg 17 ▶ **Nước cờ cuối nơi chính trường Việt Nam.**
-David Thiên Ngọc.
- Trg 19 ▶ **Bỏ đảng để trở thành tự do.**
-Lê Diễm Đức.
- Trg 20 ▶ **Phụ nữ Nhân quyền V. Nam**
-Ngô Nhân Dụng.
- Trg 21 ▶ **Kinh hãi nền tư pháp tàn bạo**
-Đỗ Thúy Hương.
- Trg 24 ▶ **Lực lượng nào khiến đảng Cộng sản khiếp sợ?**
-Trần Ngọc Thành.
- Trg 26 ▶ **Phải bỏ đảng (tho).**
-Bút Xuân Trần Đình Ngọc.
- Trg 27 ▶ **Cái gọi là Kinh tế Việt Nam..**
-Ts Alan Phan.
- Trg 28 ▶ **“Tự sướng” với thu nhập người Việt đạt 1960 USD.**
-Nam Nguyễn RFA.
- Trg 30 ▶ **Đạy trẻ em như thế này sao?**
-Song Chi.
- Trg 31 ▶ **Đơn tố cáo công an nhân Ngày Nhân quyền Quốc tế.**
-Nguyễn Đức Quốc.

**PHẢN ĐỐI NHÀ CẦM
QUYỀN CS VU KHÔNG
ĐẠNG CHÍ HÙNG TỘI
KINH TẾ ĐỂ BẮT VỀ VN**

hoạt động trong khuôn khổ HP và pháp luật”. Rồi với điều 17-18 HP được diễn thành Luật Đất đai 1993 điều 1: “Đất đai thuộc sở hữu toàn dân do Nhà nước thống nhất quản lý” và điều 13 với những quan niệm lộng hành “giao đất, cho thuê đất, thu hồi đất”, đảng CS nói chung và các đảng viên nói riêng tha hồ cướp bóc ruộng vườn, nhà cửa của nông dân lẫn thị dân qua những cái gọi là “quy hoạch phát triển”, “mở mang kinh tế”... tạo nên một hạng người bất hạnh chưa từng thấy trong lịch sử mang tên “dân oan” lên tới con số hàng triệu. Họ bị đẩy ra đường với phận đời dờ sống dờ chết sau những cuộc thu hồi kiểu ăn cướp và đền bù kiểu giết dần mòn. Đó là chưa kể những tập đoàn, tổng công ty quốc doanh trong bao năm qua, đã thụt kết nhà nước hàng tỷ USD, đẩy VN tới bờ vực đồ vớ kinh tế và tài chính khi nợ công đến nay đã vượt 95% GDP, có người cho là 105%, (ngưỡng an toàn là dưới 60%). Nghĩa là đảng và người của đảng ra sức cướp bóc và tận lực phá tán tiền thuế của dân, tài nguyên của nước, khiến mỗi con dân VN, kể cả đứa trẻ mới sinh, tính đến ngày 24-11-2013, phải gánh trên vai mình hơn 18 triệu đồng nợ cho 1 nhà nước hoạt động kém hiệu quả và tràn lan tham nhũng hàng đầu thế giới.

Thê thảm thay, chuyên thông qua Hiến pháp mới đây với việc đảng tiếp tục độc quyền cai trị xã hội, độc quyền sai khiến lực lượng vũ trang, nhà nước độc quyền sở hữu đất đai, ưu quyền thực thi kinh tế, càng khiến cho tình trạng cướp bóc mọi dạng ở mức độ nhà nước, tập thể và cá nhân càng gia tăng, như lời cảnh báo của Hòa thượng Thích Viên Định: “Với bản HP này, đảng CS sẽ tiếp tục đối đầu với nhân dân VN và những người yêu nước, sẽ tiếp tục kiểm hãm đất nước trong lạc hậu đói nghèo, kiểm hãm nhân dân trong tối tăm ngu muội, tạo điều kiện cho ngoại bang thôn tính, sáp nhập. Với bản HP này, bắt công tiếp tục được nuôi dưỡng, công lý tiếp tục bị chà đạp, tự do dân chủ bị thủ tiêu, nhân quyền bị bức hại để đảng CS tiếp tục đứng trên luật pháp, đề đầu cỡi cổ nhân dân, bảo vệ đặc quyền đặc lợi của tập đoàn lãnh đạo và thân tộc. Với bản HP này, bất ổn xã hội sẽ bùng phát, tội ác sẽ lộng hành, lòng hận thù không kiểm soát được và đây chính là hậu quả những sai lầm tai hại của đảng CSVN” (Trích Tuyên bố “GHPGVNTN thất vọng về bản HP mới”, 07-12-2013). Tổng bí thư đảng cướp HP khỏi tay toàn dân thì tên thành ĐOÀN cướp Tuyên ngôn NQ khỏi tay một người dân, chẳng có chi lạ!

Sở dĩ đảng và đảng viên CS cho tới nay vẫn hành xử kiểu ăn cướp đối với đất nước và xã hội, xưng danh “đảng cướp sạch”, bắt chấp tiếng nói của lương tâm, tiếng than của nhân dân, tiếng nhắc của quốc tế, đó là vì họ trước đó đã bị cướp sạch về mặt tinh thần rồi. Cửu Bình (9 bài bình luận về ĐCS Tàu, mà ĐCS Việt cũng cùng một giuộc) đã cho biết (bài nhất): “Đòi hỏi đầu tiên và quan trọng nhất của mọi đảng viên là phải tuân lệnh vô điều kiện... Trong khung cảnh riêng tư, họ là những con người bình thường với những cảm xúc hạnh phúc, giận dữ, buồn phiền và hân hoan, với những ưu điểm và khuyết điểm của con người. Nhưng trên bản tính và tình cảm con người là đảng tính, mà theo những đòi hỏi của đảng, là một cái gì siêu vượt. Vì thế, nhân tính trở thành tương đối và có thể thay đổi, đảng khi đảng tính trở thành tuyệt đối, không thể hoài nghi hay thách thức được... Ngày nay ĐCS đã hoàn toàn biến thái thành một thực thể chính trị đấu tranh để duy trì tư lợi. Nó không còn theo đuổi bất cứ mục tiêu cao quý nào của chủ nghĩa CS nữa”. Nên chẳng lạ gì các đảng viên đảng CSVN vẫn mù quáng vâng lệnh cấp trên, cấp trên ở Ba Đình lẫn cấp trên ở tận Trung Nam Hải, mù quáng coi thường nhân dân và quốc tế, mù quáng đứng vững trước vận nước điêu linh và dân tộc khốn khổ, mù quáng bám lấy các đồng chí và bám lấy quyền lực lẫn quyền lợi mà họ đã cướp được. Thành thử chỉ có ra khỏi đảng, họ mới có thể trở lại làm người, làm người lương thiện và giúp cho đồng bào của họ sống xứng với phẩm giá con người.

BAN BIÊN TẬP

LIÊN HIỆP QUỐC CÔNG ƯỚC CHỐNG TRA TẤN

—10-12-1984. Việt Nam ký tham gia 07-11-2013—

**Công ước chống tra tấn và
các hình thức trừng phạt hay
đối xử tàn ác, vô nhân đạo
hoặc hạ thấp nhân phẩm**

A/RES/39/46

10 tháng 12 năm 1984

Phiên họp thứ 93

(Tiếp theo kỳ trước)

Điều 9

1. Các Quốc gia thành viên phải hỗ trợ lẫn nhau một cách tối đa về các thủ tục tố tụng hình sự áp dụng đối với những hành vi phạm tội nói tại Điều 4, kể cả việc cung cấp bằng chứng cần thiết mà họ có được cho việc tiến hành tố tụng.

2. Các Quốc gia thành viên phải thực hiện nghĩa vụ của mình theo khoản 1 điều này phù hợp với bất kỳ điều ước quốc tế nào về tương trợ tư pháp có thể có giữa các quốc gia này.

Điều 10

1. Mỗi Quốc gia thành viên phải bảo đảm rằng giáo dục và tuyên truyền về nghiêm cấm hành động tra tấn được đưa đầy đủ vào chương trình đào tạo các quan chức thực thi pháp luật, các nhân viên dân sự, quân sự, y tế, công chức và những người khác mà có thể liên quan đến việc giam giữ, thẩm vấn hoặc đối xử với bất kỳ cá nhân nào bị bắt, giam giữ hay cầm tù dưới bất kỳ hình thức nào.

2. Mỗi Quốc gia thành viên phải đưa việc nghiêm cấm này vào các quy tắc hoặc hướng dẫn được ban hành về nhiệm vụ và chức năng của tất cả những đối tượng kể trên.

Điều 11

Mỗi Quốc gia thành viên phải rà soát một cách có hệ thống các quy tắc, hướng dẫn, phương pháp và thực tiễn thẩm vấn cũng như các cơ chế giam giữ và đối xử với những người bị bắt, giam giữ, cầm tù dưới mọi hình thức, ở bất kỳ lãnh thổ nào thuộc quyền tài phán của mình, nhằm mục đích ngăn chặn mọi vụ việc tra tấn.

Điều 12

Mỗi Quốc gia thành viên phải bảo đảm rằng các cơ quan có thẩm quyền của mình sẽ tiến hành điều tra khẩn trương và khách quan mỗi khi có cơ sở hợp lý để tin rằng việc tra tấn đã xảy ra trên lãnh thổ thuộc quyền tài phán của mình.

Điều 13

Mỗi Quốc gia thành viên phải bảo đảm rằng bất kỳ cá nhân nào cho rằng họ bị tra tấn trên lãnh thổ thuộc quyền tài phán của mình đều có quyền khiếu nại với cơ quan có thẩm quyền của nước đó và được những cơ quan này xem xét một cách khẩn trương và khách quan. Quốc gia đó cũng phải thực hiện các biện pháp để bảo đảm rằng người khiếu nại và nhân chứng được bảo vệ tránh sự ngược đãi hay hăm dọa như là hậu quả của việc khiếu nại hoặc cung cấp bằng chứng.

Điều 14

1. Mỗi Quốc gia thành viên phải bảo đảm trong hệ thống pháp luật của mình rằng các nạn nhân của hành động tra tấn sẽ được cứu chữa và có quyền khả thi được bồi thường công bằng và thỏa đáng, kể cả được cung cấp những điều kiện để phục hồi một cách đầy đủ đến mức có thể. Trường hợp nạn nhân chết do bị tra tấn, những người phụ thuộc vào người đó có quyền hưởng bồi thường.

2. Không một quy định nào trong điều này ảnh hưởng tới bất kỳ quyền được bồi thường nào của nạn nhân hay của người khác có thể có theo pháp luật quốc gia.

Điều 15

Mỗi Quốc gia thành viên phải bảo đảm rằng bất kỳ phát ngôn nào được đưa ra như là kết quả của sự tra tấn sẽ không được sử dụng làm bằng chứng trong bất kỳ tiến trình tố tụng nào, trừ khi để làm bằng chứng chống lại một người bị cáo buộc là đã thực hiện hành động tra tấn để có lời khai người đó.

Điều 16

1. Mỗi Quốc gia thành viên cam kết ngăn ngừa trên lãnh thổ thuộc quyền tài phán của mình những hành vi đối xử hoặc trừng phạt tàn ác, vô nhân đạo và hạ thấp nhân phẩm khác mà không giống với tra tấn như định nghĩa ở Điều 1, khi những hành vi này do một công chức hay người nào khác hành động với tư cách chính thức thực hiện, hoặc do xúi giục, đồng tình hay ưng thuận. Cụ thể là những nghĩa vụ quy định tại các Điều 10, 11, 12 và 13 sẽ được áp dụng, trong đó các dẫn chiếu về hành động tra tấn sẽ được thay thế bằng các dẫn chiếu về các hình thức đối xử và trừng phạt tàn ác, vô nhân đạo hay

hạ thấp nhân phẩm.

2. Các quy định của Công ước này sẽ không làm phương hại tới các quy định của bất kỳ văn kiện nào khác trong pháp luật quốc tế hay pháp luật quốc gia mà nghiêm cấm các hành động đối xử và trừng phạt tàn ác, vô nhân đạo hay hạ thấp nhân phẩm, hoặc liên quan đến các vấn đề dẫn đó hay trực xuất.

PHẦN II

Điều 17

1. Thành lập một Ủy ban chống tra tấn (sau đây gọi tắt là Ủy ban) có những chức năng được quy định dưới đây. Ủy ban bao gồm 10 chuyên gia được thừa nhận là có đạo đức cao và có năng lực trong lĩnh vực quyền con người, làm việc với tư cách cá nhân. Các chuyên gia phải được các Quốc gia thành viên bầu, có tính tới sự phân bố công bằng về địa lý và lợi ích của sự tham gia của những người có kinh nghiệm pháp luật.

2. Các thành viên Ủy ban sẽ được bầu bằng bỏ phiếu kín trên cơ sở danh sách đề cử của các Quốc gia thành viên. Mỗi quốc gia có thể đề cử một công dân nước mình. Các Quốc gia thành viên cần chú ý đến lợi ích của việc đề cử những người cũng là thành viên của Ủy ban Quyền con người được thành lập theo Công ước quốc tế về các quyền dân sự và chính trị và những người sẵn sàng làm việc trong Ủy ban chống tra tấn.

3. Việc bầu các thành viên Ủy ban sẽ được tiến hành tại cuộc họp toàn thể các nước thành viên tổ chức hai năm một lần do Tổng thư ký Liên Hợp Quốc triệu tập. Tại các cuộc họp này, với điều kiện phải có sự hiện diện của ít nhất 2/3 số Quốc gia thành viên, những người được bầu vào Ủy ban là những ứng cử viên có số phiếu cao nhất và chiếm đa số tuyệt đối phiếu bầu của đại diện các quốc gia có mặt và bỏ phiếu.

4. Làn bầu cử đầu tiên tổ chức không muộn hơn sáu tháng sau ngày Công ước này có hiệu lực. Ít nhất bốn tháng trước ngày bầu cử, Tổng thư ký Liên Hợp Quốc sẽ gửi thư cho các Quốc gia thành viên yêu cầu họ gửi danh sách đề cử trong vòng ba tháng. Tổng thư ký sẽ chuẩn bị một danh sách những người được đề cử xếp theo thứ tự trong bảng chữ cái Latinh, có ghi rõ quốc gia đề cử, và gửi cho các Quốc gia thành viên.

5. Các thành viên của Ủy ban được bầu với nhiệm kỳ bốn năm. Họ có thể được bầu lại nếu được đề cử. Tuy nhiên, nhiệm kỳ của năm thành viên trong cuộc bầu cử đầu tiên sẽ chấm dứt sau hai năm. Ngay sau lần

bầu cử đầu tiên, tên của năm thành viên này sẽ do chủ tọa của cuộc họp nói tại khoản 3 điều này chọn bằng rút thăm.

6. Nếu một thành viên Ủy ban chết hoặc từ chức hoặc vì bất kỳ lý do nào khác mà không thể thực hiện nhiệm vụ của mình, Quốc gia thành viên đã đề cử người đó sẽ bổ nhiệm một chuyên gia khác là công dân nước mình làm việc nốt thời gian còn lại của nhiệm kỳ, với điều kiện được sự chấp thuận của đa số các Quốc gia thành viên. Sự chấp thuận được coi là đạt được khi có hơn một nửa số quốc gia trả lời đồng ý trong vòng sáu tuần sau khi được Tổng thư ký Liên Hợp Quốc thông báo về việc bổ nhiệm đó.

7. Các Quốc gia thành viên phải chịu chi phí cho các thành viên Ủy ban khi họ thực hiện nhiệm vụ của Ủy ban.

Điều 18

1. Ủy ban sẽ bầu các quan chức của mình với nhiệm kỳ hai năm. Họ cũng có thể được bầu lại.

2. Ủy ban sẽ đặt ra các quy tắc về thủ tục của mình, những quy tắc này, không kể những nội dung khác, sẽ bao gồm những quy định sau:

a. Ủy ban sẽ chỉ họp khi có ít nhất là sáu thành viên tham gia.

b. Các quyết định của Ủy ban phải được thông qua bằng đa số phiếu của những thành viên có mặt.

3. Tổng thư ký Liên Hợp Quốc sẽ cung cấp đầy đủ nhân sự và phương tiện để Ủy ban thực hiện hiệu quả chức năng của mình theo quy định của Công ước này.

4. Tổng thư ký Liên Hợp Quốc sẽ triệu tập cuộc họp đầu tiên của Ủy ban. Sau cuộc họp đầu tiên, Ủy ban sẽ họp theo lịch trình quy định trong quy tắc về thủ tục của mình.

5. Các Quốc gia thành viên chịu các phí tổn về tổ chức các cuộc họp của Quốc gia thành viên và của Ủy ban, kể cả việc hoàn lại cho Liên Hợp Quốc các chi phí về nhân sự và phương tiện mà Liên Hợp Quốc đã chi theo khoản 3 điều này.

Điều 19.

1. Các Quốc gia thành viên phải trình lên Ủy ban, qua Tổng thư ký Liên Hợp Quốc, báo cáo về các biện pháp họ đã tiến hành để thực hiện cam kết theo Công ước này trong vòng một năm sau khi Công ước có hiệu lực với các Quốc gia thành viên đó. Sau đó, các quốc gia phải trình báo cáo bổ sung bốn năm một lần về bất kỳ biện pháp mới nào được tiến hành và các báo cáo khác mỗi khi Ủy ban có yêu cầu.

2. Tổng thư ký Liên Hợp Quốc sẽ

chuyển các báo cáo tới tất cả các Quốc gia thành viên.

3. Mọi báo cáo sẽ được Ủy ban xem xét, Ủy ban có thể đưa ra nhận xét về các báo cáo nếu thấy phù hợp và gửi các nhận xét đó cho Quốc gia thành viên liên quan. Quốc gia thành viên đó có thể gửi ý kiến trả lời của mình cho Ủy ban.

4. Ủy ban có thể tùy ý quyết định đưa nhận xét của mình theo khoản 3 điều này, cùng với những ý kiến nhận được sau đó từ Quốc gia thành viên liên quan, vào báo cáo thường niên của mình theo quy định tại Điều 24. Nếu Quốc gia thành viên liên quan yêu cầu, Ủy ban cũng có thể đưa bản sao của báo cáo được đệ trình theo khoản 1 điều này vào báo cáo thường niên của Ủy ban.

Điều 20

1. Nếu Ủy ban nhận được thông tin đáng tin cậy chứa đựng những dấu hiệu có cơ sở là việc tra tấn đang được tiến hành một cách có hệ thống trên lãnh thổ của một Quốc gia thành viên, Ủy ban sẽ mời Quốc gia thành viên đó hợp tác trong việc kiểm tra thông tin và vì mục đích này, đưa ra ý kiến về những thông tin liên quan đó.

2. Xem xét mọi ý kiến mà Quốc gia thành viên liên quan có thể đưa ra, cũng như bất kỳ thông tin liên quan nào khác có được, Ủy ban có thể, nếu thấy cần thiết, cử một hay nhiều ủy viên tiến hành một cuộc điều tra kín và khẩn trương báo cáo kết quả với Ủy ban.

3. Khi tiến hành một cuộc điều tra theo khoản 2 điều này, Ủy ban phải tìm kiếm sự hợp tác của Quốc gia thành viên liên quan. Theo thỏa thuận với Quốc gia thành viên liên quan, cuộc điều tra có thể bao gồm một chuyên thám viếng lãnh thổ của quốc gia đó.

4. Sau khi xem xét kết quả điều tra do một hay nhiều thành viên của mình đưa ra theo khoản 2 điều này, Ủy ban sẽ chuyển kết quả điều tra này cho Quốc gia thành viên cùng những nhận xét hay khuyến nghị mà Ủy ban cho là thích hợp về vụ việc.

5. Mọi trình tự hoạt động của Ủy ban đề cập tại các khoản từ 1 đến 4 của điều này sẽ được giữ kín, và tại mọi giai đoạn, Ủy ban phải tìm kiếm sự hợp tác của Quốc gia thành viên liên quan. Sau khi những trình tự liên quan tới một cuộc điều tra theo khoản 2 điều này kết thúc, Ủy ban có thể, sau khi tham khảo ý kiến của Quốc gia thành viên liên quan, quyết định đưa vào báo cáo thường niên của mình theo Điều 24 bản tóm lược kết quả quá trình điều tra.

Điều 21

1. Quốc gia thành viên Công ước này có thể, vào bất cứ lúc nào, tuyên bố theo điều này rằng quốc gia đã công nhận quyền của Ủy ban được tiếp nhận và xem xét các thông cáo theo đó một Quốc gia thành viên khiếu nại một Quốc gia thành viên khác không thực hiện đầy đủ các nghĩa vụ theo Công ước này. Chỉ những thông cáo do một Quốc gia thành viên đã tuyên bố công nhận quyền hạn của Ủy ban về việc này trình lên mới được tiếp nhận và xem xét. Ủy ban sẽ không xem xét bất kỳ thông cáo nào theo điều này nếu nó liên quan đến một Quốc gia thành viên chưa có tuyên bố như vậy. Các thông cáo được tiếp nhận theo điều này sẽ được giải quyết theo trình tự như sau:

a. Nếu một Quốc gia thành viên cho rằng một Quốc gia thành viên khác không thực hiện các quy định của Công ước này thì có thể gửi một thông cáo bằng văn bản, lưu ý quốc gia kia về vấn đề đó. Trong vòng 3 tháng sau khi nhận được thông cáo, quốc gia nhận được thông cáo phải đưa ra lời giải thích hoặc bất kỳ hình thức tuyên bố nào khác bằng văn bản cho quốc gia gửi thông cáo để làm sáng tỏ vấn đề, trong đó cần đề cập đến, trong chừng mực có thể và thích hợp, những thủ tục trong nước cùng những biện pháp khắc phục đã, đang hoặc sẵn sàng tiến hành để giải quyết vấn đề.

b. Nếu vấn đề không được giải quyết một cách thỏa đáng với cả hai Quốc gia thành viên liên quan trong vòng sáu tháng sau khi nhận được thông cáo đầu tiên, một trong hai quốc gia đó có quyền đưa vấn đề này ra Ủy ban bằng cách gửi thông báo cho Ủy ban và cho quốc gia kia;

c. Ủy ban chỉ xem xét vấn đề theo điều này sau khi đã chắc chắn rằng mọi biện pháp khắc phục trong nước đều đã được áp dụng triệt để, phù hợp với những nguyên tắc được thừa nhận chung của luật pháp quốc tế. Quy định này không áp dụng trong trường hợp việc tiến hành những biện pháp khắc phục bị kéo dài một cách vô lý hoặc không có khả năng đem lại sự cứu giúp hiệu quả cho nạn nhân của việc vi phạm Công ước này;

d. Ủy ban sẽ họp kín khi xem xét những thông cáo theo điều này;

e. Với các quy định tại mục (c), Ủy ban sẽ giúp đỡ các Quốc gia thành viên liên quan giải quyết vấn đề một cách thân thiện trên cơ sở tôn trọng các nghĩa vụ theo Công ước này. Vì mục tiêu đó, Ủy ban có thể, nếu thích hợp, thành lập một Ủy ban hoà giải lâm thời;

MẠNG LƯỚI BLOGGER VIỆT NAM TUYÊN BỐ NHÂN NGÀY RA MẮT

.....Việt Nam 10-12-2013, Ngày Nhân quyền Quốc tế.....

f. Khi xem xét bất kỳ vấn đề nào được chuyển đến, Ủy ban có thể yêu cầu các Quốc gia thành viên liên quan nêu tại mục (b) cung cấp bất kỳ thông tin liên quan nào;

g. Các Quốc gia thành viên liên quan nêu tại mục (b) sẽ có quyền có mặt khi vấn đề được đem ra xem xét tại Ủy ban và trình bày quan điểm bằng miệng và/hoặc bằng văn bản;

h. Trong vòng 12 tháng kể từ ngày nhận được thông báo theo mục (b), Ủy ban sẽ đệ trình một báo cáo:

i. Nếu đạt được một giải pháp theo quy định tại mục (e), Ủy ban sẽ giới hạn báo cáo trong một tuyên bố vấn đề về sự việc và giải pháp đã đạt được;

ii. Nếu không đạt được một giải pháp theo quy định tại mục (e), Ủy ban sẽ giới hạn báo cáo trong một tuyên bố vấn đề về sự việc; các ý kiến bằng văn bản và biên bản ghi những lời phát biểu do các Quốc gia thành viên liên quan đưa ra sẽ được đính kèm báo cáo. Trong mọi trường hợp, báo cáo sẽ được gửi cho các Quốc gia thành viên liên quan.

2. Quy định của điều này sẽ có hiệu lực khi có năm Quốc gia thành viên Công ước ra tuyên bố theo khoản 1 điều này. Những tuyên bố đó sẽ được các Quốc gia thành viên nộp lưu chiểu cho Tổng thư ký Liên Hợp Quốc, và Tổng thư ký Liên Hợp Quốc sẽ gửi các bản sao cho các Quốc gia thành viên khác. Tuyên bố có thể được rút lại bất kỳ lúc nào bằng việc thông báo cho Tổng thư ký. Việc rút lại tuyên bố như vậy sẽ không cản trở việc xem xét bất kỳ vấn đề nào nêu trong thông cáo đã được chuyển cho Ủy ban theo điều này; không một thông cáo nào của bất kỳ Quốc gia thành viên nào được tiếp nhận theo điều này sau khi Tổng thư ký đã nhận được thông báo rút lại tuyên bố nói trên, trừ khi Quốc gia thành viên liên quan đưa ra tuyên bố mới.

(Còn tiếp một kỳ)

Thành viên Pháp Luân Công bị tra tấn tại Trung Cộng

Tranh đấu để bảo vệ nhân quyền, tự do, dân chủ, phẩm cách và giá trị của con người là *mục tiêu*, là khát vọng, và cũng là lý do duy nhất cho sự ra đời của Mạng Lưới Blogger Việt Nam. Khi nào các hành vi vi phạm nhân quyền ở Việt Nam còn tiếp diễn, thì Mạng Lưới Blogger Việt Nam vẫn còn lý do để tồn tại.

Công khai, liên kết với nhau qua một mạng lưới cộng đồng rộng khắp, tôn trọng những nguyên tắc đa nguyên và dân chủ, phi đảng phái, phi lợi nhuận, không loại trừ là *tiêu chí hoạt động* của Mạng Lưới Blogger Việt Nam.

Mục tiêu và tiêu chí hoạt động đó được dựa vào niềm tin:

Mạng Lưới Blogger Việt Nam tin rằng thắng tiến tự do cho mỗi cá nhân là điều kiện tiên quyết để thắng tiến tự do xã hội. Mỗi công dân Việt Nam phải có quyền quyết định vận mạng của mình và góp phần quyết định vận mạng của đất nước. Để được như thế mọi người phải có quyền tự do tư tưởng và tự do bày tỏ quan điểm, không bị can thiệp vì những quan niệm của mình, và quyền tìm kiếm, tiếp nhận cùng phổ biến tin tức và ý kiến bằng mọi phương tiện truyền thông. Bởi vậy, với tất cả khả năng của mình, Mạng Lưới cam kết bảo vệ tự do cá nhân khỏi sự áp bức của mọi loại quyền uy áp đặt.

Mạng Lưới Blogger Việt Nam tin rằng nhân quyền không những chỉ là lợi ích thích đáng của mọi người dân mà còn là đòi hỏi của thời cuộc và khát vọng chung của nhân loại. Nhân quyền phải cho tất cả. Mạng Lưới Blogger Việt Nam trước sau như một, cam kết bảo vệ và thắng tiến quyền con người ở VN, góp phần thúc đẩy nhân quyền trong khu vực và trên thế giới.

Mạng Lưới Blogger Việt Nam tin rằng mọi công dân Việt Nam phải được tôn trọng với những phẩm giá bẩm sinh, được đối xử trong tinh thần bác ái và được bình

đẳng trong việc mưu cầu hạnh phúc cá nhân. Do đó, việc thiết lập một nền dân chủ đa nguyên, trong đó sự khác biệt chẳng những được tôn trọng mà còn được khuyến khích như một động lực của sự phát triển xã hội, là cái mà tất cả chúng ta cần hướng đến và nó đang trở thành nhu cầu cấp thiết của thời cuộc.

Mạng Lưới Blogger Việt Nam tin rằng việc bảo vệ tự do, nhân quyền và bình đẳng của hơn 90 triệu người dân không phải là trách nhiệm riêng, quyền hạn riêng của một nhóm người, một tổ chức, hay một nhà nước mà là bổn phận của tất cả công dân Việt Nam. Mạng Lưới Blogger Việt Nam là tập hợp của những blogger - công dân Việt Nam muốn cùng nhau liên kết để thực hiện trách nhiệm thiêng liêng ấy một cách hữu hiệu hơn.

Nếu bạn đồng ý với mục tiêu, tiêu chí hoạt động và niềm tin của Mạng Lưới Blogger Việt Nam, bạn có thể tự xem mình là một thành viên của Mạng Lưới và đồng hành cùng với các thành viên khác trong các sinh hoạt truyền thông về nhân quyền trong nước và quốc tế; nâng cao nhận thức xã hội về nhân quyền; bảo vệ các nạn nhân bị vi phạm nhân quyền; đào tạo blogger; giám sát các hoạt động của nhân viên công quyền...

Mời bạn, chúng ta hãy cùng nhau bước qua nỗi sợ hãi và hành động để có thể đẩy lên hy vọng thay đổi cho một nước Việt Nam mới của chúng ta và con cháu chúng ta; hãy công khai tiên bước để bảo vệ nhân quyền, tự do, bình đẳng, phẩm cách và giá trị của chính mỗi người, của mọi công dân Việt Nam, nhằm góp phần xây dựng một tương lai mới cho đất nước Việt Nam.

Ngày 10 Tháng 12 Năm 2013

Mạng Lưới Blogger Việt Nam
mangluoiblogger.blogspot.com
facebook.com/MangLuoiBlogger
twitter.com/mangluoiblogger
mangluoiblogger@gmail.com

HAPPY BIRTHDAY TO YOU ĐÁNH DẤU NGÀY RA ĐỜI CỦA MLBVN

Bs Nguyễn Đan Quế
Kỷ niệm lần thứ 65 ngày Quốc
Tế Nhân Quyền 2013.

Từ khi có **TUYÊN NGÔN QUỐC TẾ NHÂN QUYỀN** 10-12-1948, một sinh khí mới đề cao sự tôn trọng nhân phẩm, công lý, tự do và quyền dân chủ của con người phát triển lớn mạnh trong lòng nhân loại.

Cùng ngày này tháng này 65 năm sau, 2013, **MẠNG LƯỚI BLOGGER VIỆT NAM** chào đời, với sứ mạng đưa làn sinh khí mới đó vào Việt Nam để góp phần cùng cả dân tộc quét sạch độc tài.

Năm 1986 cộng sản Hà nội phải mở cửa tiếp nhận đầu tư, làm ăn, buôn bán với thế giới bên ngoài. Kinh tế phát triển. Một tầng lớp trung lưu mới tuổi đời còn trẻ, năng động, rất phóng khoáng và sáng tạo đã hình thành trong giới Trí thức, Thanh niên, Học sinh, Sinh viên; trong giới Nông dân; trong giới Công nhân:

- Giai tầng trung lưu này xuất hiện vào kỷ nguyên Internet. Đa số anh chị em biết rành về Internet. Có thể nói nhiều người trong số họ là những chuyên viên điện toán giỏi. Đây là động lực chính sẽ làm thay đổi Việt Nam trong những ngày tới.

- Mạng tính kết nối toàn cầu, Mạng Lưới Blogger VN đương nhiên nằm trong Thế Liên minh Tiến bộ Quốc tế các Chuyên viên Điện toán, tôn thờ tự do Internet.

Có thiên thời, địa lợi, nhân hòa, Mạng Lưới Blogger Việt Nam sẽ nhanh chóng trưởng thành theo gương 'Thánh Gióng'. Thành viên nào cũng sẵn lòng mang hết nhiệt tình, khả năng, nghị lực, và thời giờ để vận động cho Nhân quyền và Dân chủ. Đặc biệt chống lại những kẻ thù của Internet như điều 258, nghị định 72, nghị định 174... bất chấp mọi gian khổ, sách nhiễu, mất mát, hay những đòn trả thù hèn hạ của độc tài cộng sản.

Đảng hiến tuổi trẻ cho Tổ quốc tái sinh!

Cho mọi người cùng được hưởng Nhân phẩm, Công lý; được thờ không khí Tự do - Dân chủ; được sống chan hòa trong tình thương yêu - cảm thông để cùng kẻ vai sát cánh kiến tạo một nước Việt Nam mới Tự do, Dân chủ, Tiến bộ và Hạnh phúc.

10-12-2013

Bs Nguyễn Đan Quế
mangluoiblogger.blogspot.com/2013/12/happy-birthday-to-you-anh-dau-ngay-ra.html

và tư bản thân tộc, đã làm nản lòng giới đầu tư nước ngoài và làm trở ngại tiến trình hội nhập kinh tế quốc tế.

Về đất đai, vẫn giữ nguyên cách thức lừa gạt, gọi là "sở hữu toàn dân" nhằm tước đoạt quyền tư hữu đất đai của người dân, điều này hoàn toàn trái ngược với nguyện vọng của nhân dân và biến người dân thành kẻ tạm dung trên chính quê hương đất nước của mình, biến tài nguyên quốc gia thành "huong hỏa" của đảng Cộng sản.

GIÁO HỘI PGVNTN thất vọng về bản Hiến pháp mới

—Ht Thích Viên Định 07-12-2013—

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VNTN VIỆN HÓA ĐẠO

*Chùa Giác Hoa, 15/7 Nơ Trang
Long, Phường 7, Quận Bình Thạnh,
Thành phố Sài Gòn
Phật lịch 2557
Số: 17/VHĐ/VT/VT*

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT THẤT VỌNG VỀ BẢN HIẾN PHÁP MỚI

Ngày 28 tháng 11 vừa qua, Quốc hội Việt Nam đã thông qua bản Hiến pháp mới với 98% số phiếu ủng hộ, việc làm này là sự si nhục đối với nhân dân Việt Nam và là trò cười trong dư luận của cộng đồng quốc tế.

Về chính trị, bản Hiến pháp mới này tái khẳng định vai trò độc tôn và độc tài của đảng Cộng sản Việt Nam, đặt Cương lĩnh của đảng Cộng sản cao hơn Hiến pháp như lời của ông Tổng bí thư Nguyễn phú Trọng, đã triệt tiêu cơ hội để nhân dân Việt Nam lấy lại quyền làm chủ đất nước của mình, những tổ chức xã hội dân sự và chính trị đấu tranh cho tự do dân chủ và nhân quyền không có chỗ dung thân trong một môi trường chính trị hà khắc đảng trị và công an trị.

Về kinh tế, chủ trương giữ vai trò chủ đạo và độc quyền của các công ty quốc doanh mà thực chất những công ty này chỉ là những tổ chức kinh tế của các nhóm lợi ích

Hiến pháp mới này đã thủ tiêu hoàn toàn những quyền tự do căn bản của người dân như quyền tự do lập hội, quyền biểu tình, quyền ứng cử bầu cử, quyền tự do ngôn luận và báo chí được minh định trong Công ước Quốc tế về các Quyền dân sự và chính trị, muốn kiềm hãm người dân vĩnh viễn trong cuộc sống tối tăm như thời thống trị của thực dân phong kiến, đẩy đất nước vào ngõ cụt lệ thuộc ngoại bang, vì người dân và giới sĩ phu yêu nước bị loại ra khỏi sinh hoạt chính trị của đất nước.

Hiến pháp mới tạo thế cho chế độ độc tài toàn trị kéo dài, tạo điều kiện để nhà cầm quyền đàn áp nhân dân, đàn áp những người yêu nước và những tiếng nói đối lập, nhưng nguy hiểm nhất là biến quân đội thành gia nô cho đảng Cộng sản, hậu quả có thể đưa đến hệ lụy tan nát, đau thương thêm nữa cho đất nước và dân tộc, nhất là nguy cơ mất nước gần kề, cả dân tộc sẽ sống trong đêm trường nô lệ.

Thế giới đang thay đổi từng ngày nhưng đất nước Việt Nam vẫn không thay đổi để đi kịp chuyến tàu thời đại cũng chỉ vì sự độc tài và duy ý chí của đảng Cộng sản.

Với bản Hiến pháp này, đảng Cộng sản sẽ tiếp tục đối đầu với nhân dân Việt Nam và những người yêu nước, sẽ tiếp tục kiềm hãm đất nước trong lạc hậu đói nghèo, kiềm

hãm nhân dân trong tối tăm ngu muội, tạo điều kiện cho ngoại bang thôn tính, sáp nhập.

Với bản Hiến pháp này, bất công tiếp tục được nuôi dưỡng, công lý tiếp tục bị chà đạp, tự do dân chủ bị thủ tiêu, nhân quyền bị bức hại để đảng Cộng sản tiếp tục đứng trên luật pháp, đè đầu cỡi cổ nhân dân, bảo vệ đặc quyền đặc lợi của tập đoàn lãnh đạo và thân tộc.

Với bản Hiến pháp này, bất ổn xã hội sẽ bùng phát, tội ác sẽ lộ rõ hành, lòng hận thù không kiểm soát được và đây chính là hậu quả những sai lầm tai hại của đảng Cộng sản Việt Nam.

Bản Hiến pháp này ra đời vào lúc khi tình hình quốc tế và khu vực đang diễn biến theo chiều hướng nguy hiểm cần phải có một chính quyền hợp lòng dân, của dân do dân và vì dân mới có thể tồn tại và lãnh đạo đất nước và dân tộc vượt qua hiểm nguy. Nhân dân Việt Nam hiện nay đang thức tỉnh và đang đòi hỏi tự do dân chủ, đang ý thức về quyền lực của mình. Đảng Cộng sản Việt Nam đang lợi ngược dòng thời đại và thất nhân tâm, kết quả tất yếu sẽ là thất bại thảm hại mà thôi.

Trong Hiến chương của Giáo hội đã xác quyết một cách tường minh rằng: “Giáo hội Phật giáo VN Thống nhất (GHPGVNTN) không đặt sự tồn tại của mình nơi nguyên vị cá biệt mà đặt sự tồn tại trong sự tồn tại của nhân loại và dân tộc”.

Vì vậy một lần nữa GHPGVN TN, dưới sự lãnh đạo tối cao của Đức Đệ ngũ Tăng thống, Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ, khẳng định rằng, sẽ tiếp tục đồng hành cùng dân tộc để bảo vệ tổ quốc, đồng hành cùng những cá nhân và tổ chức đấu tranh đòi tự do dân chủ nhân quyền và phẩm giá cho 90 triệu người dân Việt Nam, xây dựng một nhà nước pháp trị với tam quyền phân lập văn minh và nhân bản.

Trong tinh thần đó, GHPGVN TN nhất hoan hỷ chào mừng và hết lòng ủng hộ Hội Phụ nữ Nhân quyền Việt Nam vừa mới ra đời cũng như sẽ ủng hộ tất cả những tổ chức và cá nhân nào có lập trường tiến bộ dân chủ, nhân bản và yêu

nước, không phân biệt quá khứ, chính kiến và tôn giáo.

Bản Hiến pháp vừa mới thông qua sẽ biến đảng Cộng sản thành tội đồ, nhưng không thể cản đường dân tộc Việt Nam hướng đến một tương lai tươi sáng. Tự do, dân chủ và nhân quyền là sự lựa chọn của thời đại, của nhân dân Việt Nam và cũng là sự lựa chọn của GHPGVNTN.

Chùa Giác Hoa, SG, 07-12-2013
Viện trưởng Viện Hoá đạo
Tỳ kheo Thích Viên Định
(ghi chú: hai hôm sau, 09-12, Hòa thượng thôi giữ chức vụ này)

chính trị... VN gia nhập Công ước này vào ngày 24-9-1982.

Nhưng... tiếc thay ! Trên thực tiễn không gian và thời gian suốt 38 năm, nước VN dưới sự cai trị của đảng Cộng sản VN, gần 90 triệu con người VN phải sống với một chế độ **độc tài toàn trị**, bạo ác vô nhân đạo... không được hưởng chút gì về cái **quyền thiêng liêng** vốn có của con người.

Hàng triệu, triệu con người VN bị đảng Cộng sản VN thực thi một chính sách khủng bố vô cùng bạo ác: Muốn cướp đoạt tài sản của ai thì ngang nhiên cướp đoạt, bất chấp luật pháp, muốn bắt ai thì bắt, muốn bỏ tù ai thì bỏ tù... Hàng triệu người bị tù oan ức không đủ các khám đường để nhốt.

PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẬN TÚY

CÙNG CÓ GIÁO QUYỀN-THỐNG NHẤT GIÁO HỘI-XIÊN DƯƠNG GIÁO PHÁP

THÔNG ĐIỆP

nhân Ngày Quốc Tế Nhân Quyền 10-12

.....**Hội trưởng Lê Quang Liêm 02-12-2013**.....

- Xét rằng việc thừa nhận phẩm giá vốn có và những quyền bình đẳng bất di bất dịch của tất cả các thành phần trong đại gia đình nhân loại là nền tảng của **tự do, công lý và hòa bình** trên thế giới.

- Xét rằng vì sự coi thường và xâm phạm các quyền con người dẫn đến các hành vi man rợ xúc phạm đến lương tâm nhân loại, và việc đạt đến một thế giới trong đó mọi người được **tự do ngôn luận** và **tự do tín ngưỡng** giải thoát khỏi sự sợ hãi, khổ đau cùng được xem là nguyện vọng cao cả nhất của con người.

Đó là những lời mở đầu trong bản **Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền** thông qua ngày 10-12-1948 của Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc.

- Xét rằng theo những nguyên tắc nêu trong Hiến Chương của Liên Hiệp Quốc, việc công nhận phẩm giá vốn có và những quyền bình đẳng bất di bất dịch của mọi thành viên trong cộng đồng nhân loại là nền tảng của **tự do, công lý và hòa bình** trên thế giới.

- Thừa nhận rằng những quyền này bắt nguồn từ phẩm giá vốn có của con người.

- Thừa nhận rằng theo **Tuyên ngôn Nhân quyền** thì chỉ có đạt được lý tưởng **tự do** của con người khi nào con người được tận hưởng **tự do về dân sự và chính trị**.

Đó là những lời mở đầu về **Công ước quốc tế** về các quyền dân sự và

Phong trào “dân oan” hàng triệu người trong khắp nước nổi lên đòi đất, đòi nhà thường xuyên xảy ra là chứng tích hiển nhiên về tội ác của đảng Cộng sản VN.

Tài sản của các tôn giáo cũng vẫn bị chiếm đoạt, chiếm dụng, hoặc một phần hoặc nhiều phần... Đáng kể là **Phật giáo Hòa Hảo** (PGHH) bị cướp đoạt trọn vẹn, không chừa một miếng ngói, một viên gạch... tổng số có trên mấy ngàn tỷ bạc.

Sau ngày 30-4-75, những cán bộ lãnh đạo cao cấp của đảng Cộng sản VN (csVN) từ bưng biền về với cái bản thân trợ trụ: đầu đội nón tai bèo, chân mang đôi “dép râu”, lưng đeo một túi đất với vài bộ đồ cũ... Thế mà chỉ trong ít năm ngồi trên ghế cai trị VN, họ trở thành những ông “vua bạc”, giàu có nứt đố đổ vách! Vì đâu? Hàng triệu... triệu “dân oan” mất đất mất vườn mất nhà... hàng bao nhiêu tài sản của các Giáo hội... hàng bao nhiêu tài sản của các phú gia lương thiện... là chứng tích lịch sử phi nhân vô đạo đó.

Sau thế chiến thứ 2, VN là một quốc gia phát triển mạnh về mọi mặt: kinh tế, an ninh xã hội, chính trị... ở vùng Đông Nam Á. Sau 38 năm dưới quyền cai trị của đảng csVN, đến ngày nay (2013) VN trở thành một nước tồi tệ nhất về mọi mặt, nhất là về **nhân quyền** ở vùng Đông Nam Á.

Nhìn vào xã hội VN hiện giờ, ai cũng có thể thấy đời sống của gần 90

triệu nhân dân VN hiện rõ trên 2 giai cấp: Một là "Tư bản đỏ" tức là loại cán bộ cầm quyền từ cấp trung ương đến tỉnh, quận, xã áp sống ung dung, tiền rừng bạc bể, muốn chi thì lấy quyền lực thực hiện cho bằng được... Giai cấp thứ 2 là "nhân dân khốn cùng" bị bóc lột, bị uy hiếp, bị đàn áp, khủng bố... đến tận xương tủy !!!

Tôi là một công dân già nua, 95 tuổi, từng sống từ thời kỳ Pháp thuộc và qua nhiều chế độ "lưng chừng" trên đất nước VN cho đến thời Đệ nhất, Đệ nhị Cộng hòa và đến ngày nay, có thể tự xem là một chứng nhân lịch sử, tôi dám khẳng định rằng: Trong các chế độ vừa kể, chế độ Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam của đảng csVN là một chế độ tồi tệ nhất, tàn bạo nhất, vô nhân đạo nhất, có thể gọi là **không tình người** với một chính sách tối bại: ngoài thì cúi đầu làm tay sai cho giặc Tàu, dâng đất, dâng biển, khai thác bauxit Tây Nguyên... Trong thì khắc nghiệt tàn bạo với dân, phơi bày cái mặt thật **hèn với giặc, ác với dân**.

Nay, nước VN do đảng csVN cai trị đã được gia nhập vào Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc là một dấu ấn lịch sử do chủ trương của Thế giới Tự do khai triển khá ngoạn mục... làm cho mọi người liên tưởng đến chuyện trong truyện Tàu: Tôn Ngộ Không bị "đè" dưới Ngũ Hành Sơn... Tôn Ngộ Không bị tròng "kim cô" vào đầu...

Là thành viên Hội Đồng Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc, liệu xem đảng csVN còn tiếp tục chà đạp Nhân quyền tại VN nữa không ??? Thời gian sẽ trả lời.

Giờ đây ngọn gió **nhân quyền** bắt đầu thổi vào VN. Ngày 10-12 đã đến.

Một luồng sinh khí mới đang hiu hiu phát... mọi người nô nức đón chào một ngày xán lạn hơn sau 38 năm âm u, đen tối dưới sự cai trị của đảng csVN.

Bốn mươi (40) trí thức, cựu cán bộ, đảng viên csVN tại Sài Gòn vừa công bố một kiến nghị thành lập một **hệ thống Hội đồng Nhân quyền**...

Hội đồng Liên tôn VN (Phật giáo VNTN, Công giáo [DCC], Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy, Cao Đài giáo, Tin Lành...) chuẩn bị một buổi lễ đón mừng ngày 10-12 và một buổi lễ cầu nguyện cho nhân quyền VN.

Các tổ chức chính trị trong và ngoài nước, các giới, các ngành, công nhân, nông dân, giới trẻ, sinh viên, học sinh... đều nô nức hân hoan trong bối cảnh **"sau cơn mưa trời lại sáng"**...

Trong bầu không khí sắp "bừng bừng", **Phật giáo Hòa Hảo**, một tập

thể 7 triệu tín đồ đều là dòng giống VN, tất nhiên phải cộng đồng niềm sinh khí mới với 87 triệu đồng bào.

Giáo Hội PGHH Thuận Túy hân hoan: **niệt liệt chào mừng Ngày Quốc tế Nhân quyền, một nguồn sinh khí tạo hạnh phúc cho nhân loại, thừa nhận phẩm giá vốn có và quyền bình đẳng bất di bất dịch của tất cả các thành phần trong đại gia đình nhân loại**.

Trong niềm hân hoan này, PGHH Thuận túy và phái đoàn:

a- Tích cực tham dự buổi lễ chào mừng **Ngày Quốc tế Nhân quyền** (10/12) và lễ cầu nguyện cho Nhân Quyền VN được tổ chức tại nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế, 38 Kỳ Đồng vào ngày 10-12-2013.

b- Phần nội bộ, Trung ương Giáo hội PGHH Thuận túy xin 7 triệu tín hữu ghi nhớ và thực hiện các điều dưới đây:

1- Ngày 21-9-1946, trong Tuyên ngôn thành lập đảng Việt Nam Dân Chủ Xã Hội, Đức Thầy chúng ta đã có đề cập đến Hiến chương Liên Hiệp Quốc, tức là Đức Thầy đã có tiên liệu về con đường Phát huy Quyền Làm người (Nhân quyền).

Sáu mươi bảy năm trôi qua (1946-2013), sự tiên liệu đó đã thành hiện thực. Là tín đồ PGHH, là đảng viên Dân Xã, chúng ta có bổn phận luôn luôn dũng cảm đấu tranh phát huy nâng cao quyền **làm người**, bất luận trong hoàn cảnh nào, trong không gian thời gian nào, có thể được. Vậy trong Ngày Quốc tế Nhân quyền 10-12-2013 này, tất cả chúng ta phải:

- Chạy lạt trong 3 ngày 9, 10, 11 tháng 12 năm 2013.

- Trong các buổi khấn bái thường nhật, chúng ta nhớ cầu nguyện: "Nam mô nguyện cầu Chư Phật mười phương hộ trì cho nhân dân VN được sớm vượt qua mọi khốn cùng dưới một chế độ độc tài toàn trị. Nguyện cầu Nhân quyền tại VN phải được tuyệt đối tôn trọng, tạo phúc lợi cho 87 triệu đồng bào VN".

- Trong những buổi tham dự với đoàn thể bạn về lễ chào mừng hay cầu nguyện ngày 10-12-2013, mặc quần đen áo trắng là sắc phục chung của người Việt ở khắp thế giới dự lễ Quốc tế Nhân quyền.

- Trong mọi hoàn cảnh, trong mọi môi trường, mạnh mẽ trao đổi, giải thích với mọi người về **quyền làm người** (Nhân quyền) để có sự hiểu biết đồng nhất về Quyền Con người (Nhân quyền).

- Mạnh mẽ phân phối tư liệu Quốc tế Nhân quyền cho mọi người. Tư liệu này do Trung ương PGHH Thuận túy chuyển về.

Trong trường hợp nhà cầm quyền csVN vẫn tiếp tục theo thói cũ: đàn áp, uy hiếp, ngăn trở, đánh đập, khủng bố bằng mọi hình thức thì báo cáo khẩn về Giáo hội Trung ương và cũng là cái dịp để cho cả thế giới thấy cái mặt thật của đảng csVN là "chà đạp Nhân quyền" !!!

Tôi cũng tha thiết kêu gọi quý ông: Nguyễn Phú Trọng, Trương Tấn Sang, Nguyễn Tấn Dũng và các cấp lãnh đạo đảng csVN, nhất là các cấp chỉ huy Quân đội Nhân dân VN, nên ý thức rằng: Dân tộc chúng ta là dòng giống Lạc Hồng với những truyền thống : Hội nghị Diên Hồng, Bạch Đằng Giang, Đống Đa... hùng dũng chống Bắc xâm (giặc Tàu) để bảo tồn đất nước... Nay chẳng lẽ quý ông lại có những hành động vong bản, phản quốc làm lu mờ những trang sử oanh liệt của Tổ tiên ?

Hãy tỉnh giấc hồi những người còn ít nhiều tâm hồn yêu nước thương nòi... **"quay lại ắt thấy bờ"**. Hãy mạnh mẽ lên, nhất là giới trẻ VN! Chân cứng đá phải mềm! Chính nghĩa bao giờ cũng thắng!

Quốc tế Nhân quyền muôn năm!
Nhân quyền Việt Nam muôn năm!

Ngày 02 tháng 12 năm 2013.

TM Giáo hội PGHH Thuận túy

Hội trưởng Trung ương

LÊ QUANG LIÊM

(Huyền Phong Cư Sĩ)

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1 và 15 mỗi tháng

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng,
xin mời ghé:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://www.viet.no>

Trong trang mạng thứ 1 và thứ 3 trên đây, Quý vị có thể tìm thấy nhiều tài liệu đấu tranh cho dân chủ tại Việt Nam

Xin giúp phổ biến bán nguyệt san này cho Đồng bào quốc nội

BUỔI CẦU NGUYỆN **và học hỏi về nhân quyền tại Dòng CCT Sài Gòn** —VRNs (Truyền thông Chúa Cứu Thế) 11-12-2013—

Sài Gòn – Hôm qua ngày 10/12, kỷ niệm 65 năm ngày nhân quyền thế giới, tại nhà thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, số 38 Kỳ Đồng đã tổ chức buổi cầu nguyện và tìm hiểu về nhân quyền vào lúc 19 giờ 30. Theo ghi nhận của chúng tôi, có khoảng 1000 người, đủ mọi lứa tuổi tham dự buổi cầu nguyện này.

Mở đầu là phần khởi động của các bạn trẻ trong nhóm Thánh Kinh cầu nguyện với những bài hát ca ngợi tình yêu Thiên Chúa đã tạo nên bầu khí vui tươi, phấn khởi và thoải mái nơi mỗi người tham dự, buổi cầu nguyện do Lm. Antôn Lê Ngọc Thanh DCCT hướng dẫn và giới thiệu các chức sắc, các tín đồ của các tôn giáo bạn như: Cao Đài, Phật Giáo Hòa Hảo, ngoài ra còn có Hòa thượng Thích Không Tánh nhưng vì có chuyện đột xuất nên phải về chùa Liên Trì, Tin Lành có Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng và Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa ... Về phía DCCT có Lm Matthêu Vũ Khởi Phụng, Bề trên DCCT Thái Hà, Hà Nội, Lm Giuse Hồ Đắc Tâm, Bề trên chánh xứ ĐMHCG Sài Gòn, Lm. Giuse Đinh Hữu Thoại và đặc biệt có sự hiện diện của Lm. Vinh Sơn Phạm Trung Thành, Giám tỉnh DCCT cùng các tu sĩ DCCT đang ngồi xen kẽ trong cộng đoàn cùng tham dự.

Sau phần giới thiệu của Cha Antôn là phần cầu nguyện mở đầu của cha Giuse Hồ Đắc Tâm. Cha Tâm nói: “Lạy Chúa, con xin giới thiệu với Chúa các vị chức sắc các tôn giáo bạn cùng nhiều ông bà anh chị em của các tôn giáo khác. Chúng con qui tụ nơi đây để cầu nguyện cho việc thực thi các quyền con người, như đã được ghi trong Hiến chương Nhân quyền Liên Hiệp Quốc vào ngày 10-12-1948. Theo Kinh Thánh thì Thiên Chúa đã tạo dựng con người theo hình ảnh của Thiên Chúa, hình ảnh đó là lý trí, tự do và khả năng yêu thương. Nhưng hiện nay, rất nhiều nơi trên thế giới,

đặt biệt là trên quê hương đất nước của chúng con, lý trí đã bị lu mờ ...quyền con người đã bị xâm phạm. Chúng con qui tụ nơi đây để nguyện xin Chúa ban bình an cho chúng con... Chúng con cầu xin Chúa thức tỉnh lương tri của các nhà cầm quyền, để họ biết tôn trọng quyền con người khi họ đã ký vào Hiến chương Nhân quyền LHQ”.

Chúng tôi đã gặp gỡ một vài người tham dự thuộc các tôn giáo khác nhau, như Chánh trị sự Hứa Phi đạo Cao Đài. Vị Chánh trị sự cho biết: “Hôm nay là Ngày Nhân quyền thế giới và cho nước Việt Nam. Trên tinh thần là mọi người mọi tôn giáo luôn bên vực lẽ phải và không bao giờ dung túng sự sai trái và phải đem lại sự hạnh phúc thực tế cho nhân loại, chúng tôi đến đây để cùng với các cha DCCT, với các chức sắc các tôn giáo cầu nguyện Đấng quyền năng thiêng liêng, Đức Chúa, Đức Phật và tất cả chư Thần thánh trên trời ban cho dân tộc Việt Nam sớm có được nhân quyền. Mặc dù khi đến đây, chúng tôi cũng đã bị công an theo dõi và chặn đường, nhưng chúng tôi đã cố tìm cách thoát đi để đến được nơi đây, cùng với các tôn giáo khác cùng cầu nguyện cho nhân quyền Việt Nam.”

Anh Hoàng, 48 tuổi, ở Phú Nhuận cho biết là anh nghe người bạn nói hôm nay tại nhà thờ Kỳ Đồng có buổi cầu nguyện và học hỏi về nhân quyền, nên anh đi cho biết và cũng mong cho Việt Nam sớm thực thi nhân quyền mà LHQ đã qui định cho người dân bớt khổ. Tuy nhiên, anh Hoàng không nghĩ rằng hôm nay khá đông các tôn giáo bạn cùng tham dự.

Anh Phan Tấn Hòa, Phụ tá Giáo hội Trung ương PGHH Thuần túy ở Cần Thơ cho biết: “Anh chị em PGHH khi đến đây để cùng hiệp thông với các tôn giáo khác và DCCT, cũng gặp nhiều khó khăn từ phía công an và nhà cầm quyền.

Tuy nhiên, với lòng quyết tâm và tình yêu dân tộc nên chúng tôi đều vượt qua. Khi đến ngay cổng nhà thờ Kỳ Đồng thì thấy an ninh rình rập chụp hình quay phim chúng tôi. Về tinh thần của anh em PGHH Thuần túy thì trước sau như một, cùng chung vai sát cánh với các tôn giáo bạn, cùng đồng nhất nói lên tiếng nói của mình để đấu tranh cho nhân quyền, nhất là tự do tôn giáo, cho cả dân tộc Việt Nam nói chung, trong đó có PGHH. Vì vậy, nhận lời mời của DCCT, chúng tôi sắp xếp để cùng các tôn giáo khác tham dự buổi cầu nguyện. Chúng tôi rất vui vì không riêng gì các tôn giáo, mà cả dân tộc Việt Nam đều có niềm vui chung là chúng ta cảm thấy quyền lợi, nhân quyền của người dân Việt Nam đang được hé lộ. Chúng tôi cũng mong rằng trong thời gian tới, nhân quyền trở thành hiện thực, để cho người dân và các tôn giáo hết sợ nhà cầm quyền đàn áp, vì VN đã trở thành thành viên của Hội đồng Nhân quyền thế giới.”

Chị Mai 32 tuổi ở quận 4 thì cho biết: “Em đọc được thông tin trên trang chuacuuthe.com nên đến đây để học hỏi, để biết về nhân quyền, vì từ nhỏ đến giờ em chưa biết và không hiểu về nhân quyền là gì mà chỉ nghe nói năm nay VN tham gia vào tổ chức nhân quyền thế giới gì đó. Em nghĩ là tại sao giờ chúng ta mới tham gia? Vậy là từ trước đến nay VN chúng ta chưa có nhân quyền, và tổ chức đó qui định gì, quyền con người gồm những quyền gì? Vì thế nên em đến đây để học hỏi cho biết về quyền con người là gì”

Sau những phần trình bày về quyền con người của cha Giuse Đinh Hữu Thoại là những lời cầu nguyện của các chức sắc tôn giáo. Sau khi đại diện các chức sắc tôn giáo cầu nguyện thì cộng đoàn tham dự cùng tiến ra núi đá Đức Mẹ. Đi đầu là Thánh Giá nền cao, cộng đoàn cùng hát Kinh Hòa Bình.

Trước khi kết thúc, cha Giám tỉnh Vinhson Phạm Trung Thành nói với mọi người: “Kính thưa các vị chức sắc các tôn giáo, các bạn hữu, những người yêu chuộng công lý và hòa bình và tha thiết với

THÀNH THẤT AN NINH TÂY hữu xạ tự nhiên hương

Tín đồ An Ninh Tây 01-12-2013

quyền làm người của con người. Ngày hôm nay, trong tinh thần yêu thương và hợp nhất, chúng ta cùng gặp gỡ nhau, cùng nhau suy nghĩ và cùng nhau dâng lên Thượng Đế, Đấng tạo nên muôn loài, trong đó có con người là đỉnh cao của mọi tạo vật, lời cầu nguyện. Ngài trao cho chúng ta quyền làm người, Ngài trao cho chúng ta tất cả những nhân phẩm của con người và Ngài hằng theo dõi bảo vệ, nâng đỡ chúng ta. Thưa quý vị, trong đạo Công giáo chúng tôi, thì chúng tôi lại nhìn thấy trong gương mặt của Đức Maria, Mẹ của Chúa Giêsu, là một con người hết sức là khiêm tốn, hết sức là yêu thương, nên chính Mẹ lại hiểu rõ hơn hết về quyền của con người, hiểu hơn hết về nhân phẩm của con người và Mẹ đã cộng tác với Thượng Đế, cộng tác với Thiên Chúa để gìn giữ và chính Mẹ đã cất lên những lời nói về quyền con người, về sự giải thoát con người khỏi mọi áp bức, khỏi mọi oan sai, khỏi mọi đói nghèo, khỏi mọi tù đày, khỏi mọi điều không xứng hợp với nhân phẩm.”

Cuối cùng, mọi người cùng hát bài kinh Magnificat, lời của Đức Maria ca tụng quyền con người. Sau đó mọi người nhận phúc lành từ cha Vinhson và ra về.

Chương trình cầu nguyện và học hỏi về nhân quyền đã kết thúc, nhưng chúng tôi thấy nhiều người còn nán lại trao đổi với nhau. Hy vọng một tương lai cho nhân quyền tại Việt Nam, mong cho nhà cầm quyền Việt Nam sớm thực thi như lời của bà Nga 72 tuổi ở Q.3 thuộc Giáo xứ. Vườn Xoài đã chia sẻ với chúng tôi.

Hôm nay, ngày 29 tháng 10 năm Quý Ty (Đl 01-12-2013), theo thỉnh cầu của chính quyền và nhân dân xã Thạnh Hoá, huyện Đức Hoà, tỉnh Long An, Ban Nhà Thuyền của Thánh thất An Ninh Tây (TTANT) đã an táng một tử thi vô thừa nhận.

Nhận được lời thỉnh cầu, các huynh đệ Đạo Tỳ của TTANT, từ Tây Ninh, tức tốc đến hiện trường để thực thi công quả.

Tử thi thuộc nam phái, có độ tuổi trên 60, chết trôi sông, được nhân dân phát hiện và trình báo chính quyền. Từ thông tin của quần chúng, chính quyền xã Thạnh Hoá và huyện Đức Hoà đã nhờ TTANT đến trợ táng.

Sau khi chính quyền kết thúc thủ tục pháp y, Ban Nhà Thuyền TTANT bắt tay vào việc. TT đã hy hiến quan tài lẫn phụ kiện và tiến hành tân liệm, an táng nạn nhân tại nghĩa trang địa phương. Công việc kết thúc lúc 18g30. Huynh đệ Ban Nhà Thuyền về đến Tây Ninh lúc 22 giờ.

Đây là chiếc quan tài thứ 30 do Trại hàng TTANT sản xuất và hy hiến cho nhơn sanh. Cho đến nay, xe Thuyền Bát Nhã TTANT đã tiễn đưa được 70 linh cữu đến nơi an nghỉ.

TTANT đã tiếp nối Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ - Toà Thánh Tây Ninh trước 1975 trong sự nghiệp phổ độ: độ sanh lẫn độ tử. Trong thời kỳ chiến tranh, những tử thi chiến binh lực lượng bộ đội Bắc Việt và Mặt Trận Giải Phóng không được chiến hữu mang xác về căn cứ chôn cất thì Hội Thánh đã đứng ra gánh vác trách nhiệm, vẫn hiến tế hàng, tân liệm và chôn cất chu đáo vì mọi người đều là con cái Đức Chí Tôn, không phân biệt chính kiến sinh thời.

Nghĩa cử này, chắc hẳn, đảng Cộng sản và Nhà nước CHXHCN VN vẫn còn nhớ rõ!

Vậy thì, ngày nay, những hậu duệ trung thành với Hội Thánh như chúng tôi, sao chính quyền lại nhân

tâm bạc đãi? TTANT không chấp nhận giáo phái do ông Nguyễn Thành Tâm lãnh đạo vì giáo phái này là một chi phái, không từng quyền Hội Thánh trước 1975, không giữ đúng khuôn mẫu luật pháp Đại Đạo do Đức Chí Tôn chỉ dạy, chứ chúng tôi đâu có chống báng nhà nước!

Chúng tôi là công dân của một quốc gia tự hào có TỰ DO, NHÂN QUYỀN, sao chúng tôi không được TỰ DO TÍN NGƯỠNG, không có QUYỀN BÌNH ĐẲNG TÔN GIÁO mà chính quyền lại bắt buộc chúng tôi phải phục tùng chi phái Nguyễn Thành Tâm?

Chúng tôi là hậu duệ của một Hội Thánh đã từng lập đại công, giành lại chủ quyền, độc lập cho dân tộc từ tay thực dân Pháp, để ngày hôm nay, hai chữ VIỆT NAM mới còn tồn tại; chúng tôi là tín đồ của một Hội Thánh đầy lòng nhân ái với tất cả mọi con người trên quả đất này, trong đó có gia đình hay thân nhân của các quan viên đang tại chức; sao các vị lại cố tình lãng quên và còn tiếp sức với tà phái bội sự để tiêu diệt chúng tôi?

Mong rằng, chính quyền tỉnh Long An hãy nhìn lại phương châm hành đạo của những tín đồ trung thành với Hội Thánh trước 1975 mà trả quyền tự do tín ngưỡng cho chúng tôi, cho TTANT theo đúng tinh thần "Nhân Quyền" mà nhà nước CHXHCNVN vừa được công nhận là thành viên trong Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc.

Tín đồ ANT.

**Thành tích Cộng sản
"trình làng" Hội đồng
Nhân quyền LHQ chính
là bản tâm "hiến pháp"
chà đạp nhân quyền và
những hành động trấn
áp nhân dân trong
Ngày QT Nhân quyền**

N NGÀY TANG KHỐC CHO DÂN TỘC VIỆT NAM

Võ Thị Hảo 30-11-2013

28-11-2013, ngày mà Quốc hội khóa VI thông qua bản Hiến pháp sửa đổi (HP), với tỉ lệ tán thành gần tuyệt đối xấp xỉ 98% đã tiếp nối bữa tiệc mừng kéo dài của một nhóm quyền lợi gần như vô giới hạn, nhưng lại là một ngày tang khốc cho tự do và nhân quyền của người dân Việt Nam.

Tại điều 4 của HP này quy định đặc quyền cho đảng Cộng sản VN là lực lượng lãnh đạo xã hội, với chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng. Theo đánh giá của nhiều chuyên gia trong nước và quốc tế thì đó là một sự thụt lùi hoàn toàn về dân chủ so với HP 1946 cách đây đã gần một thế kỷ, bởi chính điều này sẽ biến tất cả những quy định khác về tự do và nhân quyền của người dân VN ghi trong HP và các bộ luật khác trở thành giả hiệu.

Trong lời nói đầu của HP ghi rằng “nhân dân Việt Nam (VN) xây dựng, thi hành và bảo vệ Hiến pháp này”. Điều đó có đáng tin?

Ông Ưông Chu Lưu, Phó chủ tịch QH đã trả lời PV báo Tuổi trẻ (ngày 29-11-2013): “...Quá trình tham gia, quá trình chỉ đạo sửa đổi Hiến pháp thì có thể nói rằng đây là một quá trình thể chế hóa cương lĩnh, cụ thể hóa những điểm lớn, những mục tiêu lớn mà Đảng đã đề ra”.

Thực tế là người dân có góp ý về dự thảo HP, nhưng đây là HP của QH, dưới chỉ thị trực tiếp của đảng, và HP đã gạt ra ngoài những điều cơ bản nhất để bảo vệ cho quyền lợi nhân dân, chẳng hạn như quyền sở hữu về đất đai, và quy định đảng Cộng sản (CS) là lực lượng lãnh đạo xã hội VN như trên. Trong các chương quy định về quyền tự do và quyền con người, nghe có vẻ kêu, nhưng lại chốt đuôi một “thông lọng” khiến tiếp nối tình trạng lạm dụng và vô hiệu hóa các quyền đó như đã xảy ra lâu nay: “công dân có quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tiếp cận thông tin, hội họp, lập hội, biểu tình theo quy định của pháp luật”.

Người dân VN đã quá cay đắng khổ ải với câu “Theo quy định của pháp luật” này. Nghĩa là, sẽ tiếp tục thảm trạng muôn thuở tạo điều kiện cho nhà cầm quyền ban hành vô số luật và văn bản dưới luật trái HP để hạn chế quyền của người dân, tạo lợi ích cục bộ và kể hồ cho tham nhũng, tiếp tục ưu tiên những tập đoàn, doanh nghiệp độc quyền thụt kết nhà

nước hàng tỷ USD, đẩy VN tới bên bờ vực của sự vỡ nợ khổng lồ khi nợ công đến nay đã vượt 95% GDP, có người cho rằng là 105%, (ngưỡng an toàn là dưới 60%) nếu tính cả phần nhà nước bảo lãnh cho Vinashin như thực tế đã diễn ra ngày một trầm trọng nhưng trong HP vẫn quy định “doanh nghiệp nhà nước là lực lượng chủ đạo...”.

Chủ nhiệm UB Pháp luật của QH Phan Trung Lý nhận định, việc ban hành các văn bản hướng dẫn không đảm bảo nhiều yếu tố về thời hạn, tính hợp hiến, tính hợp pháp, tính thống nhất của hệ thống pháp luật, quy trình, thủ tục ban hành văn bản cũng bị vi phạm. Việc này ảnh hưởng trực tiếp đến quyền, lợi ích hợp pháp của cá nhân, tổ chức, làm giảm hiệu quả hoạt động quản lý nhà nước, làm mất ý nghĩa thực tiễn của các văn bản pháp luật. Không chỉ ban hành chậm, trong số 1.761 văn bản của Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang bộ, đã có 223 văn bản có dấu hiệu vi phạm..., không đảm bảo tính hợp hiến, hợp pháp, tính thống nhất của hệ thống pháp luật... Trong một số trường hợp là do lợi ích cục bộ của bộ, ngành” (theo Đầu tư và Chứng khoán, 22-10-2013).

Tình trạng vi hiến của các Bộ ngành và vô số tổ chức, cá nhân nắm quyền lực khác đã diễn ra kể từ khi có mặt thể chế độc tài, ngày càng nghiêm trọng và không thể khắc phục được, dù ở các bộ ngành đều có những bộ phận phụ trách pháp chế. Vi hiến là một tội rất nặng, mang tính bất tuân luật pháp và phá hoại đất nước, nhưng những người soạn và ban hành những văn bản vi hiến, phạm luật lại không hề hấn gì, vẫn ngang nhiên tồn tại, vi hiến và thẳng tiến tiếp. Biết tình trạng đó, nhưng HP này vẫn bỏ ra ngoài đề xuất về cơ chế bảo hiến, chẳng hạn như Tòa án HP, nghĩa là các tổ chức và cá nhân có quyền lực cứ tiếp tục vi phạm khi họ muốn.

'Dung dưỡng tham nhũng'

Thực tế đã chứng minh: môi trường thể chế ấy đã sinh ra và dung dưỡng vô số những kẻ lạm dụng—tham nhũng. Đó là loài “đĩa—người” đang hút kiệt xương máu của nhân dân.

Theo báo cáo của Viện Kiểm sát nhân dân Tối cao, việc xử lý hành vi tham nhũng cần còn tình trạng lạm dụng để xử lý kỷ luật hành chính,

không khởi tố vụ án, đình chỉ vụ án. Tham nhũng trong các cơ quan tư pháp cũng diễn ra nghiêm trọng, chiếm 10% các vụ án tham nhũng đã phát hiện trong toàn quốc (kể từ 1-10-2010 đến 30-4-2013).

Theo một khảo sát quốc tế trong năm 2011, người lao động thu nhập thấp (dưới 2 đôla/ngày) chiếm 18,2% dân số VN (16,1 triệu người), người lao động thu nhập 5 đôla/ngày chiếm đến 70,4% dân số (63,1 triệu người). Tổng số khoảng 79,2 triệu người so với khoảng 89,2 triệu dân tại Việt Nam, theo TBKTSG Online.

Số dân nghèo ấy cho đến năm 2013 thì càng kiệt quệ thêm do khủng hoảng kinh tế, do bất ổn kinh tế với hàng chục ngàn doanh nghiệp phá sản, ngừng kinh doanh mỗi năm và do thất nghiệp, đặc biệt do lũ lụt gây ra bởi thiên tai và thủy điện xả lũ “hủy diệt” nhiều mạng người và tài sản, môi trường sống của người dân. Trong khi đó, giá của các mặt hàng độc quyền như điện, xăng dầu, giáo dục, y tế, dịch vụ, các loại phí, lệ phí đều tăng phi mã.

Đã thế trên đầu mỗi người dân, tỉ lệ nợ công cũng tăng vọt. Tính đến ngày 24-11-2013, mỗi người dân VN, kể cả đứa trẻ mới sinh ra, cũng phải gánh trên vai mình hơn 18.000.000đ nợ cho một chính phủ hoạt động kém hiệu quả và để tham nhũng tràn lan, ở mức một trong những nước đứng đầu thế giới về chỉ số tham nhũng.

Theo TS Vũ Quang Việt, nguyên Vụ trưởng vụ Tài khoản Quốc gia của cơ quan thống kê Liên hiệp quốc, thì nợ công VN lên tới 105% GDP, vượt xa so với con số báo cáo của CP và vượt xa ngưỡng an toàn (65%) cho một nền kinh tế, vẫn theo TBKTSG Online.

Cứ 3 tháng, người dân VN, thông qua ngân sách quốc gia, lại oằn lưng trả khoảng 1 tỉ USD tiền nợ công thay cho những kẻ “hút máu” của đất nước. Trong đó, khối doanh nghiệp nhà nước, được ưu đãi mọi cơ hội từ cơ chế, sự độc quyền, vốn... đã đem lại những khoản nợ khổng lồ.

Báo cáo của nhóm chuyên gia trong Ủy ban kinh tế của QH kết luận rằng khu vực DNNN “có quy mô lớn nhưng hoạt động kém hiệu quả đã góp phần kéo dài giai đoạn suy thoái kinh tế của Việt Nam hiện nay”.

Thế nhưng những con nợ kén xù ấy vẫn được QH ưu đãi tiếp trong HP “DN nhà nước giữ vai trò chủ đạo”.

'Không đáng ngạc nhiên'

Tỉ lệ tán thành thông qua HP gần như tuyệt đối ấy không đáng ngạc nhiên. Nó đã được “cài đặt” từ trong thành phần của QH, khi hơn 90% Đại

biểu Quốc hội (ĐBQH) là đảng viên Cộng sản, và hầu hết đều đang nằm trong hoặc dính dáng tới hệ thống quyền lợi của bộ máy thể chế hiện tại. Họ chọn bỏ phiếu ưu tiên cho quyền lợi mình và nhóm mình.

Có thể thấy rõ, HP độc đảng là bầu vùi sống còn của hệ thống tham nhũng VN. Để tha hồ tham lam, cấu kết cướp bóc và hành ác với dân bằng mọi giá để thu lợi riêng, để không phải chịu trách nhiệm về bất cứ việc gì, họ phải bằng mọi giá có được một HP hỗ trợ cho thể chế khiếm khuyết bằng mọi giá. Những tiếng nói trung chính trong QH cực kỳ hiếm hoi và bị át đi bởi dàn đồng ca rầm rộ cho quyền lợi riêng, quyền lợi nhóm mà đi ngược lại quyền lợi của nhân dân và đất nước.

Khi HP ấy được thông qua, đó là lúc tiếng kèn xung trận của lũ tham nhũng, dối trá, vô trách nhiệm, bán nước, tàn hại đất nước cũng vang lên chói tai, cổ tình át tiếng khóc và tiếng kêu của hàng chục triệu dân lương thiện.

Khi đó sẽ tiếp tục là tháng năm dằng dặc của những người nông dân bị cướp đất, là những đêm đen tham nhũng, những lãnh đạo thụt két công quỹ, tiếp tục những doanh nghiệp nhà nước độc quyền bóp chết những doanh nghiệp tư nhân, tiếp tục sự tăng giá vô tội vạ nhằm vét máu mỡ của dân để chi tiêu vô độ, những dự án ma, những kẻ rút ruột hàng ngàn hàng ngàn tỉ, của nạn nhà chức trách kết hợp côn đồ ăn hiếp dân lành, là nạn suy đồi đạo đức và văn hóa, là nạn băng giá tràn lan, vô số người hành nghề y tế đoidân ốm đau để xâu vào moi móc tiền bạc như giống điều quạ ăn trên xác chết...

Đó sẽ là bản trường ca như nhiều người đã nhận định: “cả VN chỉ có một Tổng biên tập là Ban tuyên giáo trung ương” nên sự thật lại tiếp tục bị bưng bít, tiếp tục vô số vụ oan án vì bức cung ép cung, chọ án và án bỏ túi. Và những “trái bom nước” sẽ tiếp tục nổ trên đầu người dân, mà những kẻ vận hành điếm nhiên một tay tận diệt rừng quốc gia, một tay bỏ tiền vào túi riêng, một tay “bấm nút bom nước nổ” giết hàng loạt dân và tận diệt tài sản, môi trường sống của họ mà không thêm báo trước để họ chạy tìm đường sống nhưng vẫn được nhà chức trách bảo kê bằng câu “xả lũ đúng quy trình”.

Không phải không tiên liệu trước điều này, nhưng những ai còn chưa vô cảm, còn quan tâm đến tương lai đất nước vẫn không thể không thêm một lần chít chiếc khăn tang khốc cho tự do và nhân quyền của người VN.

'Đĩa – người, thể chế'

Làm sao có thể không buồn đau khi chính HP này đã khước từ thời cơ tránh cho VN họa ngoại xâm, nguy cơ nội loạn, diệt trừ được loài đĩa–người tham nhũng đang đeo bám hút máu trên cổ người dân VN để làm lành mạnh thể chế?!

Làm sao không là tang khóc cho đất nước, trước việc kéo dài những “lỗi hệ thống, lỗi thể chế” dẫn tới hàng trăm hàng ngàn con đĩa–người ketchup đeo bám vĩnh viễn hút máu trên cổ người dân?!

Loài đĩa thật chỉ hút máu no thì tự rơi xuống, chúng chỉ kiếm máu đủ nuôi bản thân chúng mà thôi. Nguy hại hơn, những con đĩa–người đó hút máu không biết thể nào là no chán, chúng không ngại tích trữ hàng kho máu, hồ máu, sông máu cho lũ con cháu nhiều đời sau.

Chúng hút máu no kénh mà không rụng xuống, vì chúng đã biến thành “ma cà rồng” và được nâng đỡ bảo vệ bởi những khiếm khuyết thể chế.

Và ngay cả so sánh những kẻ đó với ma cà rồng cũng là xúc phạm cả ma cà rồng, vì ma cà rồng dù ác nhưng cũng chỉ hút máu đủ no nuôi thân chúng trong vài ngày rồi đến lúc đói lại mới lại đi hút máu tiếp.

Điều gây phẫn nộ đối với người VN là có cơ sở từ công lý đương nhiên. HP không có quyền loại trừ sự tồn tại của đảng Cộng sản hoặc ép buộc một nhóm người nào đó từ bỏ chủ nghĩa Mác–Lênin, nhưng tuyệt đối không được phép quy định quyền lãnh đạo độc tôn của đảng Cộng sản hay bất kỳ đảng phái khác, vì ngoài đảng này, HP không được tước đoạt quyền bình đẳng của hơn 90% người VN khác.

Hơn 90% người VN này hiện đang chưa chọn là đảng viên Cộng sản, không lựa chọn chủ nghĩa Mác–Lênin làm nền tảng, vì thế, không có lý do gì lại chấp nhận sự lãnh đạo độc tôn của đảng Cộng sản. Nhiều người trong số họ có thể không biết đến HP, nhưng họ biết thực tế nhơn tiền rằng: ngay cả những nước vốn là cái nôi ketchup của Cộng sản như Đông Đức, Liên Xô và khối Đông Âu, sau khi theo đuổi chủ nghĩa này trong hơn nửa thế kỷ, cũng đã phải ghe sợ từ bỏ ngay từ thập kỷ 90 của thế kỷ trước.

'Chờ Quốc hội thật'

Bởi vậy mới càng đau xót rằng, người VN dù đã đổ bao xương máu để dựng lên và nuôi dưỡng thể chế này, nhưng chưa bao giờ có được một thành phần QH đủ khách quan và công bằng. Muốn có một QH “sạch” như vậy, ngoài việc được ứng cử và

bầu cử một cách tự do và dân chủ không giả hiệu, họ phải khước từ mọi chức vụ trong các cơ quan công quyền.... Đây là điều tối thiểu phải có đối với một QH – nghị viện đúng nghĩa, mà HP Mỹ và nhiều nước phát triển trên thế giới đã quy định và bảo vệ như con người của mắt mình:

“Không một Thượng nghị sĩ nào hoặc một Hạ nghị sĩ nào trong suốt nhiệm kỳ của mình, có quyền được bổ nhiệm giữ một chức vụ hành chính nào thuộc thẩm quyền Hiệp Chúng Quốc sẽ được thành lập sau này, và có một số lượng bổng sẽ được tăng gia trong nhiệm kỳ đó; và không một người nào đã giữ bất cứ một chức vụ nào trong chính phủ Hiệp Chúng Quốc có quyền được là một nhân viên của bất cứ viện nào trong hai viện, trong khi hãy còn giữ chức vụ trong chính phủ, theo Phụ bản 1: Hiến pháp của Hợp chúng quốc Hoa Kỳ ngày 4-3-1789”.

Tu chính án Hiến pháp Hợp chúng quốc Hoa Kỳ cũng quy định: “Nghị viện sẽ không thảo một đạo luật nào để thiết lập một tôn giáo hoặc để cấm đoán tự do tôn giáo; để hạn chế tự do ngôn luận hoặc tự do báo chí; hoặc để hạn chế quyền của dân chúng được hội họp ôn hòa và đưa lên chính phủ các điều thỉnh cầu bày tỏ những nỗi bất bình của họ”.

Từ ngày lập quốc đến nay, VN đã luôn bỏ qua điều kiện tối thiểu này nên dẫn tới một QH mà theo đánh giá của nhiều chuyên gia là sau khi thông qua HP 2013 đã “có tội với người dân và đất nước VN”.

Những quy định được nhiều người bất bình cho là “cưỡng đoạt” quyền lợi của nhân dân” trong HP mới đã ngay lập tức gây ra một làn sóng phản đối mạnh mẽ trên mạng truyền thông xã hội trong và ngoài nước, dù còn nằm trong đe dọa của Nghị định 72 và Nghị định 174/2013/NĐ-CP –hai Nghị định được ban hành dồn dập gần đây mà nhiều luật gia và Tổ chức Nhân quyền, Hội Văn bút Quốc tế ...và nhiều nước cho là vi hiến, ngược lại những cam kết quốc tế về tự do ngôn luận và quyền con người.

Bên cạnh đó, một “Hội những người phản đối HP mới” đã được thành lập và ngay lập tức có tới hơn 1.000 thành viên được công bố công khai trên mạng Internet.

'Dân mạnh hơn súng'

Nhiều nhân sĩ trí thức và những người ủng hộ cũng đã đưa ra “Bản tuyên bố phản đối HP mới”:

“... Như vậy, Quốc hội khóa XIII đã tự chứng tỏ không đại diện cho nhân dân và phải chịu trách nhiệm

NGHĨ SUY TỪ HIẾN PHÁP MỚI

— Nguyễn Ngọc Già 04-12-2013 —

trước lịch sử và dân tộc; hiến pháp này không thật sự là hiến pháp của nhân dân và người dân có thể sử dụng quyền bất tuân dân sự của mình...”.

Bản tuyên bố này yêu cầu Đảng, CP và QH tôn trọng quyền tự do dân chủ của nhân dân, không để cho những quy định dưới HP vô hiệu hóa những quyền này và làm mọi việc để sắp tới có một cuộc bầu cử QH trung thực, đồng thời kêu gọi những người có lương tri trong giới cầm quyền cùng nhân dân cả nước, kiều bào nước ngoài “tiếp tục phát huy truyền thống yêu nước kiên cường, đoàn kết và hợp sức đấu tranh bằng các phương thức ôn hòa để thực hiện các quyền con người và quyền công dân của mình, để thúc đẩy tiến trình cải cách chính trị nhằm đưa đất nước ra khỏi khủng hoảng và lạc hậu, phát triển bền vững và bảo vệ vững chắc chủ quyền quốc gia”.

Người VN biết 28-11-2013 là ngày tang khóc cho tự do và nhân quyền VN, nhưng là để lương tri người người tiếp tục tỉnh thức, để không ngã lòng và tiếp tục kiên trì cho lẽ sống cùng chung tay phấn đấu cho công lý và bình đẳng cho mọi người VN.

Đương nhiên lịch sử sẽ ghi nhớ và phán xét về trách nhiệm của họ trước Tổ quốc, trước nhân dân vì đã chối bỏ mệnh lệnh của thời đại, tiếp tục tước đoạt thời cơ cho nhân dân VN có được một thể chế lành mạnh hợp tự nhiên, đã được quy định ngay trong Tuyên ngôn Độc lập và HP 1946.

Bằng việc tiếp tục đặt cho mình vị trí độc tôn, qua HP và lần 'sửa mà không đổi' này, đảng Cộng sản VN cũng đã tự triệt tiêu mọi cơ hội cho chính đảng này tự cắt bỏ những khối ung thư trong cơ thể mình để thoát khỏi tình trạng nguy ngập toàn diện hiện nay và để có năng lực cạnh tranh.

Nên nhớ, gươm súng là một sức mạnh, nhưng lịch sử loài người đã chứng tỏ lòng dân cuối cùng cũng mạnh hơn gươm súng.

Vì không chấp nhận quan hệ "mật thiết" theo đòi hỏi "gắn bó" yêu đương, một cô gái đã nhận lãnh ca acid từ tên côn đồ [1]. Cùng với cô gái đáng thương, còn 5 người vô tội khác hứng chịu lây. Gã này đã hạ nhục đàn ông Việt Nam bằng hành vi hèn hạ.

Trong điều 4 HP vừa "thông qua", có đoạn: “Đảng CSVN gắn bó mật thiết với Nhân dân, phục vụ Nhân dân, chịu sự giám sát của Nhân dân, chịu trách nhiệm trước Nhân dân về những quyết định của mình.” Một tổ chức hoạt động không giấy phép hàng chục năm, với vô số chủ trương và hành động trên thực tế mang đậm thuộc tính khủng bố, giờ vẫn "gan cùng mình" tuyên bố: "phục vụ dân"; "chịu sự giám sát của dân"; "chịu trách nhiệm trước dân". Không những thế, đến mức trợ trên, ĐCSVN đơn phương đòi... "gắn bó mật thiết với dân". Nghe thật hài hùng!

Nếu có, cơ hội đã bỏ lỡ từ lâu.

Dù "gắn bó mật thiết"; dù "gắn bó" nhưng không "mật thiết"; dù chẳng có nhu cầu "gắn bó mật thiết", bất kỳ ai, kể cả những người "chịu yêu Đảng", sớm hay muộn cũng phải nhận lãnh các loại tai họa từ những tên "phục vụ", những kẻ "chịu trách nhiệm". Những hậu quả như vậy, nhiều và đa dạng đến mức không cần thiết phải dẫn ra.

Trước, trong và sau cái gọi là "HP mới" ra đời đang bị nhiều người lên án, những trận diễn tập "chống bạo loạn, khủng bố" như lời cam đoan chắc nịch người CS luôn sẵn sàng... "gắn bó" với dân, bất kỳ khi nào có dấu hiệu dân không còn muốn "mật thiết" với đảng nữa (!). Thật vậy, dù các ông (bà) gọi là "đại biểu quốc hội" có đồng ý 100% cũng không nói lên điều gì khác, ngoài hình ảnh người CS đang hốt hoảng ôm chặt lấy nhau, cố tỏ ra bình tĩnh hô to: "Tán thành"!

Hiến pháp chỉ có giá trị thực tiễn, khi tổ chức làm ra nó là của dân. Tại VN, ai cũng biết, hiến pháp dù có hay không, chẳng giải quyết

được gì, cũng không nói lên bất kỳ giá trị nào khác, ngoài việc bóc trần sự tiếm quyền dân của người CS.

Trong hoàn cảnh bơ vơ cô cút, ĐCSVN quyết định "bình thường hóa quan hệ" với Trung Cộng vào năm 1991. Ngay sau đó, Hiến pháp 1992 ra đời. Hai sự kiện lớn này đặt trong bối cảnh Việt Nam bị cô lập và bỏ rơi hoàn toàn, khi Liên Xô và các nước Cộng sản Đông Âu kéo nhau sụp đổ. Hiến pháp 1992 trở thành "phép thắng lợi tinh thần" tỏ ra hiệu quả cho ĐCSVN.

Không biết "thâm cung bí sử" quá trình bình thường hóa quan hệ Việt - Mỹ ra sao, nhưng nếu có thể gọi là "phép màu", đó chính là việc Hoa Kỳ quyết định bãi bỏ cấm vận Việt Nam vào 1994, tạo tiền đề quan trọng cho vấn đề viện trợ, vay mượn, đầu tư để vực dậy "thân xác" Việt Nam rời rã sau 20 năm lở... "đi theo đảng" (!). Đây cũng chính là thời cơ quá tốt cho Việt Nam rũ bỏ mọi quá khứ sai lầm bằng một hiến pháp tiến bộ, trên nền tảng đầy mạnh dân chủ ngay vào lúc đó. ĐCSVN đã bỏ qua.

Do đó, nếu phải "tiếc một cơ hội bị bỏ lỡ" [2] như tổ chức HRW bày tỏ, đó nên là thời điểm của thập niên 90, thế kỷ trước. Vì suy cho cùng, "hiến pháp mới" cho thấy hậu bối CS tiếp tục hành trình độc đạo đi vào "tử địa" do tiền bối CS mở lối sẵn. Cái đáng tiếc là những bộ não CS không chấp nhận sự vận động theo hướng văn minh bất khả cưỡng. Những giai đoạn khác nhau với tình hình khác nhau, nhưng người CS vẫn chọn phương án giống nhau - chống lại quy luật tiến hóa nhân loại và chống lại dân tộc VN. Đó là sai lầm chết người của hậu bối CS trong tình hình hiện nay.

Toàn bộ nội dung "hiến pháp mới" không cho thấy yếu tố "hội nhập quốc tế". Đây là điều tối quan trọng, bởi người Cộng sản, bây giờ có muốn cũng không còn cơ hội biến Việt Nam trở thành "ốc đảo", cách ly với thế giới, như Bắc Triều Tiên. Đó là sai lầm đáng lên án, bởi

họ vừa muốn thống trị "muôn năm" vừa muốn "làm bạn với thế giới". Người Cộng sản luôn khinh rẽ dân, họ chỉ sợ những quốc gia nào, thế lực nào có ảnh hưởng và chi phối đến bản mạng và tài sản của họ.

Từ huyệt "kinh tế thị trường định hướng XHCN"

Song song đó, từ huyệt nguy hiểm nhất ai cũng thấy: "kinh tế thị trường định hướng XHCN".

Người CS rất gian ngoan khi đề cập đến kinh tế thị trường. Những lợi ích từ kinh tế thị trường mang lại, họ ca tụng, ngược lại những gì bất lợi hay sai lầm hoặc tham nhũng, tệ nạn xã hội lan tràn họ gọi nó là "mặt trái" của kinh tế thị trường [3], vờ kêu gọi "tăng cường quản lý nhà nước", "nâng cao hiệu quả giám sát xã hội" v.v.... nhưng không bao giờ dám đề cập đến tư tưởng "tam quyền phân lập" (!).

Ông Robert M. Dunn Jr. Giáo sư Kinh tế Đại học George Washington, Washington DC cho biết [4]: *"Xuyên suốt tiến trình lịch sử, mọi xã hội đều phải đối mặt với 1 vấn đề kinh tế cơ bản là việc quyết định phải sản xuất cái gì và cho ai trong 1 thế giới mà các nguồn tài nguyên bị hạn chế. Trong tk 20, nhìn chung có 2 cơ chế kinh tế đối chọi nhau đã mang những kết quả rất khác nhau, đó là: nền kinh tế chỉ huy được định hướng từ chính phủ trung ương và nền kinh tế thị trường được dựa trên doanh nghiệp tư nhân. Vào buổi bình minh của tk 21, một điều rõ ràng đối với toàn thế giới là nền kinh tế chỉ huy, tập trung đã thất bại trong việc duy trì tăng trưởng kinh tế, trong việc đạt được sự thịnh vượng hoặc thậm chí trong việc bảo đảm an ninh kinh tế cho các công dân của mình... với nhiều người, các nguyên tắc và cơ chế căn bản của 1 nền kinh tế thị trường, vẫn còn xa lạ hoặc bị hiểu sai.*

Bất chấp những thành quả rõ ràng trong việc tăng mức sống ở các nước từ Tây Âu đến Bắc Mỹ và châu Á, vẫn còn một số người nhìn nhận các nền kinh tế thị trường (đặc biệt là vai trò của nó trong thương mại quốc tế) với sự hoài nghi. Sở dĩ như vậy một phần là do nền kinh tế thị trường không phải là một ý thức

hệ mà là một hệ thống các tập tục và thiết chế đã được kiểm nghiệm qua thời gian để làm sao mọi cá nhân và xã hội có thể sống và thịnh vượng về phương diện kinh tế. Về bản chất các nền kinh tế thị trường là phi tập trung, linh hoạt, thực tế và có thể thay đổi được. Một đặc điểm trọng tâm của các nền kinh tế thị trường là không có một trung tâm điểm..."

Không những khái niệm "kinh tế thị trường định hướng XHCN" vô nghĩa, nó cũng chẳng giải quyết được gì cho lời hẹn với thế giới, đến hết năm 2018, Việt Nam già biệt "kinh tế phi thị trường".

Thật ra, ai cũng biết, giới cầm quyền Việt Nam hứa hão để vào được WTO. Bên cạnh đó, xin công nhận Việt Nam có nền kinh tế thị trường, người Cộng sản chỉ nghĩ đến những lợi ích đi theo mà không quan tâm những nghĩa vụ nghiêm ngặt đi kèm, tương ứng với những lợi ích họ nhận được. Đó tiếp tục thể hiện tầm nhìn nhất thời, thiên cận và thiếu nghiêm túc, khi gắn với đạo đức kinh doanh của nhiều "doanh nghiệp nhà nước" rất bê bối nhiều năm qua. Không những thế, lời cầu xin "kinh tế thị trường" còn tố cáo nguyên thủ quốc gia vi hiến.

Người Cộng sản Việt Nam sẽ trả lời như thế nào để thuyết phục Hoa Kỳ và phương Tây, già sử với câu hỏi: "Liệu sự công nhận "kinh tế thị trường" có ý nghĩa gì so với "Kinh tế thị trường định hướng XHCN" mà Việt Nam đã mặc định trong hiến pháp mới?".

"Hiến pháp mới" với "kinh tế thị trường định hướng XHCN" cũng trở thành chướng ngại vật quá lớn để vượt qua nhằm gia nhập TPP, nó vẫn còn biết bao rào cản, không chỉ mỗi "quyền sở hữu trí tuệ" như tờ Saigon Times "đã thấy âu lo" [5].

Hiến pháp Việt Nam giờ đây không thể gói gọn và xem nó như là câu chuyện nội bộ của người Việt Nam, không dính dấp chút nào đến tác động hữu cơ và mãnh liệt trên nhiều lãnh vực đối với thế giới trong thời đại toàn cầu hóa, ví dụ hiệp định dẫn độ tội phạm [6] Báo Pháp Luật kêu gọi thúc đẩy, sau khi VN ký quyết định phê chuẩn Công

ước của LHQ về chống tội phạm có tổ chức xuyên quốc gia (TOC).

Kết

Do đó, "hiến pháp mới" không đáng để gọi "thụt lùi", "có tội với dân tộc", "lịch sử sẽ phán xét", "tang khốc" v.v.... bởi người Cộng sản vẫn vẹn nguyên bản chất từ hơn 70 năm qua. Tội ác, sự bịp bợm của họ vẫn đầy đủ và ngày thêm dày lên trong "quyển sổ" Diêm Vương đang nắm giữ. Người Việt Nam từ 38 năm thống nhất, ngày càng tang thương. Có gì phải than khóc thêm? Những lời nói hoa mỹ đậm chất "đau khổ", đổ lỗi cho tổ chức gọi là "quốc hội khóa 13", võ ngực mình không "bấm nút" hoàn toàn vô nghĩa, đạo đức giả.

Trong ngày biểu quyết "hiến pháp mới", người dân vẫn xuống đường [7] đòi quyền lợi bị tước đoạt nhiều năm qua. Một lão nông nghèo, hôm 16-10-2013 cho RFA biết [8]: "Năm nay tôi đã 82 tuổi rồi, khổ sở quá rồi. Chế độ của chính quyền Đà Nẵng 'ăn cháo, đá bát', người dân chúng tôi không còn gì hết. Nhưng bữa nay ra vẫn bản không giải quyết nữa, chằm dứ, tức ăn cướp không, cướp cạn! Chúng tôi không còn con đường nào khác: một là chết tại ngõ chính phủ, hai là phải giải quyết quyền lợi cho chúng tôi để chúng tôi bảo vệ cuộc sống. Nhân dịp ông gọi được tôi, tôi quá mừng. Giờ còn con đường nhờ thế giới, cả thế giới ủng hộ chúng tôi nêu ra tình trạng mất nhân quyền, dân chủ thế này để cứu chúng tôi".

Ngày người dân nghèo mất đất cũng hiểu rõ bộ máy "nhà nước" cùng hệ thống tư pháp, pháp luật không còn là của dân. Đó cũng lý giải thêm, tại sao các tổ chức: Diễn Đàn Xã Hội Dân Sự, Mạng Lưới Blogger Việt Nam chuẩn bị ra đời vào ngày 10-12-2013, cho đến Hội Phụ Nữ Nhân Quyền vừa thành lập, tất cả có cùng tư tưởng: mọi hoạt động của họ đều bảo đảm tính chất "đấu tranh bất bạo động", đồng thời nhấn mạnh tuân thủ theo chuẩn mực Quyền Con Người của LHQ đề ra.

Giới cầm quyền Việt Nam đang ở thế co cụm, cố thủ trong bế tắc và chuẩn bị đối mặt với phiên điều trần nhân quyền diễn ra ngày 28-1-2014

HIẾN PHÁP MỚI

Cơ hội cuối không thể cứu vãn !

.....Phạm Chí Dũng 07-12-2013.....

với tư cách vừa trúng cử vào HĐNQLHQ. Thế giới không thể để cho Cộng sản Việt Nam tiếp tục hoành hành và cai trị người dân như nô lệ. Hoa Kỳ và các nước văn minh không được phép vì lợi ích quốc gia, tiếp tục dung dưỡng người Cộng sản Việt Nam chống lại nhân dân như đã gặt gù ký vào BTA hay WTO trước đây. Thậm chí ai cũng biết những khoản vay nợ, viện trợ, về đến Việt Nam, không những vào túi quan tham và phe nhóm, còn bị phá tan hoang phí trong hàng loạt công trình xây dựng cơ sở hạ tầng kém chất lượng. Tất cả khoản tiền khổng lồ đó, cuối cùng đều trút lên đầu người dân với con số trên 76 tỉ USD nợ công theo đồng hồ nợ thế giới tháng 10-2013.

Cha mẹ không dạy được đứa con hư đốn đành phải để pháp luật ra tay, đó là nỗi bất hạnh và nhục nhã nhưng đành chấp nhận, vì không thể để nó gây họa cho mọi người như gã đàn ông đã tạt acid vào cô gái vô tội. Dân VN trong hoàn cảnh tương tự như thế, khi trót hạ sinh đứa con "Cộng sản" và giờ đây đành nhờ pháp luật quốc tế răn dạy. Còn hình thức đấu tranh nào ôn hòa hơn?

Chú thích

- [1]<http://www.anninhthudo.vn/P-hap-luat/Khoi-to-ke-dien-tinh-tat-a-xit-lam-6-nguoi-bi-thuong-tich/524748.antd>. [2]<http://www.viet.rfi.fr/viet-nam/20131203-sua-doi-hien-phap-viet-nam-human-rights-watch-to-y-tiec-mot-co-hoi-bi-bo-lo>. [3]<http://vietbao.vn/Xa-hoi/Chong-tham-nhung-va-mat-trai-cua-co-che-thi-truong/40042728/157/>. [4]<http://www.ntpc.vn/index.php/vi/pho-bien-kien-thuc/thuong-mai-quoc-te/59-nhung-loi-ich-cua-viec-cac-nuoc-cong-nhan-viet-nam-lan-nen-kinh-te-thi-truong.html>. [5]<http://www.thesaigontimes.vn/home/doanhnghiep/phapluat/106441/>. [6]<http://baophapluat.vn/su-kien/can-thuc-day-ky-ket-hiep-dinh-ve-dan-do-voi-cac-nuoc-168669.html>. [7]<http://xuandienhannom.blogspot.com/2013/11/toan-can-h-dan-oan-bieu-tinh-ngay-quoc.html>. [8]http://www.rfa.org/vietnamese/in_depth/land-vict-cal-for-help-10162013053936.html

Hãy mở tiệc ăn mừng!

Không thể tôn bặt cơ hội cuối cho một triều đại, bản HP mới 2013 lại tôn tạo cơ hội duy nhất còn lại cho các nhóm lợi ích kinh tế để tiếp tục trục lợi trên đầu người dân.

Tạm gác lại sự bất hòa khôn tả giữa giới bất đồng chính kiến và đảng về điều 4 Hiến pháp hay những chủ đề cực kỳ nhạy cảm về chính trị, đã không một nội dung sống còn nào với xã hội và dân sinh được thay đổi trong Hiến pháp mới so với hiến pháp 1992. Ít nhất, “kinh tế quốc doanh chủ đạo” và “thu hồi đất đối với các dự án kinh tế-xã hội” vẫn tượng trưng cho tiêu điểm của một náo trạng bảo thủ đến mức cực đoan dành cho những người đã bầu ra Quốc hội.

Được hưởng gấp đôi ưu thế về tài sản cố định, dễ dàng hơn hẳn trong tiếp cận vốn vay giá rẻ, ưu đãi quá lớn về chính sách độc quyền và cả về “cơ cấu nhân sự”, các doanh nghiệp nhà nước đã chỉ tạo ra sản phẩm xã hội bằng 2/3 khối doanh nghiệp tư nhân. Không những thế, nhiều tập đoàn và tổng công ty nhà nước từ nhiều năm qua đã gây nên một cơn “xả lũ giết dân” ghê gớm với hậu quả lỗ lã từ đầu tư trái ngành cùng gánh nặng sơn hà về nợ nần luôn chồng chất trên bờ vai gầy mòn của đất nước.

Không thể đồng pha hơn, các nhóm lợi ích kinh doanh bất động sản có thể lập tức mở tiệc ăn mừng ngay sau khi đại đa số nghị sĩ bấm nút duy trì cơ chế thu hồi đất đối với “các dự án kinh tế-xã hội”, một hành động không còn đếm xỉa đến đại đa số người dân, những kẻ đã, đang và sẽ rơi vào cảnh màn trời chiếu đất vì bị đuổi khỏi nơi chôn nhau cắt rốn với giá đền bù rẻ mạt.

Nếu tư tưởng “kinh tế quốc doanh chủ đạo” trong chùng mực nào đây vẫn chỉ là một tiêu cực gián tiếp đối với đời sống người dân, thì toàn bộ công đoạn thu hồi đất ở và đất canh tác lại đã kiến tạo không

thể thành công hơn một tầng lớp dân oan hiện đại và gây nên vô số cuộc biểu tình lớn nhỏ, trong đó có cả những cái chết oan khuất của người đòi đất.

Thường chỉ sử dụng 1/3 diện tích đất dự án cho mục tiêu ban đầu là “phát triển xã hội”, các chủ đầu tư dự án đã kịp phân lô bán nền ngay từ khi người dân còn chưa kịp đi dời. Số tiền đền bù cho người dân, hoàn toàn gấn bó môi răng với tình trạng tương tự trong xã hội Tr. Quốc, luôn chỉ bằng 1/10-1/20 giá bán “đất sạch” trên thị trường.

98% bỏ phiếu thuận – tỷ lệ tâm lý học và xã hội học quá vô thức này đã phản ứng rất đúng cái logic im lặng sâu kín của giới dân biểu thời nay: họ đã không nói trong nhiều kỳ họp Quốc hội, họ lại tiếp tục im lặng trước những bất công trong bản Hiến pháp mà họ là một thành tố cùng tác nhân; và cuối cùng, họ nhả tâm đi ngược lại lợi ích của người dân mất đất.

Tâm lý chán chường “nói không để làm gì” hoặc tâm trạng sợ sệt mơ hồ từ bao nhiêu năm qua đã kiến thiết một thể cam chịu chưa từng thấy nơi nghị trường – một tâm thế không khó tìm trong quá nhiều triều đại lịch sử Việt Nam với điểm đáy vào thời Lê mạt.

Nếu cả những vấn đề thiết thân với quyền lợi nhân dân như đền bù và thu hồi đất đai cũng không còn làm lay động tâm can của tuyệt đại đa số các đại biểu quốc hội, bài học lịch sử lớn nhất có thể rút ra chính là QH đã trở nên vô hiệu đối với dân chúng. Nói cách khác, cơ quan dân cử cao nhất này đã không còn “của dân, do dân và vì dân” nữa.

Một bản hiến pháp được xem là “nổi tiếp niềm vui cùng việc Nhà nước Việt Nam vào Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp quốc”, nhưng đã thất bại đầy cay đắng và phẫn nộ trong lòng dân chúng.

Tất cả đã chấm hết! Không còn gì cứu vãn nổi cho một triều đại!

Không thể cứu vãn!

Phía trước là cái gì? Nền kinh tế đang oằn mình trong cơn ung thư nợ xấu giai đoạn cuối, với 70% trong đó thuộc về khối đại gia bất động sản. Tất cả các dự án đã triển khai và đang chịu cảnh tồn kho như núi, những dự án chưa triển khai và cần phải thu hồi đất nhanh chóng để bán tống bán tháo nhằm trả nợ... đều sẽ được giới lợi ích nhà đất kết hợp với các nhóm thân hữu chính trị tạo nên những chính sách cực kỳ “nhất quán” để tạo ra những thuận lợi không thể tốt đẹp hơn cho quyền lợi của họ.

Hiến pháp –văn bản có tính pháp lý cao nhất của quốc gia– chính là khung vải để nặn vẽ bức tranh quyền lợi sống còn ấy. Sau khi Hiến pháp không thay đổi chút nào về vai trò chủ đạo của kinh tế quốc doanh và cơ chế thu hồi đất, những tập đoàn sâu ruột như Điện lực Việt Nam và Xăng dầu Việt Nam vẫn có thể ung dung tiếp tục chiến dịch tăng giá “bù lỗ vào dân”.

Với 118.000 tỷ đồng nợ ngân hàng và với “quyết tâm” đến năm 2017 phải hoàn thành chiến dịch bù lỗ, EVN lại vừa được Chính phủ thông qua một quyết định cho phép tăng giá mỗi năm 2 lần. Cho dù quyết định này là “EVN không được tăng giá quá 10%/lần”, nhưng ai cũng hiểu là cơ chế tăng giá định kỳ hàng năm sẽ được đẩy cao trên 20%, một con số quá đủ để kích phát lạm phát và trút toàn bộ gánh nặng giá cả tiêu dùng lên đầu các tầng lớp dân chúng, giới công viên chức và toàn thể lực lượng vũ trang.

Vơ vét, vơ vét và vơ vét – đó là “sứ mệnh” và cũng là cơ hội cuối cùng, là tất cả những gì mà các nhóm lợi ích sẽ mặc tình hành xử với dân tộc trong những năm tháng tới, thời kỳ cuối cùng của 1 triều đại đặc trưng bởi ích lợi nhóm. Không dùng lại ở bất kỳ giới hạn đạo lý nào, chủ thuyết của giới lợi ích sẽ là tìm mọi cách để 90 triệu dân VN phải trả nợ và làm giàu cho họ.

Dư luận về “Phải chăng Quốc hội cũng là một nhóm lợi ích?” trước khi Hiến pháp mới được thông qua đã tỏ ra có lý, thậm chí có lý một cách sâu sắc. Bất chấp rất

những ý kiến tâm huyết “còn nước còn tát” của giới trí thức, người dân và báo chí về những chủ đề dân sinh, người ta đều phải tự hiểu là không phải tự nhiên Ủy ban Thường vụ Quốc hội quyết liệt giữ một bản Hiến pháp cố thủ đến mức nhà văn Võ Thị Hảo phải đặc tả như “ngày tang khóc cho dân tộc”.

Cổ xe hiến pháp đang kéo chế độ chính trị trượt dần rồi lao nhanh xuống vực thẳm trong tương lai không quá xa xôi. Tương lai đó sẽ không phải là sự phản ứng thuần túy của nhóm “Kiến nghị 72” hay những trí thức trong đảng, mà sẽ được chung quyết bởi thể cùng đường của dân chúng – những đám nạn nhân về thu hồi đất, giá cả, môi trường và rất có thể cả giới hưu trí khi phải đối mặt với thảm họa vỡ quỹ lương hưu. Đó chính là những tác nhân sẽ có thể hình thành và kết tụ với nhau để tạo nên một sự đảo lộn, dù đó chỉ là sự đảo lộn tự phát.

Với bản Hiến pháp mới, chế độ chính trị cầm quyền ở Việt Nam đang và sẽ phải đối mặt với một tình thế hết sức nguy hiểm. Sự bất mãn của nhiều tầng lớp nhân dân, vốn đã tích tụ và đang tích lũy đủ dày, sẽ có quá nhiều cơ hội để bùng phát thành tia lửa và dẫn đến những đám cháy.

“Bất ổn xã hội”, cụm từ đang được các báo cáo của đảng và chính quyền buộc phải thừa nhận, sẽ không còn êm ả như những gì đang cố phủ dụ dân chúng, mà sẽ mau chóng trở thành cơn khủng hoảng xã hội lan rộng và dữ dội.

Biện chứng lịch sử, nói theo triết thuyết của giới triết gia CS, sẽ ứng nghiệm vào những thời điểm mà sự chuyển hóa bùng nổ khủng hoảng xã hội lên đến mức không còn nằm trong giới hạn “biểu tình ôn hòa”. Chỉ mới mấy năm trước, người ta đã chứng kiến không ít hình ảnh tương tự ở Ai Cập, Tunisie, Lybia.

Với bản HP 2013 như một trong những nguồn cơn sâu xa và trực tiếp, hãy coi chừng hỗn loạn xã hội –một tâm tưởng không hề mong muốn– rất có thể sẽ xảy ra ở VN và làm đảo lộn chân đứng chính trị chỉ trong ít năm tới. ●●●●●●●●●●

MÁU ĐỎ TRONG NGÀY QUỐC TẾ NHÂN QUYỀN TẠI SÀI GÒN

Như đã thông báo, vào chiều 10-12-2013, Mạng Lưới Blogger Việt Nam đã tổ chức các buổi gặp gỡ để tiếp tục các hoạt động vinh danh ngày Quốc Tế Nhân Quyền, cùng nhau trao đổi về con đường trước mặt, những hành động tích cực nhằm cải thiện và phát triển Nhân Quyền tại Việt Nam. Buổi gặp gỡ cũng là dịp Mạng Lưới Blogger Việt Nam chính thức công khai ra mắt tại cả hai đầu cầu Sài Gòn và Hà Nội.

Tuy nhiên, bắt đầu từ đêm ngày 9-10, cơn an HN và SG đã huy động tối đa lực lượng để theo dõi, khủng bố và chốt chặn các blogger tại cả hai miền. Tin gửi đến Danlambao từ Sài Gòn cho biết: lúc 20g tối 10-12, hàng trăm cơn an, dân phòng và côn đồ đã được huy động bao vây nhà của blogger Nguyễn Hoàng Vi tại số 24, An Nhơn, Gò Vấp. Tổng cộng có 9 người đã bị côn an, côn đồ đánh đập, trong đó nhiều bị thương khi đến hỗ trợ khẩn cấp Hoàng Vi. Một bị CA bắt giam.

Lúc 21g30, anh Trần Hoàng Hận, người bị CA bắt và đánh đập trước đó đã rời khỏi trụ sở CA phường 17, Gò Vấp trong tình trạng thương tích nặng khắp người. Được biết, phía côn an do sợ bại lộ việc bắt người phi pháp nên không dám để anh Hận tự ra khỏi trụ sở, mà lén lút chờ anh đến khu vực Ngã 6 Gò Vấp (Ngã 5 Chuông Chó cũ) rồi thả anh ở đó. Hiện nay, anh Trần Hoàng Hận đã phải nhập viện với nhiều thương tích. Trước đó, khi nghe tin Hoàng Vi bị tấn công, anh Hận đã cùng mọi người đến hỗ trợ. Khi vừa đến nơi thì anh bị an ninh thường phục vu khống là 'cướp', rồi bị bọn chúng lao vào đánh đập dã man. Sau đó, Hận bị đưa về giam giữ tại trụ sở CA phường 17.

Tổng cộng có 9 người bị côn an, côn đồ đánh gây thương tích, gồm có: 1- Hoàng Văn Dũng (Hoàng Dũng CDVN) bị đánh nhiều lần vào mặt, rách mí mắt. 2- Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (Mẹ Nấm Gấu) bị tát vào mặt. Bé Nhật Minh, con trai 13 tháng tuổi của Mẹ Nấm đang bế trên tay cũng bị đánh trong lúc xô xát. 3- Nguyễn Hoàng Vi bị đánh túi bụi vào người, lòi đỉ, tồng vào nhà, khóa trái cửa. 4- Nguyễn Tiên Tuyền, đang mang bầu gần 7 tháng cũng bị đánh khi cố gắng ngăn cản CA hành hung mọi người. 5- Trần Hoàng Hận bị đánh và bắt về công an P.17, Q. Gò Vấp khi đến hỗ trợ Hoàng Vi. 6- Facebook Trung Hieu Hieu bị an ninh mặc thường phục dùng nón bảo hiểm đánh hội đồng. 7- Võ Công Đồng bị đánh nhiều lần vào mặt. 8- Fb Hoang Bui bị đánh. 9- Fb Tin Ba bị đánh.

Theo Dân Làm Báo 11-12-2013

NƯỚC CỜ ĐỎ VÀO CHÍNH TRƯỜNG VIỆT NAM

.....David Thiên Ngọc 07-12-2013.....

Thế cờ Domino cuối cùng trong chính trị cho việc thiêu hủy và cáo chung 4 nghĩa trang mang học thuyết Mác-Lê leo queo còn lại trên thế giới đã xuất phát và bùng nổ mà khởi đầu là ở VN. Những điều phải đến đã đến, nước đã sôi bùng bên trong (lòng dân) hàng thập kỷ qua mà cái nôi áp suất CNCS không còn đủ sức để nén lại và đành bó tay chịu cảnh nổ tung, tuy có chậm nhưng không là muộn. Lốp vỏ của quả bong bóng tích chứa CNCS quái thai và rùng rú càng ngày càng mỏng mà áp lực hơi phản lại từ bên trong mỗi ngày mỗi tăng nhanh khủng khiếp thì quả bong bóng kia phải nổ tung ban xác là điều tất yếu.

Sự kiện bỏ đảng như từng nước cờ đi nhanh một cách không tưởng. Ngày 4-12-2013 phát pháo của Luật gia Lê Hiếu Đằng khai hòa, ngày 5-12 tiếp theo là tiến sỹ Phạm Chí Dũng và ngày 6-12 là Bs Nguyễn Dắc Diên và... lũ lượt đảng viên CSVN (cả số đảng viên đã âm thầm bỏ đảng từ lâu nhưng chưa có can đảm công khai) sẽ nối bước hiên ngang công bố bỏ đảng mà về với nhân dân trong những ngày sắp tới. Những người tiên phong đi đầu là đội ngũ trí thức. Đã là người trí thức thì hơn ai hết luôn biết rõ con đường mình đang đi, tư duy cùng học thuyết dẫn đường, vạch lối là sai lầm hay chân lý! Người trí thức hơn kẻ tầm thường là đủ sáng suốt và dũng khí tìm ra “cửa sinh” để thoát một khi bị sa vào ma trận cuồng đồ.

Vũ đài chính trị VN mà CSVN đã độc chiếm và độc diễn trong gần thế kỷ qua nay nó bắt đầu đi vào tử lộ. Con đường thoát để đổi màu là không thể, chỉ có một cách duy nhất là “cáo chung” vì các lẽ:

- Từ nguyên thủy, trong cốt lõi của học thuyết Mác-Lê nó đã được hình thành từ những hạt giống quái thai và hoang dã mà tầm trí thức thì bằng không.

- Dùng bạo lực để áp đặt người dân làm mảnh đất để nuôi dưỡng

cho những hạt giống đó sinh sôi và lớn lên bằng máu xương của dân tộc.

- Dùng công cụ bạo tàn máu lửa đe dọa cả tinh thần lẫn mạng sống của người dân và bắt buộc mọi người đi theo sự chặn dất của chúng như một đàn lừa.

- Dùng lý thuyết, ngôn từ mỹ miều để lừa mị, bịt tai che mắt người dân trong thời gian dài.

- Dùng uy quyền vũ lực, nguy tạo Hiến pháp và Pháp luật rùng rú để tước đoạt mọi quyền lợi, tài sản, công lao xương máu của toàn dân, đẩy nhân dân vào nghịch cảnh đói nghèo, chết chóc lâm than... bên cạnh đó các quyền căn bản của con người để tự bảo vệ lấy bản thân và đối kháng lại mọi hành vi đe dọa từ tinh thần, vật chất, mạng sống đều bị đảng CS tước đoạt.

- Luôn bảo thủ cái man rợ, sai trái của mình và luôn tự hào là đỉnh cao trên mọi mặt, trong lúc trí thì lùn, tâm đen tối, hành động thì ngông cuồng, xem vũ trụ bằng hạt tiêu nằm gọn trong lòng bàn tay mình và tự hào là mình vô địch không đối thủ. Do đó từ trước nay, nơi các nghĩa trang XHCN từ hố xí đến đầm lầy, chợ búa đều có câu biểu ngữ “Chủ nghĩa Mác-Lênin vô địch, bách chiến bách thắng muôn năm” một cách rờn đời và ngạo mạn. Vì thế cả tập đoàn CSVN từ trung ương đến cơ sở tha hồ múa gậy vườn hoang. Mạnh ai nấy đục khoét xà xẻo nguyên khí Quốc gia một cách không thương tiếc. Cướp đoạt xương máu nhân dân một cách ngang ngược, điên cuồng với vũ khí trên tay là súng, còng của đảng. Chúng hành động như một bầy sâu, bầy dã thú... mặc sức tung hoành giữa rừng hoang vô chủ.

Từ những nguyên nhân và các sự kiện trên mà lòng dân ly tán, xã tắc tan hoang điêu đứng và băng hoại trên mọi mặt đến độ không còn cứu chữa được. Mọi giá trị trong xã hội đều bị rơi tự do xuống vực thẳm và chạm đáy.

Dân tộc ta từ ngàn xưa đến nay

hầu hết là hiền hòa và nhân hậu, luôn sẵn sàng chịu thiệt phần lớn để hòa giải hoặc thứ tha tội ác cho dù kẻ đó là quân thù. Trong lịch sử dân tộc, sau khi đánh dẹp quân Minh, phá tan quân nhà Thanh xâm lược thì Vua Lê Thái Tổ và Quang Trung Hoàng đế đều sai sứ sang Bắc triều cầu hòa nhằm tránh máu lửa binh đao... đôi khi phải hạ mình triều cống để mua chữ “AN” cho bá tánh, vì lẽ nước mình là nước nhỏ nằm cạnh nước lớn lòng đầy nham hiểm và tham lam.

Trong mấy chục năm qua, nếu đảng CSVN thấy được lỗi lầm của mình đối với dân tộc, nhận ra sự lạc lối sai đường mà quan tâm, chia sẻ nỗi niềm với nhân dân thì con đường “hòa giải dân tộc” là điều khả thi. Cũng vì quá tự cao và ngạo nghệ, chứ trên thế giới có bao tầm gương sáng chói như A. Lincoln, M. Gandhi, N. Mandela... mà CS bỏ qua tầm mắt và chẳng thèm soi. Và hơn thế nữa, các nước CS còn lại mà cụ thể là CSVN, không nhìn vào thế trận của cuộc cờ Domino trên trường chính trị thế giới ở cuối thập niên 80 thế kỷ trước và những năm tiếp theo... một bức tường Berlin ô nhục đã đổ sụp, CS Đông Âu tan vỡ như thế chẻ tre và Liên Xô cái nôi khai sinh ra CNCS cũng đành chôn sâu vào lòng đất lạnh... Thế mà hơn 20 năm qua CSVN vẫn làm một võ sĩ đui mù điên cuồng múa kiếm trong đêm trường mưa bão...

Thế thì ngày hôm nay, những việc cần đến phải đến, thời cơ đã chín muồi. Thực ra nó đã đến từ lâu nhưng vì cái lằn ranh sợ hãi, cái chần chừ rụt rè cố hữu của nhân dân ta làm cản bước, ngăn đường tiến tới... nhìn trước ngó sau sợ không có bạn đồng hành rồi sẽ quạnh hiu, đơn thương độc mã và gục ngã trên bước đường dong ruổi chống lại cường quyền.

Trong thời gian gần đây, các tầng lớp nhân dân trong và ngoài nước ra sức quan tâm cho chính sự... trong đó việc sửa đổi Hiến pháp là nổi bật nhất và ray rứt nhất. Thế nhưng với bản chất mị lừa và gian dối... CSVN vẫn đường xưa lối cũ, vẫn hoang phí tiền của

nhân dân mà nguy tạo ra bản HP sửa đổi mà rêu rao là “hợp với ý đảng lòng dân” nhưng thực chất là chẳng sửa đổi được gì, mà còn siết chặt hơn. Buộc toàn dân phải phục tùng và chịu sự đè đầu của đảng, xem cương lĩnh của đảng là trên hết, trên cả Hiến pháp và Pháp luật. Quân đội phải tuyệt đối trung thành với đảng (một tập thể nhỏ trong XH), đất đai tài sản nguyên khí Quốc gia hoàn toàn là của đảng.

Nhân dân VN mà đại diện là hàng ngũ trí thức, các hội đoàn tôn giáo, các tổ chức trong XH đều ra sức ngăn cản Quốc hội (bù nhìn) thông qua bản HP sửa đổi nói trên, nhưng tất cả đều hoàn toàn thất vọng và sau ngày 28-11-2013, một nốt lặng buồn, sâu thẳm âm vang trong lòng dân tộc. Nhưng theo tôi, qua những sự việc áp bức nhân dân như trước đây và bây giờ là sự kiện 486 con lừa làm tay sai cho giặc, vô thức gặt đầu thông qua “bản án treo cổ” toàn dân, riêng tôi, tôi vẫn thấy lạc quan...

- Bởi nếu như CSVN có sửa đổi một chút nào đó thì cũng chỉ là tạm xoa dịu lòng dân trong cơn phần nộ, xì bớt hơi của quả bong bóng để vượt qua nguy cơ nổ tung ban xác, thì cũng chỉ nằm trong âm mưu cùng cố thể và lực để chúng vun đắp giấc mộng trường tồn trên con đường độc trị mà thôi, và nhân dân vẫn mãi là nô lệ và là nạn nhân của chúng chưa biết đến kiếp nào thoát được!

Bản chất CS là gian manh và không thể nào sửa chữa được, chỉ có cáo chung, thay đổi toàn diện thể chế và xã hội mới đưa nhân dân đến bờ hạnh phúc.

Cây cỏ thụ đảng CSVN đã ăn sâu, rễ mọc tràn lan trong lòng đất, đúng hơn là da thịt của toàn dân. Thế thì nhân dân ta khó mà dứt khoát rút ra cho được nếu CSVN dùng chiêu bài nay đánh mai xoa... Chúng khôn ngoan hơn là để cho nhân dân tạm ổn chốn đi về qua cơn gió sương mưa nắng, cơm cháo muối dưa đạm bạc nhưng cũng đủ ấm no, để chúng được cao sang, ngựa xe vọng lọng, cao lương mỹ vị rượu chè... thì nhân dân chắc cũng phó mặc... khép lại đấu tranh cho

qua ngày đoạn tháng và miễn cưỡng để cho chúng vơ vét dài dài...

Đảng này chúng điên cuồng hơn loài quỷ dữ, đẩy nhân dân lên bờ xuống ruộng... chịu cảnh màn trời chiếu đất, bỏ mình nơi công viên, đói rét ăn nằm lết la khắp chốn hang cùng phố chợ... chết đi cũng không có một theo đất để dựng nấm mồ. Bóc lột nhân dân bằng mọi hình thức... nếu dân có phát lên tiếng nói phản kháng nào thì đánh đập tù đầy, bắn giết không tha... Biết bao người đã bỏ mạng một cách oan ức nơi đồn bót công an, nhà tù và bất cứ nơi nào có thể. Thế thì rõ ràng chúng đã tự vạch ra con đường để nhân dân nổi dậy. Chúng đã cho nhân dân một liều thuốc cực mạnh để tăng thêm lòng can đảm mà thoát ra bức màn sợ hãi mà chúng đã phủ lên đầu nhân dân gần thế kỷ qua. Cái huyết mộ ngày hôm nay là do chính đảng CSVN tự tay đào để tự chôn lấy mình.

Chính những hành động điên cuồng vô nhân tính và âm mưu treo cổ nhân dân bằng bản HP sửa đổi vừa qua là những cục đá ném vào ly nước. Không phải là một giọt nước tràn ly mà nơi đây chiếc ly đã vỡ và nước tung tóe lan tràn ra tứ phía.

Có phải vì bản HP vô đạo được thông qua mà ông Lê Hiếu Đằng không còn dằn lòng hơn được nữa, và cũng nhờ nó làm động lực mà ông đã đem hết dũng khí của mình viết lên lời tuyên bố công khai bỏ đảng? Cái điều mà ông trăn trở, nhưng chẳng khó xử bấy lâu nay và cũng chưa đủ can đảm, mặc dù ông đã viết lời “tình số” với đảng trên giường bệnh và kêu gọi các đảng viên khác cùng nhau bỏ đảng ra thành lập đảng mới -đảng DCXH- để đấu tranh phản biện với mọi cái xấu hầu góp phần làm trong sạch xã hội.

Có phải vì Lê Hiếu Đằng công khai bỏ đảng mà Phạm Chí Dũng cũng công khai bỏ đảng sau khi vào thăm Lê Hiếu Đằng và chính tai nghe LHD tuyên bố công khai bỏ đảng? Mặc dù anh cũng đã tự bạch là đã nhận chân ra sự sai lầm, độc tài toàn trị của đảng đã đưa xã hội đến mực ruộng, băng hoại và tham nhũng tràn lan... lòng người ly tán

hơn mười năm qua... thế nhưng anh vẫn im lặng như những đảng viên im lặng khác mà không dám nói lên chính ngôn phản biện.

Rồi cũng từ hai nhân vật trên mà Bs Nguyễn Đắc Diên, một đảng viên có truyền thống gia đình CM như PCD. Bản thân một thời say mê với tấm lòng tràn đầy nhiệt huyết, dấn thân và cống hiến cho đảng CSVN. Nay đã không bằng lòng với cái ác, cái xấu, đồng lõa với bóng đêm... và đã hưởng ứng theo LHD, PCD cùng nhau bỏ đảng để đứng về phía chính danh.

Tất cả ba vị trên là ở hàng ngũ trí thức, là luật gia, tiến sỹ, bác sĩ... và quan trọng hơn là tất cả đều có truyền thống CM và bề dày cống hiến cùng những chức vụ kinh qua trong chế độ này.

Không ai hiểu rõ CS và nhận thức chính xác các điểm sai lầm, đen tối và nham hiểm của đảng bằng chính người CS một khi đã thức tỉnh, thoát khỏi mê trận mà về với chính danh, dân tộc. Do đó họ sẽ có sự đối kháng và phản biện mạnh mẽ với tà quyền, sát cánh cùng những nhà yêu nước xây dựng lại non sông, bù đắp lại những sai lầm trong quá khứ.

Tôi hy vọng rằng với hàng ngũ trí thức và sự tâm cỡ trong đảng, các vị này sẽ là những ngọn đuốc sáng dẫn đường cho hàng vạn đảng viên khác về chung lưng với toàn dân tiêu trừ độc tài toàn trị lèo lái con thuyền Quốc gia cập bờ hạnh phúc.

Thời cơ chín muồi đã đến và đang đến. Thế cờ Domino của chính trường VN đã đến nước “Triệt buộc”. Đảng CSVN phải thoái trào trao chính quyền lại cho nhân dân nếu không muốn đối diện với hoàn cảnh bị “Giải giáp” như các đế quốc xâm lược trước đây trong lịch sử thế giới.

Ngày 7/12/2013

David Thiên Ngọc

danlambaovn.blogspot.com

**Hãy bỏ đảng để
trở lại làm người**

BỎ ĐẢNG ĐỂ TRỞ THÀNH TỰ DO

Lê Diễn Đức 11-12-2013

Tháng 8 năm 2013, trong một bài viết nói về việc ông Lê Hiếu Đằng, cựu phó chủ tịch Mặt trận Tổ quốc TP. HCM, kêu gọi thành lập đảng Dân Chủ Xã Hội, tôi có nói: “Sự khởi xướng và lời kêu gọi của ông Lê Hiếu Đằng ít tính khả thi, vì chẳng ai đi bỏ một đảng có lý tưởng, giờ là lý tưởng tiền hay số hưu, để đi theo một cái đảng khơi khơi, không hề có cương lĩnh và chương trình hành động chính trị. Hơn nữa, nếu ‘tính sổ’ với đảng CSVN và thấy bị phản bội, lẽ ra ông phải tuyên bố từ bỏ đảng CSVN ngay lập tức. Như thế mới có sức thuyết phục và thu hút. Vẫn ở trong đảng CSVN mà kêu gọi, thành lập đảng, để ra một đảng kiểu ‘anh em’ của đảng CSVN với cùng ý thức hệ và chủ nghĩa Mác-Lenin thì hóa ra chỉ ‘bình mới rượu cũ’, vô nghĩa”.

Giờ đây, ngày 4 tháng 12 năm 2013, ông tuyên bố: “Tôi tên Lê Hiếu Đằng là đảng viên đảng CSVN, hơn 40 tuổi đảng. Nay tôi tuyên bố công khai ra khỏi đảng CSVN vì: Đảng CSVN bây giờ không còn như trước (đấu tranh giải phóng dân tộc) mà đang suy thoái biến chất, thực chất chỉ là đảng của những tập đoàn lợi ích, trở thành lực cản cho sự phát triển đất nước, dân tộc. Đi ngược lại lợi ích dân tộc, nhân dân. Tôi xin xác định đây là quyết định của tôi”.

Như vậy, có thể nói, chỉ trong vòng hơn ba tháng qua đã diễn ra một cuộc chiến nội tâm mãnh liệt. Ông Đằng đã từng đối diện với cái chết, phải vật vã trải qua căn bệnh hiểm nghèo và ông đã “viết trên giường bệnh” để nói lên tâm tư của mình về đảng và về tương lai của dân tộc. Nhưng một con người có hơn 40 tuổi đảng, bao nhiêu năm gắn bó với lợi ích của đảng như ông, thật không dễ dàng từ bỏ. Trong thâm tâm ông vẫn muốn đảng nhìn nhận sai lầm để thay đổi, chuyển hóa. Ông không đủ can đảm ra khỏi hàng ngũ những người mà ông đã sát cánh từng ấy năm tranh đấu.

Nghe tiếng ông trả lời phỏng vấn của BBC Việt ngữ rất yếu, lựa chọn hay nhắm mắt buông xuôi cũng là cả một vấn đề.

Nhưng “con chim trước khi chết cất tiếng bi ai, con người trước khi chết nói lời thật lòng”. Tôi tin rằng ông đã sàng lọc những lợi, hại. Và theo bài phỏng vấn, việc Quốc hội thông qua bản Hiến pháp sửa đổi trong ngày 28 tháng 11, là cú hích chốt, đẩy ông qua phía khác, phía của con

người tự do và đối diện với bên ác là đảng CSVN.

“Việc tôi tuyên bố ra khỏi đảng là hệ quả tất yếu của bài viết của tôi trước đây khi nằm trên giường bệnh. Nhưng do hoàn cảnh, do gia đình mà mình chưa thực hiện được. Nhưng bây giờ đã đến lúc thấy cần phải làm. Mình đã tuyên bố thì việc đầu tiên là chính bản thân mình phải ra khỏi đảng đã, rồi đến những người khác sẽ xem, nếu thấy việc làm của mình mà chính đáng họ sẽ hưởng ứng. Với lại bây giờ thấy đảng đã tệ hại quá đi. Vừa rồi Quốc hội thông qua bản Hiến pháp tôi thấy đi ngược lại hoàn toàn nguyện vọng, ý kiến của nhân dân. Tình hình kinh tế xã hội ngày càng xuống cấp, không thể nào chấp nhận được một cái đảng như vậy. Mình là một thành viên của đảng, dù sao mình cũng có trách nhiệm. Bây giờ mình ra khỏi đảng thì mình không còn trách nhiệm gì nữa. Mình là một công dân tự do. Với tư cách là một công dân tự do, mình có phạm vi hoạt động rộng rãi hơn, không bị vòng kim cô ràng buộc, mình có thể hoạt động rộng rãi, có thể sử dụng được tất cả các quyền công dân để mình đấu tranh” – ông nói trong cuộc phỏng vấn của trang Bauxite Việt Nam.

Tuy nhiên ông vẫn còn ngổ nhận. “Giải phóng dân tộc” thực chất chỉ là phương tiện cho đảng CSVN thực hiện cuộc chiến đưa chủ nghĩa cộng sản vào Việt Nam. Bởi vì, trong cuộc chiến này, đảng CSVN đã tiêu diệt mọi lực lượng yêu nước khác. Hàng triệu người đã đi theo đảng CSVN đánh Pháp, đuổi Nhật, chống Mỹ cũng chỉ vì tiếng gọi “giải phóng dân tộc” thiêng liêng ấy. Những người ngã xuống chẳng hề đọc sách của Mác-Lenin hay hiểu biết gì về chủ nghĩa Cộng sản. Họ đã bị lừa gạt bằng những khẩu hiệu “giải phóng dân tộc” khởi ách nô lệ và cơm áo ruộng đất cho dân nghèo.

Đảng CSVN vẫn là một băng đảng như trước, chẳng phải bị thoái hóa, biến chất, mà bản chất ác độc, lật lọng và dối trá được phát triển hơn, ở đỉnh cao. Hãy suy nghĩ kỹ về những tội ác liên tục của đảng CSVN trong cuộc Cải cách Ruộng đất, của Tết Mậu Thân 1968, Nhân Văn Giai Phẩm, hay vụ Xét lại Chống đảng, của các cuộc trừng phạt những người bất đồng chính kiến...

Khi nắm quyền lực tuyệt đối trên cả nước, họ có cơ hội thể hiện con người thật của mình. Mục tiêu của họ

đã đạt được, bây giờ là lúc hưởng lợi. Chống đối ư? Đã có bộ máy công an đàn áp khổng lồ và hệ thống nhà tù trải rộng khắp đất nước.

Cũng cùng ngày, ông Phạm Chí Dũng, nhà báo tự do, vào đảng CSVN năm 1993, đã gửi đơn xin ra khỏi đảng tới đảng ủy Viện Nghiên cứu Phát triển, trực thuộc Ủy ban Nhân dân TP. HCM, nơi ông sinh hoạt.

Trong tâm thư của mình, ông Phạm Chí Dũng viết: “Đảng Cộng sản hiện thời chỉ còn mang bóng hình và hơi thở của các nhóm lợi ích. Lờ lẽ trung thành với đảng Cộng sản của tôi đã bị thực tế đau đớn thẳng thừng phủ nhận”.

Ông đặt câu hỏi: “Một khi đảng đã không còn đại diện cho quyền lợi của đại đa số người dân, vì sao chúng tôi phải tiếp tục trung thành với đảng?”

“Tôi tự nhận thấy đảng Cộng sản không còn đại diện và phục vụ cho quyền lợi của đại đa số nhân dân, và điều đó đi ngược với tôn chỉ mục tiêu ban đầu của đảng cùng lời thề của tôi khi vào đảng. Do vậy tôi không còn phù hợp với vai trò và nghĩa vụ một đảng viên trong đảng Cộng sản”, ông Dũng viết.

Ngoài ông Lê Hiếu Đằng, ông Phạm Chí Dũng, còn có bác sĩ Nguyễn Đắc Diên, một nhà hoạt động xã hội khác ở TP. HCM, cũng đã quyết định từ bỏ đảng CSVN.

Cho đến nay, những người tuyên bố bỏ đảng công khai không nhiều, trong đó phải kể đến ông Huỳnh Nhật Hải và ông Huỳnh Nhật Tấn bỏ đảng vào cuối năm 1988, khi đang giữ chức vụ quan trọng và nhà văn, Đại tá Phạm Đình Trọng, bỏ đảng từ năm 2009. Nhưng trong thực tế, nhiều người khác thôi không sinh hoạt đảng và từ bỏ đảng một cách âm thầm.

Liệu họ có phải là những hạt nhân cho một phong trào bỏ đảng đồng loạt? Nếu tạo được một phong trào như thế thì sẽ là khởi đầu của sự tan rã của đảng CSVN và một sự chuyển biến có ý nghĩa sẽ nảy sinh ngay từ nội bộ đảng. Nhưng tôi không nghĩ như thế.

Trong bối cảnh hiện tại, hành động của họ có thể gây nên một sự biến đổi trong tư duy của giới trí thức. Nhưng câu “còn đảng, còn mình” có lẽ không chỉ dành riêng cho công an mà dành cho hàng triệu đảng viên. Gia nhập đảng để leo cao, vào sâu, là con đường thẳng tiến, gắn với lợi ích, tiền bạc, chứ chẳng phải vì lý tưởng gì.

Trong bất cứ cuộc cách mạng nào, người trí thức cũng là tiên phong, dẫn dắt, lãnh đạo quần chúng, nhất là khi dân trí còn thấp, ý thức

PHỤ NỮ NHÂN QUYỀN VIỆT NAM

.....Ngô Nhân Dụng 30-11-2013.....

chính trị còn rất ngây ngô, vẫn chưa nhận diện hết bản chất của đảng CSVN.

Thế nhưng, giới trí thức Việt Nam vốn hèn nhát, cơ hội và nửa vời. Tinh thần dấn thân của họ cũng chỉ nằm ở mức tranh đấu nhưng phải tồn tại, không dám chấp nhận hy sinh. Chủ nghĩa “sổ hưu” vẫn là gánh nặng không dễ gì trút bỏ.

Chính bản thân ông Lê Hiếu Đằng cũng nhìn thấy. Ông nói: “Mọi người phải tích cực lên, đấu tranh mạnh mẽ, kể cả không sợ bắt bớ tù đầy. Chỉ có kẻ yếu mới thích bắt bớ tù đầy. Nếu mạnh thì phải đối thoại. Thí dụ như trường hợp của tôi chưa có ai đến đối thoại với tôi. Tôi nói thêm: bây giờ chính là lúc của nhân sĩ trí thức. Bao giờ cũng vậy, xã hội nào cũng vậy, thời kỳ nào cũng vậy, nhân sĩ trí thức phải đi đầu, phải gương cao ngạo cỡ đầu tranh, phải dũng cảm, đừng có sợ. Bây giờ là mình phải phá tan không khí sợ hãi mà bao nhiêu năm, từ năm 1954 đến giờ, do mấy ông tạo nên. Bây giờ tôi thấy, ai cũng sợ, cái gì cũng sợ. Sợ ma, sợ quỷ, sợ cái quái quỷ gì đó! Mình là con người tự do, mình sợ cái gì? Mình không sợ vì mình là chính nghĩa, và như vậy mình làm việc đúng thì không thể ai nói gì, làm gì được mình hết. Đừng có nói chưa chín muối. Tôi hy vọng nhân sĩ trí thức đừng có đặt vấn đề chưa chín muối hoặc là chưa đúng lúc. Chín muối là do tác động của xã hội dân sự. Xã hội dân sự mạnh lên thì sẽ có tác động. Mà muốn xã hội dân sự mạnh thì nhân sĩ trí thức phải làm”.

Bỏ đảng CSVN là tự dứt mình khỏi ràng buộc và trở thành con người tự do, là đúng với lương tri và trách nhiệm của công dân. Bởi vì thực chất, đảng CSVN hiện nguyên hình là một băng đảng tội phạm có tổ chức, một tập đoàn của các phe nhóm lợi ích và thân hữu, thâu tóm toàn bộ đặc quyền vào tay của một số ít để chia xẻ, trục lợi tài sản và tài nguyên của quốc gia. Nguyễn Phú Trọng đã phải thú nhận “tham nhũng thành đường dây có tổ chức” đó sao?

Sự chần chừ vì sợ hãi và mặc cảm sẽ kéo dài hơn số phận bi đát của một đất nước đang trượt dài trên con đường tương lai bất định, nơi mà trong đó cái ác hoành hành, cái thiện bị chà đạp.

Albert Camus nói rằng: “Không có tự do cho con người khi không chế ngự được sự sợ hãi trước lúc chết”.

Chính quyền Cộng sản nước ta mới được vào ngôi trong Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc; mặc dù cả thế giới biết họ vẫn liên tục vi phạm tất cả những quyền làm người trong những năm qua. Nhưng khi biết các chính quyền Cộng sản độc tài ở Cu Ba, Trung Quốc cũng được vào ngôi trong đó, thì chúng ta có thể hiểu.

Theo quy tắc của Liên Hiệp Quốc, Châu Á được cử 13 nước vào trong hội đồng gồm 47 nước, các nước Á Châu cứ thế thay phiên nhau, mua bán và trao đổi lá phiếu với nhau, chính quyền nước nào cũng đến lượt được vô ngôi trong Hội đồng này, sau khi đã ký giấy cam kết sẽ thi hành các điều khoản trong những tuyên ngôn quốc tế về nhân quyền.

Vì vậy, nhiều người Việt trong nước thấy đây là một cơ hội để công khai đòi hỏi chính quyền Cộng sản phải tôn trọng quyền làm người, thực hiện đúng các điều họ đã cam kết. Tại Sài Gòn, một nhóm 40 nhà trí thức đã ký kiến nghị yêu cầu thành lập những hội đồng để thúc đẩy nhân quyền. Ngoài những tên tuổi quen thuộc hay ký tên trong các bản tuyên bố, có nhiều người tư cách đáng kính trọng mà ít khi thấy ký kiến nghị, như nhà báo Huy Đức và Giáo sư Đào Công Tiến. Họ đề nghị hãy lập những “hội đồng nhân quyền,” lập ngay trong guồng máy nhà nước, trong các tổ chức được nhà nước bảo trợ hoặc cho phép. Đặc biệt họ còn đề nghị tổ chức những nhóm bảo vệ nhân quyền của nhân dân nữa. Họ muốn các nhóm đó sẽ lo phổ biến, truyền đạt kiến thức, tổ chức hội thảo về nhân quyền cho dân Việt Nam hiểu; đồng thời, “cập nhật và quảng bá thông tin về tình hình thực thi nhân quyền tại Việt Nam, dựa vào “14 điều cam kết” mà chính quyền đã ký kết khi nộp đơn ứng cử vào Hội đồng Nhân quyền. Đây là một ý kiến đáng hoan nghênh; nếu nó được thực hiện mà không để chìm vào quên lãng như

bao nhiêu sáng kiến đã đưa ra trong mấy năm qua.

Nhưng một nhóm phụ nữ Việt Nam còn tiến bộ hơn 40 nhà trí thức ở Sài Gòn. Họ không viết kiến nghị xin cho tổ chức những nhóm bảo vệ nhân quyền. Chính họ đứng lên tổ chức lấy; 34 người họp lại, tự đặt lấy danh hiệu là Phụ Nữ Nhân Quyền Việt Nam!

Những vị trong nhóm 40 nhà trí thức có tên tuổi đã làm kiến nghị trên đây chắc chắn phải hoan nghênh sáng kiến mới này. Phải hoan nghênh ngay lập tức và ủng hộ hết mình. Bởi vì khi đề nghị tổ chức những nhóm bảo vệ nhân quyền của nhân dân, thì chính họ cũng là nhân dân, chứ có ai không phải là nhân dân đâu? Toàn là những người đã trưởng thành, có trí tuệ và tin tưởng vào giá trị của những quyền con người; chính mình là nhân dân. Tự mình tổ chức được thì tại sao phải xin ai cho phép, hay chờ coi có ai làm giúp cho mình? Hồi còn sống, Luật sư Nguyễn Hữu Thọ đã nói một câu đầy ý nghĩa, rằng người dân không thể xin ai ban cho tự do dân chủ mà phải tranh đấu đòi tự do dân chủ. Ông Nguyễn Hữu Thọ hồi đó chỉ nói mà không thấy làm gì. Ông đang làm phó chủ tịch nhà nước, tức là làm quan chứ không còn làm dân nữa; cho nên ông chỉ cổ động người khác thôi. Bây giờ chính các bà, các cô trong nhóm Phụ Nữ Nhân Quyền Việt Nam đang thực hiện câu nói của ông Thọ.

Cô Huỳnh Thục Vy là một trong chín người đầu tiên vận động thành lập Phụ Nữ Nhân Quyền Việt Nam. Cô nói rằng những nhà đấu tranh bảo vệ nhân quyền trong nước luôn đóng vai thụ động, bị động trước những việc đàn áp của chính quyền. “Từ nay, chị em chúng tôi muốn chủ động.” Rất nhiều người đã tự đóng vai chủ động trong việc bảo vệ quyền làm người của họ, trong đó có hai phụ nữ nữa. Mẹ con bà Phạm Thị Lài đã khỏa thân để ra đứng giữa mảnh đất đang bị chính quyền

cướp chiếm giao cho nhà đầu tư khai thác. Họ đau đớn sau khi chồng bà phải tự tử vì không giữ được mảnh đất sinh nhai. Bà Đặng Thị Kim Liêng đã tự thiêu khi quyền sống, quyền cư trú bị xâm phạm chỉ vì cô con gái bà là Tạ Phong Tần chống Trung Cộng xâm lăng và bị đàn áp. Ông Đoàn Văn Vươn tự mình bảo vệ đất đai và công lý cho gia đình mình, dù phải bạo động, khi bị đám tham quan chiếm đoạt. Các bà Phạm Thị Lại, Đặng Thị Kim Liêng không có khả năng dùng chất nổ, nhưng họ chứng tỏ tinh thần bất khuất không khác gì. Nếu tất cả mọi người dân Việt Nam đều can đảm, không chịu khuất phục như hai bà, thì chắc chắn nước ta không lo sẽ bị nước láng giềng phương Bắc bắt nạt mãi.

Người Việt Nam không quên rằng những cuộc khởi nghĩa đầu tiên “chống Trung Quốc xâm lược” đều do phụ nữ lãnh đạo. Hai Bà Trưng ở Mê Linh cầm đầu cuộc dấy binh kéo theo 65 thành cùng nổi dậy chống quân Hán. Hai thế kỷ sau, bà Triệu Thị Trinh ở Cửu Chân được quân và dân suy tôn là Bà Vua, lãnh đạo cuộc khởi nghĩa chống quân Ngô. Hai Bà Trưng và Bà Triệu là những phụ nữ dưới 30 tuổi; riêng Bà Triệu tuổi mới ngoài 20. Các cô Huỳnh Thục Vy, Lê Thị Công Nhân, Trịnh Kim Tiến cũng bắt đầu biết tranh đấu cho quyền làm người vào lớp tuổi đó. Các nữ tướng của Hai Bà Trưng ngày nay còn được dân thờ làm thần trong các làng, thần phả ghi lại sự tích cho biết đa số họ còn trẻ dưới 20 tuổi; trẻ hơn cả cô Nguyễn Phương Uyên.

Cho nên chúng ta có thể tin tưởng vào vai trò đứng đầu sóng ngọn gió của 35 người phụ nữ mới thành lập Phụ Nữ Nhân Quyền Việt Nam. Họ đủ trí sáng suốt, thông minh, và thừa can đảm để lãnh đạo công cuộc tranh đấu cho quyền làm người của dân Việt Nam.

Bà Dương Thị Tân, vợ của nhà báo tự do Điều Cày đang bị tù, đã nhắn với các quốc gia trong Liên Hiệp Quốc, qua một nhân viên Tòa Đại sứ Úc tại Hà Nội, bà nói rằng: “Quý vị biết Việt Nam có một hồ sơ nhân quyền tồi tệ nhưng quý vị đã

bỏ phiếu cho Việt Nam vào Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc thì quý vị phải chịu trách nhiệm về lá phiếu của mình. Từ nay trở đi, nếu có một trường hợp người Việt Nam nào, đặc biệt và phụ nữ Việt Nam, bị sách nhiễu hoặc bỏ tù thì người đó chính là nạn nhân của Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc.” Câu nói này cần được dịch sang đủ các ngôn ngữ trên thế giới để phổ biến.

Cô Huỳnh Thục Vy biết sẽ phải vận dụng các phương pháp đấu tranh như thế nào. Trước hết là phải quảng bá cho thế giới biết tổ chức mới này. Cô nói: “Chúng tôi đã có những kênh liên lạc cần thiết với các tổ chức phi chính phủ (NGO) bảo vệ Nhân quyền quốc tế, với các tòa đại sứ và các báo đài. Việc lên tiếng với giới truyền thông và các nhà ngoại giao là việc vô cùng quan trọng.” Vận động ngoại giao quan trọng thật. Bởi vì chính quyền Cộng sản Việt Nam không sợ dân chúng mà chỉ sợ dư luận thế giới tạo áp lực cắt bớt viện trợ hoặc đầu tư. Dùng công an chó săn đánh đập, bắt bớ người dân thì dễ, nhưng không thể đánh hay bắt những người cho tiền hoặc đem tiền đến nước ta làm ăn! Nếu thiếu viện trợ và bị giới đầu tư tẩy chay thì công cuộc kiếm tiền, làm giàu cho gia đình các quan chức sẽ bị đình trệ!

Khác với 40 nhà trí thức Sài Gòn chỉ viết kiến nghị xin lập ra các hội đồng nhân quyền mà không nói rõ các hội đồng này phải làm gì nếu chính quyền không tôn trọng quyền làm người của dân; 35 phụ nữ biết công việc của họ là phải làm gì. Và họ nêu lên những việc rất cụ thể và hữu ích.

Cô Huỳnh Thục Vy nói đến những việc làm như: “Trợ giúp tài chính, viếng thăm thân nhân của người bị đàn áp là việc tiếp theo. Cuối cùng nếu một người bị bắt, chúng tôi sẽ tìm kiếm luật sư và vận động các nhà ngoại giao các quốc gia tự do tạo áp lực chính quyền trả tự do cho người bị bắt.”

Những công việc trên đây là việc chung của tất cả mọi người dân Việt Nam, ở trong nước cũng như ở hải ngoại. Cộng sản ở bên Nga, bên Tàu đều phải hỗ trợ những nhà tranh đấu đòi dân chủ tự do ở trong nước và gia đình họ. Phải tạo dư luận trên trường ngoại giao khắp thế giới để đòi chính quyền Cộng sản tôn trọng những điều họ cam kết khi xin vào ngồi trong Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc.

Vì vậy, chúng ta cần nhiệt liệt hưởng ứng những người đang đi tiên phong, Phụ Nữ Nhân Quyền Việt Nam. Họ là những bà Aung San Suu Kyi của nước Việt Nam.

Ngô Nhân Dụng

Kinh hãi nền tư pháp tàn bạo

.....**Đỗ Thúy Hương 01-12-2013**.....

Tôi viết bài này dĩ nhiên muốn nhiều người đọc, nhưng trước hết tôi mong mỗi 3 triệu đảng viên đảng CSVN - gồm cả công an - sẽ đọc. Tôi biết ơn, nếu ai đọc xong lại giới thiệu cho những đảng viên quen biết cùng đọc

Xuất phát từ cách cai trị dựa trên nguyên tắc chuyên chính vô sản, nền tư pháp của **chế độ Nga Xô** - ngay từ giai đoạn đầu của nó (là chế độ XHCN) - đã thể hiện đầy đủ sự tàn bạo, phi nhân tính. Một nguyên nhân: nó yếu, nó đi ngược quy luật. Nói khác: nó phản động. Do vậy, nó tàn bạo.

Tôi không nói về *chủ nghĩa Cộng sản*. Đó là hệ thống lý thuyết đẹp đẽ, mà mọi người có quyền theo hoặc không theo. Tôi nói về chế độ Cộng sản, là cái đã từng và còn đang được thực hiện. Hội đồng EU ra **Ng nghị Quyết** lên án *chế độ CS* (hiện thực) chứ không lên án *chủ nghĩa CS*. Không khó để phân biệt hai thứ.

Tôi đã đọc ở đâu đó cái câu: **Mọc lên từ nền kinh tế nông nghiệp lạc hậu, chỉ có thể là một chế độ phong kiến chuyên chế** - dù nó tự phong là chế độ gì. Thảm kịch này xảy ra ngay ở thế kỷ XX, khi cách mạng tư sản ở Pháp, Mỹ... đã xảy ra trước đó trên 100 năm. Đó là trường hợp nước Nga Xô-viết và các nước lấy đó làm tấm gương. Chúng giống nhau về từ kinh tế

tiểu nông đi lên, mà cứ vội "bỏ qua" chế độ tư bản...

Bên Nga và Liên Xô

Trước 1917 Nga là nước quân chủ (phong kiến) với kinh tế tiểu nông; giai cấp tư bản còn phôi thai, lẽ ra Cách mạng Tháng Mười phải là một cuộc cách mạng tư sản, thì Lênin lại "bỏ qua" TBCN để "tiến thẳng" lên XHCN. Bi thảm kịch xảy ra trên phạm vi toàn xã hội với hàng trăm triệu dân. Giai cấp phong kiến, điền chủ, phú nông -kể cả hoàng gia đã đầu hàng- đương nhiên bị khủng bố, tàn sát tận gốc rễ -đã đành- mà giai cấp tư bản cũng chịu chung số phận bi thảm đó. Tất nhiên, có những phiên tòa, kiểu "trình diễn", và án tử được thi hành ngay sau khi tuyên. Nếu đảng viên CSVN không hình dung nổi kiểu "tòa án" Xô viết, xin cứ hỏi những người già về các cuộc xử bắn "tại chỗ" những ai bị quy là địa chủ vào năm 1953-1955 ngay trên đất nước ta.

Không những "kẻ thù giai cấp" bị diệt, mà đảng CS Liên Xô còn nghĩ ra loại "kẻ thù của nhân dân" để tiêu diệt ngay các đồng chí của mình. Đợt tàn sát đẫm máu nhất xảy ra ở thập kỉ 30 (thế kỷ trước), với tên lịch sử là **Đại Thanh Trùng**. Cờ ủy viên Bộ Chính trị, như **Grigory Zinoviev** và **Lev Kamenev** mà còn bị tra tấn, bức cung, đến phải nhận tội dù biết rằng sẽ bị kết án tử hình; thử hỏi biết bao người dân lương thiện không những chết oan mà còn bị bôi nhọ sau khi chết.

Số phận gia đình Kamenev

Sau khi giết ông, chế độ đã giết con trai thứ hai của ông (Yu. Kamenev, 30-1-1938, ở tuổi 17), rồi đến con trai cả của ông, là AL. Kamenev (15-7-1939, ở tuổi 33). Vợ ông, Olga, bị xử bắn ngày 11-9-1941, cùng với 160 tù nhân chính trị khác. Chỉ đưa con trai út, Vladimir Glebov, sống sót trong nhà tù và các trại lao động, đã qua đời vào năm 1994.

Chế độ Xô Viết sụp đổ đã trên 20 năm, do vậy xin phép không nêu làm ví dụ các vụ án oan thấu trời mà nạn nhân giống như Minh Phụng và Nguyễn Thanh Chân của Việt Nam. Số nạn nhân ở Liên Xô

không dưới 100 triệu người.

Bên Tàu

Không kể những vụ trừng trị nội bộ, mà đảng CS Tàu cũng tất yếu phải có (ví dụ Mao giết Lưu Thiểu Kỳ, Lâm Bưu...), thì cái chết của bốn chục triệu nạn nhân của **Đại Nhảy Vọt** và **Cách Mạng Văn Hóa** đều là oan ức. Cũng có những tòa án nào đó, với nét chung là do kẻ sát nhân lập ra, cử bọn sát nhân cấp dưới ngồi xử người lương thiện mà không dựa vào luật nào, không có luật sư... Không khó để tìm hiểu ngọn ngành, và không phải là không bổ ích... nhưng dẫu sao, chuyện xảy ra đã trên dưới nửa thế kỷ. Vấn đề là sang đến thiên niên kỷ II chuyện này còn tiếp tục hay không. Đáng kinh hãi là vẫn rất phổ biến. Chỉ cần nêu vài trường hợp được nói đến năm 2013, trong đó các nghi can bị tra khảo, ép cung, tới mức "*thà nhận để sớm được chết còn hơn là sống trong tình trạng đau đớn, bế tắc*" hiện tại. Dù thấy nền tư pháp Cộng sản tàn bạo cỡ nào.

Xin dẫn ra 3 trường hợp mà báo chí Việt Nam nêu ra ngay trong tháng 11 này.

- Vụ án She Xianglin

Anh này là nhân viên bảo vệ, quê ở Hồ Bắc. Ngày 11-11-1994, lúc 28 tuổi, anh bị cảnh sát bắt giữ với cáo buộc đã *sát hại vợ mình*. She bị bắt vì sau 3 ngày, vợ anh, chị Zhang Zaiyu mất tích, thì cảnh sát địa phương phát hiện thấy một xác phụ nữ đang phân hủy ở hồ nước gần nhà và She Xianglin bị coi là nghi phạm chính. Trong suốt 10 ngày điều tra xét hỏi, She kiên quyết chối tội nhưng do bị cảnh sát đánh đập, tra tấn và không cho ngủ... cuối cùng anh đành nhận bừa: "*thà chết còn hơn*". Từ mức án tử hình, sau 4 lần xử ở 3 cấp tòa, do thiếu chứng cứ thuyết phục, án được giảm xuống còn 15 năm tù giam. Anh đã thụ án 11 năm ròng rã, bỗng nhiên ngày 28-3-2005 vợ anh... lù lù về lại gia đình. Té ra, người đàn bà bị bệnh tâm thần này tự ý bỏ nhà ra đi, rồi lấy chồng khác, sinh con... Nay, bỗng nhớ gia đình cũ, về thăm, chơi...

- Vụ án "Du Peiwu giết vợ"

Nghi phạm và vợ đều là cảnh

sát. Tháng 4-1998, nữ cảnh sát Wang Xiaoxiang và một đồng nghiệp nam bị bắn chết trong một chiếc xe hơi. Người chồng liền bị bắt vì bị coi là giết vợ do ghen tuông. Ban đầu, nghi phạm kiên quyết chối tội, nhưng chỉ sau ít lâu được đồng nghiệp điều tra, "bổ sung" cảnh sát Du Peiwu nhất nhất nhận tội. Ngày 5-2-1999, Tòa án trung cấp thành phố Côn Minh xử Du Peiwu với mức án tử hình.

Câu hỏi đặt ra là: Tại sao Du Peiwu lại nhận tội, dù anh biết sẽ bị án tử? Và lại, khi mới bị bắt, Du đã cương quyết phủ nhận mọi cáo buộc, thì... tại sao sau đó lại "sốt sáng" nhận tội? Sau này, khi kể lại với công ty luật bảo vệ cho mình, Du Peiwu nói: "Từ 30-6 đến 19-7, liên tục 21 ngày đêm tôi bị tra tấn cho tới khi thể chất và tinh thần không thể chịu đựng được nữa. Chỉ biết khi ấy tôi không muốn sống thêm chút nào nữa và quyết định sẽ chết đi càng sớm càng tốt.

May, án chưa thi hành, thì tháng 6-2000, cảnh sát Vân Nam phá được một băng nhóm tội phạm chuyên ăn cắp xe hơi. Trong quá trình xét hỏi, một tên trong nhóm thú nhận y mới là thủ phạm giết hại vợ Du Peiwu và đồng nghiệp. Khám nhà tên này, cảnh sát đã tìm thấy khẩu súng lục của nạn nhân... Ngày 11-7-2000, Tòa án nhân dân tỉnh Vân Nam tuyên bố Du Peiwu vô tội.

- Chết rồi mới được giải oan.

Hai vụ nói trên, dẫu sao nạn nhân còn được sống. Vị nào thấy thích thú xin tự tìm đọc chi tiết về một vụ án được giải oan sau khi chết: **Vụ án tử hình... nhầm người**.

Bên ta

Không kể hàng trăm ngàn người bị tử hình trong Cải cách Ruộng đất vì bị vu oan là "cường hào, ác bá", rồi những người bị quy là "thế lực thù địch"... Hãy nói về những người bị gán cho "tội" chống lại đường lối, chính sách của Nhà nước XHCN, trong thời gian chưa xa. Một thời, rộ lên chuyện "hình sự hóa" những vụ dân sự. Xin đọc lại vụ Tăng Minh Phụng bị tử hình oan ức và vụ án Liên Khui Thìn suýt bị chết oan.

Còn hiện nay? Đang là chuyện thời sự khi phát hiện ông Nguyễn Thanh Chấn bị oan. Cứ xem cách phát biểu và cách "chữa cháy" của các quan chức hệ tư pháp, chúng ta thấy ngay: sai lầm thuộc hệ thống, bản chất, chứ không phải là cá biệt, hãn hữu.

Câu hỏi

1- Không kể những người dân yếu đuối, lúc nào cũng sợ sệt (như Nguyễn Thanh Chấn) mà ngay các đảng viên trung dũng, các chiến sĩ cảnh sát kiên cường - được giáo dục đầy đủ về lòng trung thành, bất khuất... nếu một khi bị nghi là mắc trọng tội, bị công an Việt (hoặc Trung Cộng, hoặc Nga Xô) dùng "nghịệp vụ" điều tra, liệu họ sẽ chối tội đến cùng hay sẽ "tiến tới"... nhận tội?

Tất nhiên, họ hiểu rằng nhận tội là sẽ chết; nhưng ngay lúc ấy vẫn chưa chết ngay, mà trước mắt là thoát khỏi cái hoàn cảnh "thà chết còn hơn". Sau nữa, họ thấy cần sống cho qua cái "đận" này để hi vọng có mặt tại tòa để mà phản cung.

2- Câu hỏi tiếp: Đã có trường hợp nào phản cung tại tòa mà được quan tòa minh oan chưa? Nếu bị oan, có thể trông mong gỡ tội khi ra tòa -một khi đã tự viết hàng chục trang "thành khẩn" nhận tội- hay không?

3- Hy vọng cuối cùng: Liệu Viện Kiểm sát có đòi "điều tra lại" vì bản nhận tội mới chỉ là "cung", chưa phải là "chứng"? Chỉ riêng vụ Nguyễn Thanh Chấn, lẽ ra phải xử một vụ án mới (giám đốc thẩm) thì người ta lại "tái thẩm" là đủ để có câu trả lời.

Đ.T.H.

Tác giả gửi trực tiếp cho BVN

NỀN TƯ PHÁP TÀN BẠO ? Vũ Lịch Nguyên 02-12/2013

Đúng là bản chất

Dù từ sau thập kỷ 30 (thế kỷ trước) ở Liên Xô không còn Đại Thanh Trừng nữa; sau 1955 ở Việt Nam không còn Cải cách Ruộng đất và sau 1970 ở Trung Quốc không còn thảm cảnh do "cách mạng Văn

Hoá" nữa..., nhưng do vẫn áp dụng chuyên chính vô sản, đấu tranh giai cấp, nên án oan còn đầy rẫy.

Đọc bài KINH HẢI NỀN TƯ PHÁP TÀN BẠO tôi nhận ra vụ án oan Nguyễn Thanh Chấn có sự liên kết chặt chẽ và phối hợp rất "thống nhất" cả 3 khâu: điều tra, lập toà, kiểm sát. Nghịệp vụ điều tra quả là cao ngất ngưởng.

Đầu là uỷ viên Bộ Chính trị ở Liên Xô, Trung Quốc, và ở VN... kể cả bác đại tướng Trần Đại Quang, Bộ trưởng CA (giả sử thế) nếu mà sa vào tay mấy vị điều tra viên, đều sẽ nhận tội ráo. Cường sao nổi "nghịệp vụ" điều tra của công an, dù chỉ là công an cấp tỉnh (theo ông dân biểu Trần Văn Hằng, là giỏi nhất thế giới) ?!?

Trước đó, được đọc bài Án bỏ túi của nhà báo Như Phong, thấy rằng cả 3 thiết chế trên đều được đặt dưới sự điều khiển của cấp uỷ đảng. Cả ba đã thống nhất mức án, bắt cần biết có tình tiết gì mới được bị cáo trình bày trước toà, bắt cần biết luật sư sẽ "cãi" ra sao; bắt cần tranh luận giữa luật sư và công tố... Chánh toà cứ "tuyên" mức án đã được định sẵn, do cấp uỷ đã duyệt. Nạn nhân chỉ trông cậy (hã) vào phiên phúc thẩm. Đúng là tàn bạo!

Mọc lên từ một cái gốc.

Như vậy, cái gốc để nền tư pháp trở nên tàn bạo là BA QUYỀN (lập pháp, hành pháp, tư pháp) không phân lập ngay từ cấp cao nhất.

Dưới đó, là ngành Tư pháp, thì trong nội bộ cũng không phân lập nốt. Ba 3 thiết chế (Công an, Toà án và Kiểm sát) của nó không độc lập, mà phải phối hợp chặt chẽ dưới sự lãnh đạo. Tra Google cụm từ "dưới sự lãnh đạo" (eo ơi!) được trên chục triệu kết quả. Đủ biết, đảng ngồi trên tất cả, chứ đâu chỉ ngồi trên Tư pháp.

Tái thẩm hay giám đốc thẩm: Không phải do trình độ

Tôi không tin do trình độ, mà là do bản chất tư pháp nước ta, khiến ông Chánh toà tối cao đã quyết định vụ Nguyễn Thanh Chấn cần được tái thẩm.

Ồ hay! Rành rành, vụ ông Chấn đã xử xong từ 10 năm trước, đã có bản án đóng dấu đỏ, nó đã được

thực thi, ông Chấn đã thụ án được 10 năm... Nay phát hiện oan sai, việc phải làm (để thể hiện sự lương thiện nhận lỗi) là rất đơn giản:

Việc 1- Tuyên bố ông Chấn vô tội, trả tự do cho ông, xin lỗi, phục hồi danh dự và đền bù cho ông.

Việc 2- Sờ gáy và xử lý ai làm sai.

Việc 3- Đề xuất và ra Luật: 3 quyền phân lập; 3 thiết chế (công an, toà án, kiểm sát) độc lập.

Ấy thế mà Tư pháp nước Cộng hoà XHCNVN lại chơi cái bài "tái thẩm" tức là đem một vụ "đã xử xong", "đã kết thúc" ra để... xử lại (tái thẩm = xử lại). Nếu tái thẩm, ông Chấn vẫn phải ra toà, vẫn chưa biết toà sẽ tuyên án ra sao...

Thôi, xin tạm ngừng và xin đề đạt một ước muốn nhỏ

Vị nào bỏ công tìm được những vụ án oan, xin tập hợp vào một chỗ riêng, đề toàn đảng, toàn dân có tư liệu tham khảo đầy đủ. Ví dụ:

Tử tù XHCN trở về từ địa ngục trần gian.

Tử tù dùng tấm thêu đơn kêu oan lên áo.

Án oan chấn động: Kết luận của Hội đồng tái thẩm.

Huyết thư kêu oan của cha tử tù Nguyễn Văn Chương viết gì?

Một tử tù ở Bắc Giang kêu cứu bị tra tấn nhục hình dẫn tới án oan.

Tiếng khóc trên pháp trường và nỗi oan 16 năm của một tử tù.

Án oan ở Hải Phòng: Chính quyền xã 'phui tay'.

Án oan: Tử tù 6 năm liền kêu oan

Hành trình kêu oan cho tử tù Hồ Duy Hải (Bài 1)

....

Vũ Lịch Nguyên

LỰC LƯỢNG NÀO khiến đảng Cộng sản khiếp sợ ?

.....Trần Ngọc Thành 02-12-2013.....

"Cuộc Hội" của đảng Cộng sản Việt Nam đã kết thúc vô diễn tốn kém hơn 40 ngày, với màn cuối thông qua Hiến pháp 486 phiếu thuận và 2 không bỏ phiếu. Các "đại biểu" do "dân cử" đã nhập vai ăn ý dưới chiếc gậy chỉ huy của Bộ Chính trị: Báo cáo, giải trình, chất vấn, trả lời, phỏng vấn, quay phim, truyền hình trực tiếp giống y chang Quốc hội của các nước dân chủ Âu, Mỹ.

Màn hạ. Tổng Trọng thờ phào, "thật sự vui mừng và xúc động" vì vở diễn đã thành công (!). Nợ công lên tới 95% GDP; các tập đoàn, tổng công ty nhà nước nợ 1,35 triệu tỷ đồng,... đã có 87 triệu con dân và các thế hệ con cháu gánh chịu đầu phải chuyên của đảng và Cuộc Hội. Điều 4 vẫn giữ nguyên, 87 triệu con dân, dưới con mắt đảng vẫn là 87 triệu con cừu, là thức ăn dự trữ để đảng "trường tồn".

Tại sao các đại biểu cuộc hội đã bình thân bấm nút đù đất nước đang lao xuống vực thẳm?

Có hai lý do:

1. Sự tồn tại của đảng Cộng sản gắn liền với quyền lực và túi tiền của họ. Trong con mắt họ, Đất Nước là bản thân họ, gia đình, con cháu họ.

2. Lực lượng đối lập chưa làm họ bận tâm, chưa đe dọa trực tiếp đến cái ghế của họ, ít nhất họ có thể ngồi rung đùi hoặc ngủ gật vài ba khóa nữa. Khi đã hạ cánh an toàn với của chìm của nổi kếp sù, đất nước là của Tàu hay của ai đối với họ không quan trọng.

Đây là điều thực tế để mỗi một chúng ta, những người tranh đấu vì tương lai đất nước, sau khi chờ đợi và thất vọng vì kết quả bỏ phiếu của cái Cuộc Hội này phải bình tĩnh, suy xét và trao đổi kỹ càng để rút ngắn thời gian tranh đấu, tránh được thảm họa cận kề cho Dân tộc Việt Nam.

Một thực tế đã xảy ra: gần hai năm qua nhiều hình thức tranh đấu của các bạn trẻ, của một số trí thức đã phát triển mạnh so với nhiều năm trước: Nhóm No-U, Mạng lưới Blogger Việt Nam phản đối điều luật 258, nhóm phản đối sửa đổi Hiến pháp 72; Tuyên bố của Hội đồng Giám mục, Tuyên bố của Hội đồng Liên tôn, Sự lên tiếng mang tính cá nhân của một vài cán bộ đảng lão thành. Nhưng Bộ Chính trị đảng, BCH Trung ương và Cuộc Hội vẫn kiên

định và thần nhiên bấm nút cho cái Hiến pháp mà họ đề ra để áp đặt cho Dân Tộc Việt Nam.

Vậy, vài câu hỏi tiếp đặt ra:

Đảng Cộng sản sợ ai? Lực lượng nào lật đổ được chế độ Cộng sản?

486 đại biểu bấm nút vì họ sợ mất ghế, mất quyền lợi, chứ không sợ những người tranh đấu.

Tại sao họ không sợ những người tranh đấu? Vì những người tranh đấu chưa đủ mạnh để họ sợ.

Sức mạnh nào uy hiếp quyền lực của họ? Làm thế nào để tạo ra sức mạnh? Tại Việt Nam sức mạnh đó đã có chưa?

Đây là những câu hỏi nghiêm túc để mỗi người suy nghĩ và thảo luận.

Đã có những "Sách giáo khoa" về tranh đấu bất bạo động qua những cuộc cách mạng dân chủ Đông Âu, Bắc Phi, của phong trào Otpor tại Serbia, kể cả bài học cách mạng tháng 10 Nga và cách mạng tháng 8-1945.

Tôi đồng tình với bài viết của tác giả Vũ Đông Hà: "**Cuộc cách mạng của Sợ Hãi**", "sức mạnh của đám đông" đã đăng trên Danlambao

Tại Việt Nam đã có sức mạnh đó. Tại Việt Nam đã có lực lượng uy hiếp quyền lực của đảng Cộng sản. Nhưng, những người tranh đấu chưa vận dụng được sức mạnh đó.

Biết vận dụng nó, chúng ta có thể đánh đổ chế độ độc tài trong tương lai rất gần.

Ba nguồn sức mạnh tại Việt Nam hiện nay: Công Nhân, Dân Oan, Cộng đồng Công giáo.

1- Công nhân

15 triệu công nhân Việt Nam thực tế là những con người hiền lành, họ chăm chỉ, nhẫn nại làm việc để nuôi sống bản thân và gia đình, họ không hiểu biết đến chính trị, không quan tâm đến "chính trị". Nhưng khi sức lao động của họ bỏ ra bị bóc lột thái quá, bị làm nhục, bị quỵt lương, bị lừa dối, họ có thể chấp nhận một lần nhưng không thể chịu nhiều lần và họ đã vùng lên chống lại giới chủ bằng những cuộc đình công. Đó là thái độ chính trị, hành động chính trị.

Chống lại giới chủ tức là chống nhà cầm quyền trong phạm vi xí nghiệp, nhà máy. Vì giới chủ là sản phẩm của nhà cầm quyền bằng những hợp đồng béo bở với sức lao

động công nhân rẻ mạt.

Cho đến nay, tại Việt Nam đã có gần **5000 cuộc đình công** của công nhân. Có nhiều cuộc đình công **trên 10 ngàn, 15 ngàn, 20 ngàn người tham gia**. Hãy nhìn hình ảnh của những cuộc đình công với sức mạnh hào hùng, nhưng tại sao họ chỉ giới hạn trong phạm vi xí nghiệp? Tại sao họ không xuống đường sánh vai với những người biểu tình chống Trung Quốc xâm lăng?

Chỉ cần một, hai nhà máy với vài chục ngàn công nhân cùng xuống đường với Trí thức, với tuổi trẻ thì đảng Cộng sản có huy động cơn đờ từ cả nước để đối phó cũng sẽ bị vô hiệu hoá.

Cần phải thẳng thắn trao đổi rằng, phần lớn những người tranh đấu trong và ngoài nước coi thường công nhân, không chú ý đến họ, coi thường học vấn, coi thường trình độ của họ. Nhưng, thử hỏi rằng ai trong chúng ta đã tổ chức được những cuộc chống đối có 10,15,20 ngàn người tham gia.

Hàng chục năm qua họ tranh đấu rất cô đơn. Có hàng ngàn cuộc đình công thắng lợi, nhưng cũng có hàng ngàn cuộc đình công bị đàn áp, thậm chí công nhân bị thương, bị đánh chết. Đã có hàng trăm trường hợp bị ngộ độc tập thể với hàng trăm, hàng ngàn nạn nhân là công nhân. Nhưng chẳng có tổ chức hay cá nhân tranh đấu nào trong nước lên tiếng ủng hộ họ, bênh vực họ.

Cần phải đến với họ, giúp đỡ họ, vì, trước hết họ cũng là con dân Việt Nam, họ là tầng lớp đáy của xã hội, với mọi chính sách khốn nạn của chế độ độc tài (tăng giá xăng, giá điện, giá sinh hoạt,...) họ là nạn nhân bị ảnh hưởng nhiều nhất.

Nhìn vào từng cá nhân đơn lẻ, họ là những con người yếu ớt, thiếu trình độ học vấn. Nhưng cả khối quần chúng ấy hợp lại có sức mạnh vô biên. Khối quần chúng ấy có chung số phận, chung hoàn cảnh, chung việc làm, hàng ngày sát cánh bên nhau. Khối ấy rất dễ tiếp cận.

Đến với họ khi họ đình công, khi họ bị ngộ độc thức ăn, khi họ bị giới chủ hành hạ, bị quỵt lương.

Đến với họ với những lời động viên và cho họ biết nguyên nhân của mọi nguyên nhân tại sao họ bị bóc lột, tại sao họ khổ. Họ hiểu, và chắc chắn họ sẽ không để cho những Trí thức yêu nước xuống đường đơn độc. Họ sẽ làm tròn trách nhiệm công dân khi Tổ Quốc lâm nguy.

Cuộc tranh đấu của giới Trí thức Ba Lan là một bài học quý giá: Năm 1968, giới Trí thức và sinh viên Ba Lan đã tổ chức một cuộc bãi

khoá toàn quốc chống chế độ Cộng sản, dù có hàng chục ngàn người tham gia nhưng không được giai cấp công nhân ủng hộ, cuộc đấu tranh bị đàn áp và thất bại nặng nề.

Từ thất bại đó, giới trí thức Ba Lan hiểu rõ lực lượng nào, giai cấp nào sẽ đập tan chế độ Cộng sản. Năm 1976, khi làn sóng đình công của công nhân nổ ra khắp cả nước, Trí thức Ba Lan đã thành lập "**Ủy ban Bảo vệ Công nhân**". Những trí thức hàng đầu như giáo sư Geremek, J. Koron, Mazowiecki, A. Michnik v.v... đã quan tâm đến công nhân, đã xuống các nhà máy giúp đỡ công nhân, giúp họ thảo yêu sách tranh đấu đòi quyền lợi, giúp họ tổ chức đình công, quyên góp gây quỹ ủng hộ đình công...

Năm 1980, "**Công đoàn Đoàn Kết**" ra đời, Chủ tịch là L. Welesa, một thợ điện, nhưng đằng sau là những Trí thức làm cố vấn. Trí thức Ba Lan không lập đảng chính trị mà tất cả các tổ chức tranh đấu từ trường Đại học, bệnh viện, công sở, nhà máy đều mang một tên chung là "Công đoàn Đoàn Kết". Khẩu hiệu bất diệt của họ có giá trị muôn đời: **MUÔN TỰ DO, PHẢI ĐOÀN KẾT**, và Đoàn Kết đã đập tan chế độ Cộng sản tại Đông Âu và Liên xô. (Hãy xem lại "**Từ Đoàn Kết Đến Tự Do**", YouTube phần I-IV).

2- Dân Oan

Nếu không có chính sách cướp đất trắng trợn của đảng Cộng sản, Việt Nam sẽ không có "**Giai Cấp Dân Oan**". Dân oan đã lớn mạnh thành giai cấp. Họ cũng là những nông dân, những tiểu thương hiền lành, chất phác, cũng sợ sệt, yếu đuối. Họ bị đảng cướp đất, cướp nhà, vứt họ ra đường. Ước vọng sinh tồn đã giúp họ trở thành con người mạnh mẽ. Họ có mặt khắp nơi, trên mọi miền đất nước, nhưng thường tụ hội tại Hà Nội và Sài Gòn. Họ không còn gì để mất. Con đường sống của họ là tranh đấu.

Họ đã bày tỏ thái độ chính trị và hành động chính trị.

Chúng ta đã quan tâm đúng mức đến lực lượng này chưa? Sao chúng ta không kết nối với họ được?

Hàng ngàn dân oan Văn Giang, Hàng ngàn dân oan Dương Nội, Hàng ngàn dân oan Hà Tây sao không kết nối được với nhau, sao không phối hợp hành động, không ứng cứu nhau kịp thời khi bị đàn áp? Sao không kết nối được dân oan cả nước? Sao lại để 6 dân oan Văn Giang tranh đấu đơn độc với lũ côn đồ đội lốt công an?

Nếu coi cuộc tranh đấu vì Đất Nước là đúng đắn, không tùy hứng, không phải là hình thức tranh trí cho

lý lịch bản thân thì mỗi người cần phân tích và trả lời nghiêm túc cho những câu hỏi đó, nếu không, đừng trách những ông quan bầm nút trong hội trường Cuộc Hội.

3- Cộng đồng Giáo dân

Đây là cộng đồng mà tôi luôn ngưỡng mộ và hy vọng. Chính sách hận thù tôn giáo, đàn áp tôn giáo của Cộng sản đã làm cho cộng đồng Công giáo đoàn kết chặt chẽ hơn. Nhà Chung, Thái Hà, Tam Toà, Cồn Dầu, Mỹ Yên... đã làm cho đồng bào Công giáo nhìn rõ hơn mặt thật của đảng Cộng sản. Tôi không phải là Giáo dân nhưng tôi rất hãnh diện khi nhắc tên những Người như Giám mục Ngô Quang Kiệt, Giám mục Cao Đình Thuyên, Giám mục Nguyễn Thái Hợp, Blogger Nguyễn Hữu Vinh,...

Nếu Đức Giáo hoàng Gioan Phaolo đệ nhị (John Paul II) người Ba Lan còn sống thì Cộng sản Việt Nam chắc không dám lộ hành với cộng đồng Công giáo như hiện nay.

Câu nói của Đức Giáo hoàng John Paul II khi về thăm Tổ quốc đã khích lệ cộng đồng Công giáo Ba Lan: "Các con đừng sợ hãi"; "Xin Thánh Thần Thiên Chúa hãy xuất hiện để canh tân mặt đất này."

Chừng nào còn chế độ Cộng sản độc tài thì đức tin tôn giáo còn bị hành hạ, chắc chắn cộng đồng Công giáo sẽ đồng hành cùng Dân tộc tranh đấu cho đức tin, cho một xã hội công bằng.

Ba lực lượng trên là những lực lượng khiến đảng Cộng sản phải khiếp sợ.

Làm thế nào để phát huy được sức mạnh đó, kết nối được sức mạnh đó là câu hỏi cho những người tranh đấu nghiêm túc.

Thật ra, từ khi thấy được sức mạnh của công nhân qua những cuộc đình công từ những năm đầu của thế kỷ 21, một số anh chị em trong nước như luật sư Nguyễn Văn Đài, luật sư Lê Thị Công Nhân, anh Nguyễn Khắc Toàn, chị Trần Khải Thanh Thủy, anh Lê Trí Tuệ... đã chú ý đến lực lượng này và thành lập tổ chức để giúp đỡ và bênh vực quyền lợi của công nhân. Ngày 20-10-2006, **Công đoàn Độc lập Việt Nam** đã ra mắt. Ngày 27-10-2006 tại sân đường Quốc hội nước Cộng hoà Ba Lan đã diễn ra cuộc Hội thảo quốc tế về "**Quyền của Người Lao động tại Việt Nam**". Hội nghị quy tụ gần 70 đại biểu và khách mời khắp thế giới: Mỹ, Canada, Pháp, Bỉ, Hà Lan, Đức, Tiệp, Úc và **Ủy ban Bảo vệ Người Lao động VN** được thành lập. Luật sư Lê Thị Công Nhân, khách mời của cuộc Hội thảo bị giữ tại sân bay Nội Bài và bị cấm xuất

cảnh. Ngày 7-01-2007, **Hiệp hội Đoàn kết Công nông** do anh Đoàn Huy Chương làm chủ tịch cũng được thành lập.

Tuy nhiên, sau khi được gia nhập WTO và tổ chức hội nghị APEC tại Hà Nội, đảng Cộng sản đã đàn áp khốc liệt những người sáng lập Nghiệp đoàn. Lê Thị Công Nhân, Nguyễn Văn Đài, Đoàn Huy Chương lần lượt vào tù, một số người phải lánh nạn, Bạch Ngọc Dương, Trần Văn Hoà... phải sang Mỹ tỵ nạn, Lê Trí Tuệ bị mất tích tại Campuchia, anh chị em tranh đấu cho quyền lợi của người lao động phải bí mật hoạt động và gây dựng phong trào. Gần 4 năm trước, Đoàn Huy Chương, Đỗ Thị Minh Hạnh, Nguyễn Hoàng Quốc Hùng lại bị bắt vào tù vì giúp đỡ cho 10 ngàn công nhân nhà máy Mỹ Phong, Trà Vinh tổ chức đình công bảo vệ quyền lợi.

Nguy hiểm và khó khăn, nhưng giai cấp công nhân cần có tổ chức độc lập của mình để tranh đấu bảo vệ quyền lợi. "**Liên đoàn Lao động Việt Tự do**" đã ra đời (Hợp nhất các tổ chức tranh đấu vì quyền lợi của công nhân), đã nạp đơn và đang chờ xét làm thành viên của **Nghiệp đoàn Lao động Thế giới (ITUC)**.

Dân Oan cũng cần có người đại diện của mình để kết nối, hỗ trợ và tranh đấu với nhà cầm quyền.

Thời gian qua nhiều anh chị em tranh đấu trong nước đã đến với dân oan, cuộc tranh đấu của dân oan đã được khích lệ, nhưng vì nhiều lý do, sức mạnh tranh đấu của khối này vẫn chưa được phát huy.

Nếu giai cấp công nhân và dân oan được chú ý đúng mức, nếu kết hợp được sức mạnh của ba khối Công nhân, Dân oan và Cộng đồng Giáo dân, chế độ độc tài Cộng sản đã tiêu tan, anh chị em Trí thức, các bạn trẻ sẽ không cô đơn khi xuống đường thể hiện trách nhiệm của mình trước Tổ quốc, trước Dân tộc.

4- Lực lượng tranh đấu hải ngoại

Những năm qua, Cộng đồng Người Việt hải ngoại, các tổ chức, các đảng phái tranh đấu hải ngoại đã hỗ trợ lực lượng trong nước bằng nhiều hình thức. Hiệu quả đến mức nào tùy theo cách nhìn và cách đánh giá của từng người.

Theo cá nhân tôi, với tiềm năng như vậy, các Tổ chức tranh đấu hải ngoại đáng lẽ yểm trợ trong nước tốt hơn, hiệu quả hơn. Nguyên nhân? Mọi người đều biết, nhưng khó có thể khác phục, kể cả bây giờ. Thiếu đoàn kết, đổ kỵ, không thông nhất khi hành động đã làm phân tán lực lượng và

giảm lòng tin đối với cộng đồng.

Các tổ chức, đảng phái đã lẫn lộn mục tiêu tranh đấu trước mắt và mục tiêu tranh đấu lâu dài. Trước mắt: Cần tập trung, đoàn kết mọi lực lượng và thống nhất hành động để đập tan chế độ độc tài. Khi chế độ độc tài không còn, lúc đó hãy cạnh tranh trong việc lãnh đạo đất nước, xây dựng xã hội dân chủ. Thế nhưng, dù chế độ Cộng sản vẫn đang hiện diện, cả dân tộc đang bị kìm kẹp, các tổ chức, đảng phái đã cạnh tranh lẫn nhau, tranh giành ảnh hưởng kể cả trong và ngoài nước. An ninh Cộng sản đã lợi dụng điều đó để chia rẽ, đánh phá.

Những anh chị em dân thân trong nước chấp nhận mọi gian khổ hy sinh, bị đàn áp, bị tù đày, bị cô lập, bị phong toả mọi đường làm ăn sinh sống. Gia đình và bản thân anh chị em vô cùng cực khổ. Đáng lẽ họ phải được chi viện vật chất tối thiểu để sống, và hoạt động. Nguồn chi viện đó từ hải ngoại rất hạn chế so với yêu cầu của anh chị em trong nước.

Phải chăng cộng đồng người Việt hải ngoại quá nghèo, không có khả năng? Không đúng! Vì hàng năm bình quân có trên 10 tỷ USD kiều hối gửi về nước. Những năm qua, nhiều tổ chức từ thiện, nhà chùa chỉ trong một đợt ngắn đã quyên góp được hàng chục, hàng trăm ngàn đôla. Mới đây nhất, trong một thời gian ngắn, VOICE do LS Trịnh Hội tổ chức đã quyên góp được trên 200 ngàn đôla giúp nạn nhân bão Hải Yến tại Philippin.

Cộng đồng người Việt hải ngoại không tin các tổ chức, các đảng phái.

Đề nghị thành lập một "Quỹ yểm trợ dân chủ" độc lập. Thành phần đứng tên và ban điều hành gồm những nhà hoạt động có uy tín trong các lĩnh vực: văn hoá, khoa học, xã hội, tôn giáo cả trong và ngoài nước. Ví dụ trong nước: Hoà thượng Thích Quảng Độ, Linh mục Phan Văn Lợi, cụ Lê Quang Liêm, Luật sư Nguyễn Văn Đài, LS Lê Thị Công Nhân, Blogger Nguyễn Hữu Vinh. Ở Hải ngoại có nhà khoa học Dương Nguyệt Ánh, nhạc sỹ Nam Lộc, Giáo sư Đoàn Viết Hoạt, Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích, nhạc sỹ Việt Dũng, LS Trịnh Hội, nhạc sỹ Trúc Hồ, Tiến sỹ Nguyễn Đình Thắng,... Khi những vị này đứng tên gây quỹ, người cho tiền tin tưởng đồng tiền của họ sẽ được chi đúng mục đích và không bị đảng phái, tổ chức nào lợi dụng. Mỗi khi gây quỹ, các tổ chức, đảng phái cùng vận động và hỗ trợ. Với niềm tin đồng tiền bỏ ra sẽ góp phần vào việc sớm dân chủ hoá Đất nước, đồng bào sẽ

không ngần ngại khi trút hầu bao.

5- Phối hợp hành động.

Hiện nay, một công việc mà anh chị em tranh đấu trong nước, các tổ chức đảng phái hải ngoại có thể phối hợp hành động:

Để cứu nền kinh tế "định hướng XHCN" đang sụp đổ, đảng Cộng sản đang ra sức vận động để gia nhập "Hiệp ước Thương mại xuyên Thái Bình dương"(TPP).

Nếu nền kinh tế sụp đổ, đảng Cộng sản sẽ chết.

Một trong những điều kiện mà các đối tác đặt ra cho Việt Nam là **Việt Nam phải có công đoàn độc lập**.

Nếu nhà nước Cộng sản buộc phải công nhận công đoàn độc lập thì đây là một cơ hội lớn cho giai cấp công nhân Việt Nam. Thời gian rất gấp rút.

Mong các lực lượng tranh đấu trong và ngoài nước vì mục đích chung cùng phối hợp hành động.

Thưa các anh chị, các bạn trẻ,

Là người tranh đấu, là người hành động, trước hiện tình Đất nước, sau cái "ngày tang khóc cho Dân tộc Việt

Nam" như lời của nhà văn Võ Thị Hảo, tôi nêu quan điểm của mình như một ý kiến để cùng thảo luận, cùng suy ngẫm, nhằm tìm hướng đi và hành động đúng, rút ngắn thời gian cho cuộc đấu tranh.

Warszawa, 02.12.2013.

danlambaovn.blogspot.com

Ông Trần Ngọc Thành hiện đang là Chủ tịch Ủy ban Bảo vệ Người Lao động VN. Ông du học Ba Lan từ năm 1967-1973. Năm 1988 khi Công đoàn Đoàn Kết sắp giành thắng lợi, ông quay lại Ba Lan làm nghiên cứu sinh. Chúng kiến các cuộc cách mạng tại các nước Đông Âu, ông viết nhiều kiến nghị đề nghị thay đổi tại VN, tuy nhiên ĐCS đã không chấp thuận mà còn đe dọa sẽ bắt ông. Do đó ông quyết định ở lại Ba Lan, tham gia tranh đấu, sau đây cùng một số bạn bè ở Ba Lan phát hành báo Đoàn Chim Việt. Tháng 10-2006, một hội nghị về quyền lao động VN được tổ chức tại thủ đô Ba Lan, và Ủy ban Bảo vệ Người Lao động VN được thành lập nhằm tranh đấu cho quyền lợi của giai cấp công nhân Việt Nam.

PHẢI BỎ ĐẢNG

Phải bỏ đảng! Hỡi đảng viên Cộng sản!

Kinh tế nay đã xuống đến bãi sinh.

Người Việt Nam mười triệu đã hi sinh

Cho một nước Việt Nam nay kiệt quệ!

Mọi thứ xin-cho, đảng coi là ân huệ.

Bị bịt mắt, bị trói cổ, xích tay.

Việc riêng tư, đảng cũng muốn biết ngay,

Công an dòm ngó, đem về đồn trị tội...

Chức tước mua toàn đô-la, vàng khối

Đáo nhậm rồi lại vợ vét cào về.

Thằng dân nghèo đau khổ hết chỗ chề

Bụng ấm ức, không dám ra lời nói.

Dân khổ đau, nhiều gia đình đang đói.

Cậu ấm, cô chiêu hết cỡ xài sang,

Đi du học một năm tốn trăm ngàn

Con các quan, mốt về làm quan tiếp!

Tàu đã vào, ở gần như nửa nước.

Tên đường Tàu, tên xã, luật lệ riêng...

Hãng, công ti, hóa chất thải xuống sông,

Người nước ta ung thư là quá khiếp.

Mỗi năm chết cả trăm ngàn, trăm rưỡi.

Đường phố ngập đĩ đượi với công an.

Gái Việt Nam, ăn mặc rất là sang

Làm cô dâu Đài, Hàn, Sing với Mã...

Nhiều cô chết phải thằng chồng độc ác!

Cả gia đình hăm hiếp, vút bia rừng.

70 năm toàn dân Việt đã từng

Dở sống, dở chết, người còn như cọng rác!

Phải bỏ đảng, chặm không còn cái xác!

Đảng giết dân - không dám giết kẻ thù!

Đảng khi xưa dụ dỗ vào chiến khu

Nhưng nay đảng: chỉ toàn tư bản đồ.

Phải bỏ đảng kéo Tàu ngay đầu gối.

Tầm ăn dâu, Tàu sẽ chiếm nước ta.

Lúc bấy giờ nước là cái tha ma.

Đã mất hết - Việt Nam không còn nữa!

Bút Xuân Trần Đình Ngọc 08-12-2013

cái gọi là Kinh tế Việt Nam...

—Ts Alan Phan 25-11-2013—

Mỗi tuần tôi đều nhận vài email hỏi sao bác không viết bài về kinh tế Việt Nam? Nhiều lý do; nhưng các trợ lý của tôi lại lưu ý là các bài viết về kinh tế của tôi thực ra cũng không nhiều người đọc. Những bài của khách khá nổi danh như anh Phạm Đỗ Chí, Phạm Chí Dũng... đăng trên GNA cũng cùng chung số phận hẩm hiu. Có lẽ các emails là từ những dư luận viên hướng dẫn chúng tôi ra khỏi các bài về lịch sử và văn hoá xã hội thường liên quan chút đỉnh đến chính trị gây khó chịu cho các quan lãnh đạo?

Dù thế nào, cách đây 2 năm, tôi đã cảm nhận là hệ thống kinh tế của Việt Nam đã biến thái thành một sân chơi hoàn toàn do các chính trị gia điều khiển theo mục tiêu chính trị của họ. Mặc cho những lời nói bầy tỏ quyết tâm này chương trình nợ trong kế hoạch 5 năm, 10 năm, 50 năm... không một kinh tế gia nào sống tại Việt Nam thực sự tin vào những chiêu PR hay các khẩu hiệu này. Sau 80 năm, chỉ còn những thế hệ trẻ vừa tập tễnh ra đời là còn chút hy vọng.

Kinh tế Việt Nam đã trở thành một nơi chốn mà mọi thành phần có quyền có lợi tranh giành xâu xé, mang những miếng mồi ngon nhất về cho gia đình và phe nhóm mình. Một chế độ tư bản hoang dã, với nhiều cách phá luật, để kiếm tiền nhiều nhất và nhanh nhất. 5% dân số đang kèm kẹp và thuyết phục đa số còn lại nhận những mâu com vụn, canh thừa... để an phận (sinh ra đã đòi ...làm chủ?).

Và lại, điều này cũng không gì xa lạ. Cách đây 150 năm, Mỹ đã xây dựng nền kinh tế vĩ đại của mình trên những thủ thuật tương tự, dù kín đáo hơn. Gần đây, Hàn Quốc, Đài Loan, Indonesia, Phi Luật Tân... đều có những trải nghiệm đau thương của tư bản hoang dã. Họ may mắn là nền kinh tế toàn cầu lúc đó chưa liên thông rộng rãi nên họ thoát khỏi vũng bùn mà không có nhiều cạnh tranh. Hiện nay, Việt Nam sẽ vất vả hơn nhiều

và chu kỳ trì trệ chắc chắn sẽ kéo dài thành thập kỷ, nếu không canh tân theo môi trường mới.

Đó cũng là lý do chính khiến tôi không nói chuyện về kinh tế VN nữa. Chúng ta không có chính sách hay kế hoạch kinh tế nghiêm túc để thi hành. Chúng ta có một cơ chế hành chính đã bén rễ sâu từ 80 năm qua, và những nhóm đặc quyền sẽ không cho ai đụng tới. Mặc cho mọi kêu gào về tái cấu trúc hay đổi mới, những ai biết chuyện đều quay lưng cười đều. Chúng ta có một kỹ năng ngoại giao rất giỏi, nên chúng ta ca bài con cá rất phù hợp với những gì người Mỹ, người Nhật, người Hàn hay người Tàu, người Nga muốn nghe (cũng không nên tự hào lắm về việc này, họ chỉ gặt đầu khi quyền lợi của họ được tôn trọng). Chúng ta tuyên huấn dạy dỗ bọn dân đen, nhưng phần lớn thời gian và đầu óc chúng ta còn loay hoay với đơn đặt hàng của mẹ đẻ, của xếp lớn, của đối tác, của con cháu...

Tuy nhiên, với các bạn BCA muốn phân tích sâu rộng hơn về nền kinh tế này, tôi xin nhắc các bạn về vài điều căn bản:

1- Số liệu thống kê

Hơn 3 thập kỷ nay, phân tích định lượng (quantitative analysis) của kinh tế vĩ mô càng ngày càng chiếm ưu thế tuyệt đối so với định tính (qualitative). Các số liệu thống kê và dữ kiện chính xác là yếu tố đầu tiên và cuối cùng. Điều này cũng không tránh được những “xoa bóp” cố tình của chính trị gia để trục lợi cho chính sách và quyền lực. Tuy nhiên, trong một thể chế minh bạch với sự soi mói của ngàn góc nhìn từ chuyên gia đến báo giới, mọi lạm dụng đều bị giới hạn.

Trong những quốc gia mà quyền tự do ngôn luận bị kiểm soát chặt chẽ, mọi sử dụng số liệu là một trò hải kịch cỡm. Trừ khi vì miếng com manh áo, khi các chuyên gia khoác cho dự đoán và phân tích của mình cái áo khoa học dựa trên các số liệu sản xuất từ bệnh thành tích, họ đã tự lừa dối bản thân và bao người khác!

2- Quán tính (inertia) là một lực đẩy bền bỉ

Ngược với thái độ tô hồng với trách nhiệm ở trên là những đánh giá vô cùng tiêu cực của nhiều chuyên gia khi họ nhận ra những hiểm nguy và rủi ro lớn của bất cứ nền kinh tế nào. Danh từ “vỡ trận”, “sụp đổ”, suy thoái “trăm năm”... được sử dụng bừa bãi. Một thí dụ điển hình là xứ Zimbabwe của ông Mugabe. Mặc cho lạm phát cả trăm ngàn phần trăm mỗi năm, dân tình phải bỏ chạy khỏi xứ hàng loạt, cuộc khủng hoảng làm thế giới há hốc miệng cũng chấm dứt sau 6 năm. Đến nay, dù không khá gì hơn các nước láng giềng, Zimbabwe và ông Mugabe (đắc cử từ 1980) vẫn tồn tại và nhe răng cười rất tươi trước các ống kính phóng viên (hay ngủ say sưa trong một cuộc họp thượng đỉnh các quốc gia Phi mấy ngày trước).

Những thí dụ về các quốc gia khác như Bắc Triều Tiên, Hy Lạp, Argentina... tràn đầy trong lịch sử kinh tế thế giới.

3- Mọi nền kinh tế đều có những mảng tối sáng khác nhau và luôn thay đổi

Không một nền kinh tế nào giống nhau. Ngoài kích cỡ, đặc thù cạnh tranh, cơ hội và rủi ro, các nền kinh tế quốc gia lại còn luôn biến dạng theo tình thế hay theo lãnh tụ. Phi Luật Tân đang trì trệ vì các Tổng thống từ Ramos đến Arroyo đã để quán tính và các phe nhóm lợi ích lôi cuốn. Đến 2010, khi vị Tổng thống trẻ Aquino nắm quyền, ông đã quyết tâm theo đuổi một chính sách cải cách và hiện đại, tạo nhiều thành quả ngoạn mục trong mấy năm vừa qua.

Quay lại với Việt Nam, trong khi các doanh nghiệp tư nhân vất vưởng vì nhiều thể yếu cạnh tranh, lỏng lẻo trong một nền kinh tế vĩ mô giáo điều và nặng nề, khu vực FDI (Foreign Direct Investment: Đầu tư trực tiếp nước ngoài) hiện đang phát triển tốt với những đặc lợi ban phát vô cùng béo bở. Các nhà đầu tư FDI rất nhạy bén với cơ hội và thêm vào đó, thị trường tương lai của 90 triệu dân số trẻ trung luôn tạo hấp dẫn. Sản lượng xuất khẩu của các doanh

ngành FDI sẽ là đầu tàu chính cho những phát triển sắp đến.

4- Ba gánh nặng ngàn cân

Tuy nhiên con rồng kinh tế Việt Nam sẽ không cất cánh được, ngay cả khi gia nhập TPP (dự trù vào cuối 2014); vì trọng lực nặng nề của 3 yếu tố: doanh nghiệp nhà nước, nợ xấu ngân hàng và ngân sách chính phủ. Ngày nào mà toàn dân còn phải khiêng đỡ các hành lý này, thì ngày đó kinh tế VN chỉ nên bàn về mô hình “sống sót” (survival).

Khi các nhà lãnh đạo chính trị và kinh tế vẫn kiên định về định hướng lạ lùng và ngược đời của VN, thì hệ quả là ngay cả 120 năm sau, chúng ta cũng không bắt kịp Singapore. Các thế hệ trẻ sau này sẽ tiếp tục đi đào vàng giữa sa mạc hay biển cả.

Nhưng trên hết, tôi vẫn muốn chia sẻ một nguyên lý mà tôi hay lập đi lập lại: *kinh tế cá nhân vẫn quan trọng hơn vĩ mô*. Một doanh nghiệp đầy đủ kỹ năng và có một kế hoạch chi tiết bài bản về mô hình kinh doanh, cùng một quyết tâm và kiên nhẫn cao độ, vẫn sẽ tìm cho mình một chỗ đứng xứng đáng dưới ánh mặt trời. *****

tiếp nước ngoài (FDI), trong khi các doanh nghiệp nội phần nhiều đã suy kiệt.”

Trong cuộc phỏng vấn của Nam Nguyên, TS Nguyễn Quang A nguyên Viện trưởng Viện Nghiên cứu Phát triển IDS, một tổ chức tư nhân ở Hà Nội đã tự giải thể, đưa ra thí dụ về sản phẩm xuất khẩu của Samsung chiếm 20% tổng giá trị xuất khẩu của Việt Nam tính đến hết tháng 10/2013. Theo đó lợi nhuận của Samsung đương nhiên chuyển ra khỏi Việt Nam, phần Việt Nam được hưởng rất nhỏ nhưng toàn bộ đều được tính vào GDP. TS Nguyễn Quang A nhấn mạnh:

“Cái việc ‘tự sướng’ với các con số là một truyền thống lâu đời ít ra cũng phải ít ra mấy chục năm của Việt Nam này rồi. Người ta chỉ thích các con số mà không biết đằng sau những con số đó ý nghĩa thực của nó như thế nào. Thí dụ cái gọi là tăng trưởng GDP, con số đó có thể có nhiều ý nghĩa nhưng xét về thu nhập của người dân, lấy GDP hàng năm chia cho 90 triệu người dân để ra con số thu nhập đầu người một nghìn mấy (1960 USD) thì nó không thực sự là người

thôn nơi 70% dân số Việt Nam sinh sống thì ngay như các tỉnh miền Tây Nam bộ trù phú, nhiều vị Chủ tịch tỉnh cũng lác đác. Nghiên cứu chung giữa tổ chức phi chính phủ Oxfam và Viện Chính sách và Chiến lược Phát triển Nông nghiệp Nông thôn công bố ngày 17-10 ở Hà Nội cho thấy thu nhập trung bình của người nông dân trồng lúa vùng đồng bằng sông Cửu Long chỉ khoảng 535.000 đ/người/tháng. Mức thu nhập bình quân đầu người này kém con số Thủ tướng đưa ra tới 8-9 lần và cho thấy khoảng cách giàu nghèo ở Việt Nam là rất lớn. Thực tế này cũng đi ngược với tinh thần xã hội chủ nghĩa mà Việt Nam theo đuổi và xưng tụng. Đáp câu hỏi của chúng tôi, TS Nguyễn Quang A nhận định:

“Ở Việt Nam người ta sử dụng ngôn ngữ khác, người ta gọi là xã hội chủ nghĩa nhưng thực sự cái người ta đang xây dựng là chủ nghĩa tư bản man rợ chứ không phải theo kiểu xã hội chủ nghĩa bên Tây Âu. Tức là những chuyện công bằng xã hội, bảo đảm quyền lợi cho người lao động thì ở đây người ta nói như vậy, nhưng thực sự không phải là như vậy. Khoảng cách gia tăng giữa giàu và nghèo, giữa những người thu nhập rất là lớn và những người rất nghèo thì càng ngày càng dẫn thêm ra và nếu họ không để ý đến thì vấn đề này sẽ sinh ra bất ổn xã hội lớn.”

Báo mạng Sống Mới có trụ sở tại Hà Nội và TP.HCM cho rằng Việt Nam mãi say sưa với con số GDP (Tổng sản phẩm quốc nội) vẫn tăng trưởng qua các năm mà quên một điều cốt yếu rằng: GDP không loại bỏ số tiền mà người Việt Nam phải dành ra để trả nợ, và khoản lợi nhuận doanh nghiệp nước ngoài chuyển về nước họ. Trong khi đó, GNI (Tổng thu nhập quốc dân) chỉ tính theo hoạt động sản xuất kinh doanh của công dân hay pháp nhân một nước, bất kể họ đang ở đâu - phản ánh chân thực hơn nền kinh tế Việt Nam thực sự đã làm được những gì - lại thường xuyên bị bỏ quên trong báo cáo.

Tờ báo mạng, trích số liệu Ngân hàng Thế giới cho biết GDP năm

"Tự sướng" với thu nhập người Việt đạt 1960 USDNam Nguyên RFA 06-12-13.....

Ý nghĩa thực như thế nào?

Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đã vẽ ra một bức tranh kinh tế màu hồng khi ông phát biểu trước Diễn đàn Quan hệ Đối tác phát triển Việt Nam (VDPF) ngày 5/12 tại Hà Nội. Theo đó, quy mô kinh tế hiện đạt gần 176 tỷ USD, thu nhập bình quân đầu người khoảng 1.960 USD tăng gần 23% so với năm 2012.

Báo mạng lẽ phải, tờ Sống Mới SM Online ngày 3-12 có bài “Tự sướng với con số tăng trưởng ảo”. Bài báo dẫn nhập: “Sự chênh lệch quá lớn giữa GDP (Tổng sản phẩm quốc nội) và GNI (Tổng thu nhập quốc dân) trong báo cáo của Ngân hàng Thế giới (WB) đã chỉ ra rằng: Tăng trưởng nền kinh tế Việt Nam đang phụ thuộc quá lớn vào các doanh nghiệp có vốn đầu tư trực

dân được hưởng. Thí dụ họ làm một cái cầu chẳng hạn thì cái phân giá trị gia tăng ấy được tính vào GDP, sau đó vì làm kém cái cầu ấy bị sập, công dọn dẹp cây cầu sập cũng được tính vào GDP, khi sửa cái cầu ấy cũng tính vào GDP. Nhưng thực sự nó chẳng mang lại gì cả. Nói cách khác, người ta bảo là đào đường lên, lấp xuống xong lại đào và lấp thì cái quá trình vô bổ ấy cũng làm tăng trưởng GDP và GDP chia cho đầu người là không có ý nghĩa lắm.”

Con số thu nhập bình quân đầu người 1960 USD/năm được Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đưa ra tương đương 41,3 triệu đồng một năm hay 3,4 triệu đồng/người một tháng. Con số này có thể thích hợp với các thành thị lớn, nhưng ở nông

2012 của Việt Nam đạt 141,7 tỷ USD thì GNI lại chỉ đạt 134,2 tỷ USD chênh lệch 7,5 tỷ USD. Trước kia vào năm 2003 chênh lệch giữa GDP và GNP của Việt Nam chỉ có 0,6 tỷ USD. Như vậy mức chênh lệch đã tăng 16 lần từ 2003 tới 2012 và trong tương lai có thể mở rộng hơn nữa, khi Việt Nam phải trả lãi nợ nước ngoài ngày một nhiều hoặc doanh nghiệp nước ngoài tại Việt Nam phát triển hơn hiện nay.

Kinh tế sáng sửa?

Tường thuật Diễn đàn Hà Nội 5-12-2013, báo mạng VnExpress trích lời Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng nói rằng: “Từ một quốc gia nhận tài trợ trong 20 năm qua, Việt Nam đã trở thành quốc gia đối tác phát triển. Việt Nam hiện đã trở thành nước có thu nhập trung bình thấp, do đó thay vì tổ chức các hội nghị nhóm tư vấn các nhà tài trợ cho Việt Nam (CG) để công bố cam kết vốn tài trợ phát triển của nước ngoài (ODA), thì nay lần đầu tiên Việt Nam tổ chức Diễn đàn Quan hệ Đối tác phát triển Việt Nam (VDPF)”.

Người đứng đầu chính phủ Việt Nam nói tại Diễn đàn VDPF rằng, sẽ kiểm soát chặt nợ công, nợ chính phủ, nợ nước ngoài, bảo đảm trong giới hạn an toàn. Một tuần trước khi Diễn đàn VDPF diễn ra, trong dịp trả lời chúng tôi, TS Lê Đăng Doanh chuyên gia kinh tế độc lập ở Hà Nội nhận định là: Thủ tướng công bố con số nợ công trong ngưỡng an toàn là theo báo cáo của Bộ Tài chính, trong đó chỉ tính đến những số nợ nước ngoài và nợ trái phiếu chính phủ ở trong nước, chứ không xem xét đến những khoản nợ của các Doanh nghiệp Nhà nước mà các khoản nợ này thì ít nhiều đều có liên quan đến trách nhiệm của Nhà nước. TS Lê Đăng Doanh tiếp lời:

“Một số chuyên gia kinh tế đã đi đến một con số nợ đó là cộng nợ của Doanh nghiệp Nhà nước với nợ của chính phủ thì tất cả đã đi lên tới 95% GDP tức là vượt qua giới hạn an toàn mà Ngân hàng Thế giới đã đề ra cho các nước là 65% GDP. Ngoài ra, TS Vũ Quang Việt, nguyên Vụ trưởng Vụ Tài khoản Quốc gia của Cơ quan Thống kê Liên Hiệp Quốc cũng đưa ra một

con số thì số nợ đó có thể lên tới 105% GDP. Đây là những con số mà chúng ta cần tham khảo cho những cách tính và cách tiếp cận khác nhau.”

Ngày 4-12 tại Hà Nội cũng diễn ra Diễn đàn Doanh nghiệp Việt Nam (VBF), theo báo mạng VnEconomy, giới đầu tư kêu gọi thúc nhanh cải cách doanh nghiệp nhà nước. Tờ báo trích lời ông Alain Cany, đồng chủ tịch VBF nói rằng: “Để thực hiện, khuyến khích tăng trưởng kinh tế lành mạnh, các doanh nghiệp nhà nước phải tuân thủ các qui luật thị trường và phải chịu trách nhiệm trong việc sử dụng nguồn vốn của nhà nước. Tuy nhiên các doanh nghiệp nhà nước làm thương mại được hưởng các ưu đãi, đối xử đặc biệt của nhà nước thì những doanh nghiệp này sẽ có khả năng kiểm soát, chi phối thị trường, từ đó ảnh hưởng đến cạnh tranh bình đẳng với doanh nghiệp tư nhân.”

Vẫn theo VnEconomy, ông Preben Hjortlund, Chủ tịch Phòng Thương mại Châu Âu tại Việt Nam (EuroCham) nêu lên mối quan tâm chính của các nhà đầu tư nước ngoài là vấn đề cải cách và tái cơ cấu doanh nghiệp nhà nước.

Tại Diễn đàn VDPF Hà Nội ngày 5-12, theo VnExpress, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng kiên định mục tiêu ổn định kinh tế vĩ mô, kiểm soát lạm phát ở mức 7%. Tuy bội chi ngân sách năm 2013-2014 được nâng lên 5,3% nhưng sẽ điều chỉnh giảm dần từ năm 2015. Ngoài ra Thủ tướng Việt Nam hứa hẹn tiếp tục đẩy mạnh tái cơ cấu đầu tư công, doanh nghiệp Nhà nước và hệ thống ngân hàng. Ông Nguyễn Tấn Dũng cũng hứa hẹn xử lý tình trạng sở hữu chéo, nợ xấu và sử dụng cơ chế Công ty quản lý tài sản các tổ chức tín dụng VAMC để mua từ 130.000 tới 180.000 tỷ đồng nợ xấu trong hai năm 2013-2014.

Phải chăng tình hình kinh tế Việt Nam có vẻ sáng sửa như phát biểu của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng. Chúng tôi xin trích lại nhận định của TS Lê Đăng Doanh:

“Những khó khăn và những vấn đề của kinh tế Việt Nam thì vẫn

đang còn ở phía trước chưa giải quyết được. Thí dụ như vấn đề tái cấu trúc đầu tư công cũng chưa giải quyết được, rồi vấn đề tái cấu trúc các Tập đoàn và Doanh nghiệp Nhà nước cũng chưa giải quyết được. Con số gần đây cho thấy là các Tập đoàn Kinh tế Nhà nước có món nợ tổng cộng lên đến một triệu năm trăm tám mươi tám ngàn tỷ đồng (1.588.000.000 đ), tức là một con số cực lớn và chưa biết số nợ đó sẽ được giải quyết như thế nào.

Ngoài ra về bất động sản, chúng ta được biết gói 30 ngàn tỷ đồng để hỗ trợ giải quyết bất động sản nhưng sau 6 tháng mới giải ngân được có 1,1%. Như vậy để giải ngân hết số tiền đó thì chúng ta cần 100 lần của 6 tháng, tức là cần 30 năm. Đó là một viễn cảnh không mấy sáng sửa đối với việc giải quyết bất động sản đó. Ngoài ra ngân sách Nhà nước cũng gặp khó khăn rất lớn và có lẽ cũng phải điều chỉnh lại. Và Nông nghiệp Nông dân Nông thôn Việt Nam cũng đang rất cần cuộc cải tổ và điều chỉnh để bơm thêm tín dụng vào cho nông nghiệp và nông dân có thể phát triển được mạnh mẽ hơn.”

Những tín hiệu từ Diễn đàn Quan hệ Đối tác phát triển Việt Nam 2013 cho thấy nền kinh tế Việt Nam vẫn chưa có sự ổn định mang tính bền vững. Giám đốc quốc gia Việt Nam của Ngân hàng Thế giới bà Victoria Kwakwa khuyến nghị Chính phủ Việt Nam cần tiếp tục ổn định kinh tế vĩ mô, khôi phục tài chính ngân hàng, cải cách kinh tế quốc doanh, tạo sân chơi bình đẳng cho kinh tế tư nhân cũng như đẩy nhanh tái cơ cấu doanh nghiệp Nhà nước và khu vực tài chính, tạo sự minh bạch trong quản trị doanh nghiệp.

Các chuyên gia nhân định là tất cả những vấn đề vừa nêu thật ra không có gì mới, vì những khuyến nghị như thế được liên tiếp đưa ra tại các Hội nghị nhóm tư vấn các nhà tài trợ cho VN (CG) những năm vừa qua. Nhất là giờ đây khi VN đổi vị thế trở thành đối tác quan hệ phát triển mà sự hứa hẹn cải cách vẫn được xem là dậm chân tại chỗ.

DẠY TRẺ EM NHƯ THẾ NÀY SAO?

.....Song Chi 30-11-2013.....

“Ồ với ai? Với bà. Bà gì? Bà ngoại. Ngoại gì? Ngoại xâm. Xâm gì? Xâm lăng. Lăng gì? Lăng bác. Bác gì? Bác Hồ. Hồ gì? Hồ ao. Ao gì? Ao cá. Cá gì? Cá quả. Quả gì? Quả dầm.” Đây không phải là những câu đồng dao vớ vẩn trẻ con hát ngẫu nhiên ngoài đường nữa mà đã được đưa vào cuốn “Đồng dao dành cho trẻ mầm non” tập 6, do nhà xb Mỹ Thuật và công ty văn hóa Đinh Tị phát hành.

Còn nữa, một bài khác: “Ông Nhặng mà lấy bà Nhặng. Để được con rần thần lần cụt đuôi. Ông Nhặng bảo để mà nuôi. Bà Nhặng đập chết đem vui đồng tro. Ông Nhặng bảo để mà kho. Bà Nhặng đập chết đem cho lảng giềng. Có kho thì kho với riêng. Đừng kho với ớt tổn tiền uống công.”

Những bài đồng dao vô văn hóa, phản cảm này đã bị dư luận phát hiện ra và phản ứng mạnh, nhà xb Mỹ Thuật phải ra công văn yêu cầu đơn vị liên kết phát hành là nhà sách Đinh Tị thu hồi cuốn sách. Nhưng phải chăng chỉ đơn giản thu hồi là xong, khi những sự việc tương tự đã xảy ra không chỉ một lần, trong lĩnh vực xuất bản sách giáo khoa, sách truyện... dành cho lứa tuổi mầm non, nhi đồng cho đến thiếu niên lâu nay?

Riêng sách giáo khoa từ lớp 1 đến lớp 12, báo chí đã nhiều lần viết về những sai sót như những hột sạn to đùng mà từ khâu biên soạn, biên tập, kiểm duyệt... chẳng ai nhận ra, cho tới khi phụ huynh, thầy cô hoặc báo chí lên tiếng. Chỉ cần gõ Google cụm chữ “sách giáo khoa sai sót” chẳng hạn, sẽ có vô số kết quả, bài báo hiện ra. Ví dụ “Những sai sót trầm kha trong sách tiếng Việt lớp 1” (VTC News), “Hầu hết sách giáo khoa đều có sai sót” (Gia Đình), “Kiến thức sách lịch sử sai lâu mặc nhiên thành đúng” (Người đưa tin), “Quá nhiều lỗi sai nghiêm trọng trong sách học sinh” (Kiến Thức)...

Bên cạnh bộ sách giáo khoa chính thức được dạy ở trường, có rất nhiều sách tham khảo, sách tập viết chữ đẹp, sách hướng dẫn làm bài tập thêm của các môn học v.v... Những loại sách này lỗi sai càng nhiều do các nhà xuất bản thường liên kết hoặc đứng tên với các cá nhân hoặc nhóm làm sách tự nhân, và chỉ chịu trách nhiệm khâu kiểm duyệt, nhưng nhiều khi khâu này lại bỏ sót, không nhận ra!

Có khi sai lỗi chính tả trong sách tập đánh vần, có khi đề toán sai, có khi sai trong kiến thức văn học, lịch

sử, khoa học xã hội, khoa học xã tự nhiên ở những lớp lớn hơn...

Sai lỗi chính tả như trong bài báo “Giật mình sách giáo dục mắc lỗi sai ‘ngớ ngẩn’” (Xã Luận) nêu ra hai cuốn sách “Vỡ luyên tập Tiếng Việt 1, nxb Đà Nẵng” viết chữ “thước đo” thành “thươt đo” cho trẻ em tập viết theo. Cuốn “Bài tập thực hành tiếng Việt 2” của nxb ĐH Sư phạm, đã dùng sai từ “nắn nỉ” thành “nặng nỉ”, “giỗ tổ” thành “dỗ tổ”, “cây nêu” thành “cây lêu”...

Có những cái sai ngô nghê, phi lý, làm ảnh hưởng không tốt đến nhận thức của trẻ như bài toán mà theo báo Tuổi Trẻ, vẫn chưa xác minh được nguồn gốc: “Hiện nay Nam 4 tuổi, tuổi của bố gấp 4 lần tuổi Nam. Tuổi của mẹ gấp 3 lần tuổi Nam. Hỏi: Bố Nam bao nhiêu tuổi? Mẹ Nam bao nhiêu tuổi?” Hoặc bài toán rợn người trong cuốn “Phép cộng trừ phạm vi 100”: “Hai bàn tay em có 10 ngón, do đùa nghịch dao, nên bị cụt mất đi 2 ngón tay. Hỏi em còn lại mấy ngón tay?” Thậm chí còn có cả hình vẽ minh họa! Cuốn sách được ghi là của nxb Trẻ nhưng cũng theo báo Tuổi Trẻ, nxb Trẻ đã lên tiếng thông báo đó chỉ là sự mạo danh. (Bài “Truy tìm bài toán rợn người” - Tuổi Trẻ)

Trong chương trình “Dàn hỏi - Bộ trưởng trả lời” của đài truyền hình VN (phát sóng tối 24-11), Bộ trưởng Bộ GD-ĐT Phạm Vũ Luận lý giải: “Có thể nói đây là biểu hiện của tác động tiêu cực của kinh tế thị trường vào giáo dục... Những tài liệu này do những người viết không đủ kiến thức về khoa học giáo dục, không có những kiến thức thực tiễn và thiếu trách nhiệm, các nhà xuất bản nhà in chạy theo đồng tiền đơn thuần đã đưa ra thị trường và xâm nhập mức nhất định vào các nhà trường” (“Đề toán phi nhân tính: Bộ trưởng GD-ĐT nói gì?”, Tạp chí Gia Đình)

Nghĩa là tội lỗi là do ham tiền, do nền kinh tế thị trường mà ra cả! Nhưng còn những sai sót đầy dẫy trong những bộ sách giáo khoa do chính Bộ GD-ĐT biên soạn và xuất bản thì bộ trưởng nghĩ sao?

Báo chí, những người có trách nhiệm trong ngành giáo dục, các nhân sĩ trí thức... đã từng bàn luận nhiều về nguyên nhân dẫn đến tình trạng sai sót trong sách giáo khoa.

Bài “Sách giáo khoa sai nhiều do đề ngược” (báo Phụ Nữ) trích dẫn ý kiến của người trong ngành rằng sự sai sót do thực hiện quy trình làm sách ngược.

“GS Nguyễn Xuân Hân, ĐHQG Hà Nội, cho rằng vì cách làm sách hiện nay không mang tính khoa học, cách thẩm định chương trình-SGK cũng sai quy trình khoa học. Đáng lý chương trình-SGK phải làm xong trước, từ lớp 1 đến lớp 12, rồi mới tiến hành thẩm định. Việc thẩm định kiểu du kích, “vừa chạy vừa xếp hàng”, biên soạn đến đâu thẩm định đến đó rồi triển khai vào trường học không thể đem tới một bộ sách tốt... Trong một lần phát biểu về SGK hiện nay, ông Ngô Trần Ái, tổng giám đốc Nxb Giáo Dục, cũng thừa nhận đây là quy trình ngược. Theo ông, ban đầu chỉ mới có chương trình khung, các tác giả SGK đã đắp “xương thịt” cho nó. Sau khi SGK ra đời, những người làm chương trình mới dựa vào đó để xây dựng chương trình SGK hoàn thiện và chuẩn. Chính vì quy trình ngược này nên thường xuyên có sự bất đồng quan điểm giữa tác giả viết sách với tác giả chương trình”...

Một nguyên nhân khác mà những nhà chuyên môn cũng đã chỉ ra, đó là lâu nay trong nhà trường chỉ có một bộ sách giáo khoa chính thức, do Bộ GD-ĐT tổ chức biên soạn và xuất bản. Đây là một quy định không giống ai so với nhiều quốc gia khác có mấy bộ sách giáo khoa, thầy cô giáo được quyền chọn lựa sách nào hay hơn để dạy. Dần dần, qua cạnh tranh thực tế các sách giáo khoa sẽ được cải tiến, sửa chữa những sai sót, để nâng cao về chất lượng.

Trong khi đó, vì giao độc quyền cho Bộ GD-ĐT biên soạn nên cứ thấy cải tiến hoài, vài năm lại thay đổi mà chất lượng vẫn không khá lên. Chỉ tội cho gia đình nào có mấy anh em cùng đi học thì anh chị chẳng để lại sách cho các em dùng được, vì em lại phải mua bộ mới. Nhà nào có một con thì cũng chẳng thể bán rẻ lại cho những học sinh nghèo dùng. Đất nước còn nghèo mà sử dụng sách giáo khoa quá sức lãng phí.

Những sai sót kể trên hoặc do làm sách ẩu tả, dốt nát, hoặc vô ý thức (như trường hợp mấy bài đồng dao vớ vẩn hoặc mấy bài toán “tảo hôn”, “cụt tay”). Nhưng làm khi, sự vô ý thức còn ở mức độ cao hơn, như trong trường hợp những cuốn sách có in hình cờ TC, hoặc đưa hình 12 con giáp của TC để dạy cho trẻ em...

Và không chỉ một lần. Theo báo Tuổi Trẻ, “Như vậy, đến nay đã có bốn tập sách dành cho các em mầm non VN có in cờ TC: Phát triển toàn diện trí thông minh cho trẻ (công ty văn hóa Hương Thủy và nxb Dân Trí), Bé làm quen với chữ cái (hành trang cho bé chuẩn bị vào lớp 1, công

ty cổ phần dịch vụ văn hóa sư phạm và nxb ĐH Sư Phạm), 10 phút cho bé trước giờ đi ngủ (tập 2: Bồi dưỡng tình cảm) và Trắc nghiệm trí tuệ toàn diện cho trẻ (Cty Đình Tị và nxb Mỹ Thuật)". (Bài "Lại dùng cờ TC dạy trẻ Việt"). Đáng nói là có cuốn do chính người Việt biên soạn chứ không phải mua bản quyền từ nước ngoài.

Còn sách có in hình 12 con giáp của TC là từ tập Cầu Vòng, loại ấn phẩm ra từng kỳ do NXB Dân Trí cấp phép, phát hành tháng 2-2013, với phần hướng dẫn tô màu 12 con giáp được in sẵn là con thỏ thay cho con mèo... Rồi thì "Sách của Lê Quý Đôn lại minh họa hình Nguyễn Trãi", "Sách quên Hoàng Sa, Trường Sa: Bộ trường Luận trần tình" v.v...

Các ông lãnh đạo đảng và nhà nước Cộng sản Việt Nam lâu nay cứ suốt ngày hù dọa mình, hù dọa nhân dân về cái gọi là "âm mưu diễn biến hòa bình" của các nước Mỹ và phương Tây, thực chất là họ sợ hãi những ảnh hưởng tự do dân chủ tiến bộ từ các nước này.

Trong khi đó thì "âm mưu diễn biến hòa bình" đáng nguy hơn lại đến từ nước láng giềng phương Bắc theo chiến lược thâm sâu "không đánh mà thắng," đang từ từ Hán hóa Việt Nam trên mọi lĩnh vực, kể cả giáo dục, trong đó phải kể đến sự tiếp tay của những con người biên soạn, xuất bản sách cho trẻ em mà lại vô ý thức đến vậy.*****

phạm tày trời của lãnh đạo cao cấp Cộng sản Việt Nam.

Sau khi nhận phòng tại Nhà nghỉ nói trên được 15 phút, có hơn 20 kẻ lạ mặt bất ngờ đập tung cửa phòng của tôi (đang khi tôi cầu nguyện), và phòng của hai bạn tôi (đang khi họ chuẩn bị ngủ). Tất cả bọn đều mặc thường phục.

Sau khi bắt chúng tôi ngồi yên, họ liền tự xưng là công an Thành phố Đà Nẵng, nhưng thái độ rất côn đồ, đầy vẻ uy hiếp và bắt đầu lục soát kiểm tra cách thô bạo.

Tôi nói với họ: "Các anh là công an, đại diện pháp luật, tại sao vào phòng tôi không gõ cửa? Các anh đã không mang sắc phục, lại còn đập tung cửa xông vào, rõ ràng có hành vi xâm phạm chỗ ở của người khác và có biểu hiện uy hiếp cưỡng ép giết... Các anh kiểm tra phòng của chúng tôi tại sao không có mặt của chủ nhà nghỉ cũng như sự đồng ý của chúng tôi trước, giữa lúc chúng tôi đang nghỉ ngơi?"

Nghe thế, bọn họ liền gọi chủ nhà nghỉ và một người mang sắc phục công an lên. Tôi nói tiếp: "Nếu thực sự các anh là công an thì chúng tôi đây cũng là công dân, các anh cần phải tôn trọng chứ?" Nhưng họ đã bắt chúng tôi phải im lặng. Có một tên cất tốc kiểu đầu đinh (sau này tôi biết tên là Dũng) và nhiều tên khác xông vào định đánh tôi và cô Phương Anh.

Sau đó họ thu giữ hành lý, bắt chúng tôi xuống phòng lễ tân và lục

Nghe thế, bọn họ rút ra một tờ giấy, nói là để ghi những gì tạm giữ của chúng tôi. Sau khi kiểm tra tất cả các tài sản của tôi, họ thu giữ : 01 máy ảnh hiệu Nikon D90 kèm ống kính, 01 máy thu âm, 01 Điện thoại cầm tay, 01 tài liệu "14 điều cam kết mà Việt Nam đã ký tại Hội đồng Nhân quyền Liên Hợp Quốc", 01 tài liệu "Công ước chống tra tấn của Đại Hội Đồng Liên Hợp Quốc", 01 tài liệu "Nhật ký làm việc với phòng PA 61 công an thành phố Đà Nẵng (Nguyễn Văn Thanh)", 01 xe gắn máy và giấy tờ tùy thân (CMND). Họ cũng thu giữ của anh Hùng và chị Anh 01 máy laptop hiệu Dell, 02 điện thoại cầm tay, 31 cuốn "Cẩm nang Thực thi Quyền Con người", 01 xe gắn máy và giấy CMND của anh Hùng. Trong khi họ làm biên bản thu giữ tài sản, tôi lấy máy ảnh để ghi hình việc làm của họ, thì tên Dũng và hai tên khác xông vào giật máy ảnh, bắt để tại bàn. Cả máy thu âm tôi đang mở chế độ thu cũng bị họ tắt đi rồi xóa dữ liệu trong đó. Các điện thoại cũng không cho chúng tôi sờ đến, sợ chúng tôi liên lạc với người nhà.

Viết xong, họ đọc cho chúng tôi nghe. Sau đó anh Hùng yêu cầu cho xem nội dung biên bản. Họ không đồng ý. Ngược lại tên Dũng còn lớn tiếng nói: "Các anh đã nghe rõ chưa?" Tôi trả lời: "Chúng tôi đã nghe các anh đọc, nhưng chúng tôi chưa được đọc nội dung những gì các anh viết về tài sản bị tước đoạt của chúng tôi thì làm sao chúng tôi ký được chứ? Đề nghị các anh cho xem và lập thành hai bản, mỗi bên cất giữ một bản". Nhưng tên Dũng vẫn cứ lớn tiếng nhắc lại nhiều lần câu hỏi hỏi này: "Các anh đã nghe rõ chưa?", và tôi vẫn trả lời y như cũ. Tên Dũng lại trăng tráo: "Các anh không có quyền đọc nội dung biên bản, cứ ký vào là xong!". Tôi nói: "Các anh giữ tài sản của chúng tôi rồi viết biên bản mà không cho chúng tôi xem nội dung, như vậy các anh đã vi phạm pháp luật. Còn chúng tôi chỉ đòi hỏi quyền lợi của chúng tôi theo như pháp luật qui định. Yêu cầu các anh niêm phong tất cả tài sản của chúng tôi mà các anh đang tạm giữ". Nhưng bọn họ vẫn một mực từ chối cách vô lý.

Tôi đành phải nói tiếp: "Các anh tự xưng mình là Công an, yêu cầu các anh tôn trọng pháp luật. Là người thi hành pháp luật, các anh phải tôn trọng pháp luật cách gương mẫu. Nếu cứ ép chúng tôi như thế này thì bắt buộc chúng tôi phải nghĩ các anh là côn đồ đội lốt công an". Tên Dũng lại lớn tiếng với tôi: "Anh có lỗi tai không? Tôi hỏi các anh đã nghe rõ

ĐƠN TỐ CÁO CÔNG AN NHÂN NGÀY NHÂN QUYỀN

.....*Nguyễn Đức Quốc 09-12-2013*.....

Kính gửi

- Toàn thể Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước
- Các Chính phủ dân chủ tự do khắp hoàn vũ
- Các Cơ quan, Tổ chức nhân quyền quốc tế

Xin tố cáo trước Công luận toàn cầu và đồng bào Việt Nam trong lẫn ngoài nước về hành vi côn đồ, vu khống, bắt người trái pháp luật của Cảnh sát hình sự Công an Cộng sản Việt Nam tại Thành phố Đà Nẵng ngày 07 và 08-12-2013

Nội dung sự việc:

Vào tối ngày 07-12-2013, lúc 22h45 phút, tôi cùng vợ chồng anh Lê Anh Hùng - Lê Thị Phương Anh, trú tại thị xã Đông Hà tỉnh Quảng Trị, đến thuê phòng số 203 và 202 Nhà nghỉ Hồng Ngọc, đường Nguyễn Huy Tự, quận Liên Chiểu, thành phố Đà Nẵng. Xin lưu ý: anh Hùng là người đã rất nhiều lần lên tiếng tố cáo những vi

soát khắp cả thân thể ba người chúng tôi với lý do vu khống: mang theo hàng lậu !?! Lát sau, họ yêu cầu chúng tôi phải lên xe về đồn công an quận Liên Chiểu "để làm việc". Hùng, Anh và tôi không đồng ý: "Chúng tôi yêu cầu các anh muốn "làm việc" với chúng tôi thì phải "làm việc" tại nhà nghỉ, vì chúng tôi là công dân tự do, hợp pháp, thuê nhà nghỉ có giấy tờ đăng ký hẳn hoi. Các anh phải làm đúng những gì pháp luật qui định. Hơn nữa, tự xưng là công an, các anh phải chứng minh điều này bằng cách cho chúng tôi xem giấy tờ trước khi làm việc". Chẳng những không đồng ý, họ còn nạt nộ cả ba chúng tôi và đối với cô Phương Anh thì có hành vi rất lỗ mãng. Sau một hồi tranh cãi, tôi nói: "Chúng tôi sẽ hợp tác với các anh với điều kiện các anh phải lập biên bản có chủ nhà nghỉ chứng kiến, vì chủ nhà nghỉ có trách nhiệm với khách thuê phòng".

chưa?” Tôi không trả lời mà chỉ hỏi lại: “Anh có phải là con người không? Tại sao tôi nói mà anh không hiểu? Chỉ có loài khỉ mới không hiểu tiếng nói của con người!”... Sau đó tên Dũng ra lệnh cho chủ nhà nghỉ phải ký làm chứng vào biên bản. Tôi lại nói với hắn: “Anh không được ép họ ký khi họ chưa được xem nội dung bản văn”. Hắn ngهنh ngang trả lời: “Chúng tôi có quyền, cấm các anh không được chỉ bảo cho chủ nhà nghỉ”.

Rốt cục tên Dũng ra lệnh cho hơn 20 kẻ trong bọn bắt ba người chúng tôi lên xe công an đang đậu trước cửa nhà nghỉ. Tôi yêu cầu họ để chúng tôi tự đi bằng xe của mình, không thì họ phải chở chúng tôi bằng xe máy của chúng tôi. Bốn tên liền chụp lấy tay tôi và tước chìa khóa. Họ tống tôi và vợ chồng anh Hùng lên chiếc xe bẫy chổ của họ, trên đó đã có năm công an ngồi sẵn, rồi rồ máy chở chúng tôi đi. Khi xe đang chạy, anh Hùng nói với những người trên xe: “Các anh nên nhìn hoàn cảnh của đất nước trong thời kỳ khó khăn này mà cứu nguy cho Dân tộc! Các anh thấy hiện nay tham nhũng tràn lan, lãnh thổ đất nước đang mất dần do bị ngoại bang xâm chiếm! Các anh nên nghĩ lại mà hành động để cho Đất nước thoát khỏi nghèo nàn! Mỗi người chúng ta đều có trách nhiệm gìn giữ lãnh thổ cho Tổ quốc”. Không thấy ai trả lời gì...

Họ đưa chúng tôi đến đồng công an phường Hòa Minh, nhốt mỗi người một phòng. Tôi yêu cầu họ mở cửa vì tôi không phải là tội phạm, nhưng họ khóa hẳn lại. Hơn một giờ sau, có hai người mặc thường phục vào làm việc với tôi, đề nghị tôi khai rõ lý lịch. Tôi nói với hai kẻ lạ mặt này: “Xin lỗi, tôi không biết các anh là ai. Các anh vui lòng tự giới thiệu!”. Họ nói: “Chúng tôi là công an...”. Tôi lại hỏi: “Nếu các anh là công an sao không mặc sắc phục để làm việc?”. Một trong hai người lớn tiếng nói với tôi: “Anh có biết bây giờ là mấy giờ không mà bắt chúng tôi mặc sắc phục?” Tôi trả lời: “Tôi không biết mà tôi đề nghị là công an khi làm việc với công dân phải mang sắc phục, có biển tên, số hiệu và cấp bậc đầy đủ”. Rồi hỏi họ: “Xin anh cho biết bây giờ là mấy giờ, vì điện thoại của tôi đã bị những người lạ mặt trong nhóm các anh thu giữ”. Họ trả lời là 1g35 phút. Tôi nói: “Các anh biết khuya như vậy rồi mà còn bắt tôi vô cơ và hành tôi phải khai với các anh, trong khi tôi không làm gì sai trái. Các anh có biết là tôi cũng quá mệt không?”.

Họ gọi một công an mang sắc

phục vào, có tên trên biển là Mai Trọng Đức. Tôi nói: “Anh Đức à, tôi sẽ làm việc với anh còn hai người này tôi không biết họ là ai, xin anh mời họ ra khỏi chổ này”. Viên công an giới thiệu: “Đây một là Hoàng Đình Tâm và một là Đoàn Văn Trường, cả hai đều là công an, anh cứ khai với họ”. Tôi không đồng ý và nói: “Theo nguyên tắc, tôi không bao giờ làm việc với những người lạ mặt tôi chưa hề gặp. Đề nghị anh thông báo với họ ra ngoài, để tôi hợp tác làm việc với anh”. Hai người đó đi ra ngoài rồi quay vào trở lại đưa cho viên công an tên Đức một tờ giấy có đề “Sơ yếu lý lịch” để tôi điền vào mọi chi tiết. Tôi trả lời: “Tôi không bao giờ khai lý lịch với các anh! Nếu các anh muốn làm việc thì tôi sẽ khai với các anh chỉ những gì liên quan chổ ở và công việc của tôi, còn lý lịch đầy đủ của tôi, tôi không khai, vì tôi không phải tội phạm hay đi xin với các anh việc làm. Các anh là những điều tra viên ngành công an, hãy cứ sưu tra lý lịch của tôi tại địa phương tôi cư trú”.

Tên Dũng ở ngoài đi vào lớn tiếng hăm dọa: “Bây giờ anh có khai không? Chúng tôi yêu cầu anh khai rõ lý lịch với chúng tôi, phần anh không được yêu cầu chúng tôi bất cứ một điều gì”. Bức xúc trước những lời nói và thái độ lỗ mắng của tên Dũng vốn đã nhiều lần ăn nói bất lịch sự, vô văn hóa và coi thường pháp luật, tôi đáp lại: “Nếu các anh làm việc thì đề nghị chúng ta cùng nhau làm việc trên tinh thần thượng tôn pháp luật, các anh ép tôi thì tôi sẽ không trả lời và giữ quyền im lặng. Còn nếu các anh cưỡng bức tôi, tôi sẽ tố cáo các anh... Các anh nên biết tôi là người Công giáo, rất ghét sự dối trá, vu khống, hồ đồ... Tôi cũng nói cho các anh biết: tôi không sợ tù cũng chẳng sợ chết. Đừng hồng bắt nạt, ép buộc tôi. Tôi chỉ tôn trọng một điều là sự thật”. Nghe thế, tên Dũng lủi ra, còn viên công an tên Đức đưa cho tôi một tờ giấy và yêu cầu tôi viết nội dung theo ý của bọn họ. Tôi phản ứng ngay, trả giấy viết lại mà nói: “Nếu theo ý các anh thì các anh cứ tự viết, tự khai và tự làm việc. Tôi thấy các anh là những kẻ đang sống ngoài vòng pháp luật rồi đó”...

Sau đó họ lại đưa giấy cho tôi lần nữa và buộc tôi ghi rõ quan hệ như thế nào với vợ chồng anh Hùng. Không đồng ý đề nghị của họ, tôi nói: “Thông báo cho các anh biết: tôi chỉ viết những gì diễn ra khi tôi ở tại nhà nghỉ, những hành động sai trái của các anh từ đó cho đến bây giờ thôi, còn chuyện quan hệ của chúng tôi là chuyện riêng tư, các anh không được

xen vào, vì chúng tôi là những công dân tự do, có quyền riêng tư bí mật của chúng tôi. Các anh không nên quan tâm đến mối quan hệ giữa chúng tôi. Còn nếu thấy chúng tôi có tội thì các anh cứ bắt, cứ bỏ tù như đã từng tùy tiện bắt giam và bỏ tù nhiều người”...

Cuối cùng họ cũng phải đồng ý, và tôi đã viết tất cả những gì họ đã làm: bắt bớ và giam giữ ba người chúng tôi từ lúc 23g ngày 07-12-2013 một cách vô cơ và vô luật. Viết xong, tôi giao cho họ, cái tay tên Hoàng Đình Tâm viết lại nội dung của tôi vào Biên bản lấy lời khai. Đến 4g30 ngày 08-12-2013, “buổi làm việc” mới kết thúc. Tôi hỏi họ: “Các anh thấy tôi có tội gì, hãy trả lời cho tôi nghe”. Một người khoảng chừng 55-57 tuổi, mặc thường phục (tự giới thiệu tên Anh và được những công an phường Hòa Minh gọi là Sếp) trả lời với tôi: “Anh không có tội gì hết!” Tôi nói với ông ta: “Như vậy người của anh đã vu khống và bắt giữ tôi hoàn toàn trái pháp luật. Tôi sẽ tố cáo các anh”. Ông ta trả lời: “Anh không hiểu đâu!” và đi ra ngoài.

Đến 5g sáng 08-12-2013, họ làm việc với chị Phương Anh mới xong, còn với anh Lê Anh Hùng thì đến 5g30. Phía Công an tạm giữ của anh Hùng 01 máy Laptop và hai điện thoại của hai vợ chồng cũng như các tài liệu “Nhân quyền” và “Công ước Chống tra tấn” của chúng tôi

Tôi viết đơn tố cáo này gửi cho công luận hoàn vũ và toàn thể Đồng bào Việt Nam trong lẫn ngoài nước được biết hành vi vu khống, bắt bớ và giam giữ người trái pháp luật của cảnh sát hình sự công an thành phố Đà Nẵng, Xin Thân hữu quốc tế và toàn thể đồng bào cùng chúng tôi cực lực lên án những hành vi sai trái của lực lượng Công an cộng sản Việt Nam tại Thành phố Đà Nẵng. Yêu cầu họ nhanh chóng trả lại tài sản cá nhân cho anh Hùng và những tài liệu hợp pháp cho chúng tôi. Họ phải công khai xin lỗi chúng tôi về những hành vi sai trái của họ.

Một điều khôi hài lố bịch là công an lại ngang nhiên làm những trò côn đồ vô luật này trong chính Ngày Nhân quyền Quốc tế, và ngay sau khi nhà nước Việt Nam ngồi vào ghế Hội đồng Nhân quyền, ký Công ước chống tra tấn của LHQ và đặt ra “Ngày Pháp luật Việt Nam”.

Thư Thiên-Huế 09-12-2013

